

POŠKODOVANI POTNIKI

Voznik izletnikovega avtobusa JOZE VIRANT, 32, iz Laz pri Dramljah je vozil iz Ljubljane proti Bukovščaku, ko mu je v Začetu pripeljal nasproti s tovornim avtomobilom IVAN KNEZ, 29, z Lopa-te. Knez je zaviral in ob-stal, voznik avtobusa pa je menil, da bo srečanje uspelo, vendar se je zale-tel v prednjo stran tovor-njaka in ga rinil nekaj metrov pred seboj.

V avtobusu je bilo 50 potnikov, lažje poškodbe pa so dobili: ANICA PRE-SCEK, 38, iz Zlatec; JO-ZE VERBIC, 37, iz Dra-mlej; LUDVIK ROZMAN, 47, iz Zlatec; JOZICA SU-MER, 36, s Proseniškega in MILAN JURSE, 34, iz Spitaliča. Bilo je poško-dovanih še več potnikov, ki pa niso iskali zdravni-ske pomoči. Škoda na vo-zilih so ocenili na 15.000 dinarjev.

ZAMRZLE KOLESNICE

Voznik osebnega avto-mobila JANEZ JANEŽIČ, 38, je vozil po cesti III. reda iz Loznice po močno poledeneli cesti, ko mu je pripeljal nasproti z oseb-nim avtomobilom JOZE GABRON, 25, z Ostrožne-ga. Cesta je imela na sre-dini snežen rob, vozili pa se nista mogli srečati, ker nihče od voznikov ni mo-gel izpeljati iz utrjenih kolesnic. Bila je tudi go-sta megla. Pri trčenju nastala škoda 7.000 dinar-jev.

SPOLZKA CESTA

DRAGO CERAJ, 26, je vozil avtobus iz Arclina proti Ljubljani. Nasproti mu je pripeljal s tovor-nim avtomobilom FRANC MOČNIK, 28, iz Goričice. Srečavala sta se in zavi-rala, vendar zaradi spolz-ke ceste in goste megle nista mogla preprečiti trčenja. Škoda so ocenili na 10.000 dinarjev.

TRČENJE V MEGLI

Proti Grižam je vozil s tovornim avtomobilom FRANC KRESNIK, 47, iz Bukovščaka. V tem je pri-peljal nasproti s kombi-jam KAREL KOČEVAR,

23, iz Sešča pri Preboldu. Zaradi goste megle sta se voznika opazila na kratki razdalji in kljub zavira-nju trčila. Kočevarja so odpeljali v celjsko bolniš-nico, kjer so ugotovili, da je dobil pretres možga-nov in druge poškodbe.

PREHITRA VOZnja

Iz Mozirja je vozil pro-ti Ljubljani z osebnim avtomobilom ANTON LO-JEN, 36, iz Celja ter se zaradi prehitre voznje v Savini pri Ljubnem zale-tel z vozilom v jablano ob-cesti. Pri nesreči je bila hu-je poškodovana sopot-nica ERNA KOLENC, 30, z Ljubnega, voznik pa je

dobil lažje poškodbe. Ško-da na vozilu je za 10.000 dinarjev.

IZ NEPREDNOST-NE ULICE

Nesreča se je zgodila na križišču Kidričeve in De-lavske ulice v Celju, ko je po Kidričevi peljal s to-vornim avtomobilom VIK-TOR MASTNAK, 36, iz Skofje vasi. Ko je pripel-jal do križišča je vozil mimo stoječega tovornja-ka. Iz neprednostne De-lavske ulice pa je pripel-jal kolesar MARKO JE-ZOVSEK, 38, iz Celja in trčil v prednji del tovor-njaka. Kolesarja so odpel-jali v celjsko bolnišnico, kjer so ugotovili, da je dobil pretres možganov.

TRČIL V HIŠO

Proti Vojniku se je pe-ljal iz Dobrne po nezor-nani cesti z osebnim avto-mobilom IVAN GABRIČ, 57, iz Dobrne. V Lember-ju je na ovinku opazil snežni plug, vendar v se-lo kratki razdalji. Zavril je, vozilo pa je zaneslo v zid gostilne Hren. Voz-nik je dobil lažje poškod-be, na avtomobilu so ocen-ili škodo na 6.000 dinar-jev.

CELJE

Prijetno počutje in eleganco vam daje samo konfekcija »ELEGANT«

CELJE

Prehitra voznja

PREVRNIL SE JE V JAREK

Voznik osebnega avto-mobila FRANC RAMPRE, 47, iz Celja je vozil iz Sentvida proti Grobelne-mu. Na ostrem levem o-vinku je pričelo avtomo-bil zanašati na levo, nato pa na desno, kjer se je prevrnil v tri metre glo-bok jarek. Pri nesreči se je poškodovala sopotnica LIOVINA RAMPRE, 41, ki so jo odpeljali v bolniš-nico. Škoda je za 4.000 dinarjev.

TRČENJE V PETROVČAH

Iz Celja je v Petrovčah pripeljal z osebnim avto-mobilom FRANC TOPLAK, 33, iz Kasaz in na križi-šču zaustavil sredi ceste, zaradi vozil, ki so prihajala nasproti in mu tako ovirala zavijanje v Liboje. Iz Celja je pripeljal z o-sebnim avtomobilom AGU-ILIN STEHNO, 55, z Du-naja in se z vso silo za-lelet zadaj v Toplakov av-tomobil. V tem sta bila lažje poškodovana sopot-nika RUDI GOLAVSEK, 35, in JOZEPA TOPLAK, 35, oba iz Kasaz. Škoda na vozilih so ocenili na 22.000 dinarjev.

KUP SNEGA

Iz Celja se je proti Laš-keju peljal mopedist AL-BIN MRVAR, 22, iz Rečice in na Debru iz nezna-kega vzroka zapeljal na skrajno desno stran v zmrznjen kup snega. Pa-del je in se poškodoval. Odpeljali so ga v celjsko bolnišnico.

KOMENTIRAMO NESREČO

Piše komandir postaje pro-metne milice Celje: FRANC STIHLER:

POMANJKANJE VOZNIŠKIH IZKUŠENJ

V ponedeljek 16. dec. 1968 ob 13. uri se je na cesti I. reda Celje-Ljubljana, v Drešnji vasi, pripetila lažja pro-metna nesreča. Voznik MA-ZI Davorin, star 50 let iz Velenja je peljal popolnoma nov osebni avto fiat 750, reg. št. Preizkušnja 5-299-15 iz Celja proti domu. Na mokri, vendar ravni cesti je zavozil v desno. Na robu ceste je zbil cestni smernik, od tu je z dvignjenim prednjim delom vozila zadal v zid, ki stoji ob cesti. Pri tem se je vo-zilo z voznikom prevrnilo na levo bočno stran. Vozilo je drselo po cestišču še 25 m in končno obstalo na robu ceste. Pri nesreči je bil voz-nik lažje poškodovan (uda-rec v ramo), na vozilu pa je škoda za okoli 5000 N din, ker je uničena školjka vozi-la. Voznik pred trčenjem ni zaviral, izjavil pa je, da hi-trost voznje ni presegala 60 km na uro. Pri preizkusu vozila je krmilni mehanizem normalno deloval.

Današnji številni promet na cestah zahteva od voznika popolno zbrano in pri-sebnost. V času upravljanja vozila mora voznik polagati pozornost le na voznjo. Se tako kratka voznikova odsot-nost od pozornosti na voznji, pa je lahko usodna, zato ni dovoljeno med vožnjo opravljati takih opravil, ki zmanj-šuje voznikovo pazljivost. Prav tako je potrebna dolo-čena izkušnost za upravlja-nje motornega vozila. Niso redki primeri, da pride do nesreč, ker je očitno, da vo-znik ni imel dovolj vozniš-ke rutine. Take nesreče so pogoste pri voznikih, ki na-bavljajo nova vozila, pred tem pa ne poskrbe za obno-vitev vozniških sposobnosti, posebno še, če že dalj časa niso upravljali z vozilom.

Milan Potočnik, (16) iz Smartnega ob Paki, poškodba pri delu, ima rano na desni krači; Jure Straus, (36) iz Vinske gore, poškodba pri delu, počena kost na desni nogi; Rafael Strgar, (52) iz Beve pri Velenju, padel v službi, polom leve mečnice; Konrad Salamun, (52) iz Zgornje Hudinje, poškodba pri delu, zlom levega gležnja; Jože Turnšek, (23) iz Velenja, premog mu je padel na roko, zlom desne podlahti; Ivan Mesarič, (39) iz Lokovine pri

Dobri, poškodoval se je s hodom, zlom levega gležnja; Marija Stefančič, (31) iz Loč-nice pri Zalcu je padla in si zlomila spodnji del golenice; Jože Kozole, (63) iz Zabukov-ja, hlood mu je zlomil desne medenične kosti; Ludvik Belec, (22) iz Celja, opekline s cinkom po levem gležnju; Jože Vidmar, (40) iz Blance, stroj za luščenje fižola mu je poškodoval kazalec desne ro-ke; Ivan Naglič, (17) iz Ma-lih dol pri Vojniku, pri delu se je uresal na kazalec leve roke; Ivan Rednak, (29) iz Paškega Kozjaka pri Velenju, pri delu se je zrušil nanj ve-lik kos premoga; Herman Vrečer, (40) iz Migojnic, trans-porter ga je zgrabil za desno roko, večje rane in odrg-nine; Zdravko Mikel, (43) iz Brega pri Polzeli, zlomi-je-na phalanga in rana na me-zincu desne roke; Pavel Ca-lasan, (29) iz Celja, opekline na desni krači; Alojz Urankar, (24) iz Laškega, poškor-ba kazalca in sredinca ter presekana kita na sredincu; Stane Kosič, (27) iz Celja, poškodba desnega palca; Franc Mavhar, (63) iz Zreč, poškodba s skobelnim stro-jem, poškodovani vršički dru-gega, tretjega, četrtega in petega prsta; Ivan Tamše, (19) iz Zabukovice, poškodo-val si je kazalec in zlomil srednji prst; Marija Jamnikar, (37) iz Velenja, delovna nesreča, rana na desni pod-lahti; Ana Rebernak, (31) iz Ljubljane, pri delu si je rani-la desno roko; Tode Višek-ua, (22) iz Celja, delovna ne-sreča, rana med prsti na de-sni nogi; Anton Pirnat, (20) iz Slane, delovna nesreča, o-pekline po obrazu in levi roki.

CELJE: Rodilo se je 22 dečkov in 30 deklic

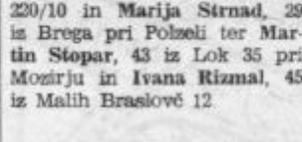
LASKO: Rojena je bila ena deklica

CELJE: Poročili so se štirje pari

SLOVENSKE KONJICE: Bogomir Koren, 28 iz Zbelov-ske gore 73 in Dragica Kam-puš, 18 iz Zbelovske gore 103.

ZALEC: Alojzij Muha, 29 iz Senovega 220/10 in Marija Strnad, 29 iz Brega pri Polzeli ter Mar-tin Stopar, 43 iz Lok 35 pri Mozirju in Ivana Rizmala, 45 iz Malih Braslovč 12.

CELJE: Franc Vahčić, 67 iz Kozjaka; Dušan Ajdnik, 8 iz Bukovžla-ka; Marija Podjavršek, 63 iz Celja; Mirko Hočevar, 79 iz Celja; Anton Kelc, 54 iz Ce-lja; Anton Skorc, 61 iz Lem-berga pri Šmarju; Jakob Re-penšek, 68 iz Celja; Angela Romih, 55 iz Gorice pri Silv-nici; Janez Kogovšek, 76 iz Celja; Brigita Kerznar, 81 iz Smiklavža pri Gornjem gra-du; Franciška Pristav, 69 iz Sp. Vodai; Maks Dimec, 76 iz Otemne in Jožef Avžner, 80 iz Laške vasi.

LASKO: Julijana Zidanšek, 76, oseb-na upokojenka iz Strmca 17; Jakob Marot, 73, osebni upo-kojenec iz Oleš 14; Martin Ojsteršek, 41, rudar iz La-

homna 35 in Ana Vuga, 87, gospodinja iz Strmca 35.

SLOVENSKE KONJICE: Jurij Zlovc, 81 iz Slov. Kon-je in Jožef Vodusek, 64 iz Slov. Konje.

SMARJE PRI JELSAH: Franc Vahčić, 67 iz Kozjega 51; Franc Rudolf Mramor, 40 iz Zdol 39; Mihael Kajba, 67 iz Vrenske gorce 42; Gotard Lebeničnik, 67 iz Vrh 14; Eli-zabeta Orač, roj. Korošec, 50 iz Sp. Ponikvice 21; Maksi-miljan Terčič, 70 iz Cerovca pod Bočem 49; Ana Sinko, roj. Oovirk, 56 iz Plat 7 in Marija Mikša, roj. Kregar, 62 iz Kamenc 20.

Cecilija Pavšek, roj. Pepel, 70, kmetovalka iz Podgore; Franc Tavčer, 64, upokojenec iz Založ 18; Franc Podbornik, 66, upokojenec iz Vel. Pirešič-ice 32; Jože Skok, 67, kmeto-valet iz Sentruperta 18; Jo-sip Fabčič, 67, upokojenec iz Laškega 202; Marija Belej, roj. Rečnik, 83, upokojenka, Celje, Vrnčeva 4; Bernarda Natlačen, roj. Šket, 33, delav-ka iz Rogaske Slatine 138; Viljelmína Kalan, roj. Petri-na, 80, upokojenka iz Celja; Matevž Vouk, upokojenec iz Latkove vasi 62; Terezija Er-jevec, roj. Petaros, 83, upo-kojenka iz Celja; Anton Pla-znik, 48 kmet iz Letusa 13; Angela Klinc, roj. Ozir, 57, upokojenka iz Petrovč 37; Neža Leskovšek, roj. Pistot-nik, 68, gospodinja iz Podvr-ha 55 in Jože Egartner, 75, upokojenec iz Rogatca 79.

HRASTNIK: Rus Uršula, stanujoča Pod-kraj 30, Hrastnik, stara 90 let Košič Janez, stanujoč Turje 39, Hrastnik, star 75 let.

»A si vidla, kako smo v Celju plaval? Jaz sem že tolk presakramentirala in sem bila tolk zrepolvirana, da bi jim že pokazala. Kaj se pa to pravi, da človek ne more niti človek čez cesto! Bla sem popolnoma mokra. V čevljih je kar čofutalo...« »Saj to je pa tist. Nobeden se ni pravočasno pobrigal, da bi odmašil jarke, snega bo pa tud kar ležal po ulicah...« A si čula, da bo slo baje na izlet v Bellehem tudi nekaj komu-nistov? »Ja, zakaj pa ne bi smeli tudi oni videt Bellehe-ma? Saj sem brala, ko piše, da so naredli eno anketo in kar štiri procenle komuni-stov verjame v boga...« »Čuj, ko si že to omenla, moj je reku, da je en sekretar spravu tisto panco v službo. Kar inventiral je, pa je blo urejeno Drugi pa čakajo. Saj je najbrž še dost takih pri-merov...« »Si kaj sišla, al je res, da bojo baje tistmu, ki je stolku svoj avto, ko je vozu pijan ko mavra, povr-nil škodo? Na, veš, kaj, ta je pa dobra. Če se bo to zgodil, pa tukaj res ni nobene or-nge!... Kam boš pa kaj šla za nov let? Midva se spravljava v Italijo. Rada bi si ogledala Rim, da bi vidla tistga andžela...« »Jaz bom najbrž kar doma, saj veš, da šparama, če hočma kupit ti-stga pežota 504...« »A pežota 404 bota kupla?« »Ne 404, 504, takga v Celj še ni. Je nekolk boljš od 404, ampak tud več košta; če se pa človek že odloč, se pa že splača...« »A 504? Saj boma midva tud prodala taunusa in se odlo-ča narbarž tud za pežota, ampak za 204 na dizlov mo-tor...« »A si vidla, kako so okrančial Celje za praznike! Zadnjē sem čula na cest, ko je nekdo reku, da se mu edi to podobno kakim kitajskim ulicam v času kulturne re-volucije. A ni dobras?« »Ni sla-da. Ja, želim ti srečnga in veselga.« »Jez tud teb.«

Foto: T. VRABL

V zadnjem času vse po-gosteje gostujejo v Celju znani slovenski in jugoslo-vanski pevci zabavne glas-be. Med njimi je bila tudi Majda Sepe, ki s svojim prijetnim glasom in ve-likim smislom za prijeten nastop vedno privabi mno-go ljubiteljev zabavne gla-sbe. Sicer pa je Majda ta-ko »polovična« Celjanka, saj je poročena z znanim komunistom, dirigentom in glasbenikom Celjanom Mojmirom Sepetom.

stara kronika

MISI, PODGANE, STE-NICE IN SCURKI ter ves mrčes mora poginiti, če se uporabljajo moja pre-izkušeno najboljša in pov-sod hvaljena sredstva, kakor: ZA POLJSKE MISI ; K, ZA PODGANE IN MI-SI 5 K, ZA SCURKE 5 K, TINKTURA ZA STENI-CE 5 K, UNICEVALEC MOLJEV 2 K, PRASEK PROTI MRČESOM 2 in 4 K, TINKTURA PROTI UŠEM PRI LJUDEH 3 K, MAZILO ZA USI PRI ZI-VINI 2 K, PRASEK ZA USI V OBLEKI IN PERI-LU 2 K, TINKTURA ZA BOLHE PRI PSEH K 1,50, TINKTURA PROTI MRČESU NA SADJU IN ZELENJADI 3 K. Pošljia po povzetju Zavod za ek-sport M. Jünker, Zagreb.

RAZGLAS. — STETJE KONJ V CELJU. V sobo-tne dne 22. in v nedeljo dne 23. februarja vršilo se bode štetje konj. Last-nike in posestnike konj se v izogib strogi kazni po-zivlja, da v označenem ne-prestopnem roku prijavi jo svoje konje in druge kopitarje (osle, mule) pri komisiji na mestnem ma-gistratu!

FREBRUAR, MAREC 1919

Petek, 27. decembra: ob 10.15 F. Roš »Carobna piščalka«, zaključena predstava za os. šolo Zalec.

Ob 13. F. Roš »Carobna piščalka«, zaključena predstava za četrto osnovno šolo, ob 16. F. Roš »Carobna piščalka«, zaključena predstava za Libelo.

Sobota, 28. decembra: ob 13.30 F. Roš »Carobna piščalka«, zaključena predstava za Kovinotehno, ob 16.30 F. Roš »Carobna piščalka«, zaključena predstava za EMO.

Nedelja, 29. decembra: ob 8.15 in ob 14.15 F. Roš »Carobna piščalka«, zaključena predstava za os. šolo Rog. Slatina, ob 10.30 uri F. Roš »Carobna piščalka«, zaključena predstava za Aero.

Ponedeljek, 30. decembra: ob 13.30 Saša Skufca »Trnuljčica«, gostovanje v Zagorju. Predstava bo tudi ob 16. uri.

Torek, 31. decembra: ob 9. F. Roš »Carobna piščalka«, zaključena predstava za Metko, ob 11. uri pa za šol. center B. Kidriča.

Sobota, 4. januarja: ob 15.30 F. Roš »Carobna piščalka«, za prvi šolski abonma.

Nedelja, 5. januarja: ob 10. Machiavelli »Mandragola«, za I. nedeljski mladinski abonma.

POHIŠTVO

- ZA VSAKO STANOVANJE
 - ZA VSE POTREBE IN ZA VSAK OKUS
 - NA KREDIT
 - BREZ POLOGA IN BREZ POROKOV
 - BREZPLACNA DOSTAVA NA DOM
- VSI KUPCI POHIŠTVA BODO VKLJUCENI V ZREBANJE NAGRAD V DRUGEM POLLETJU 1968

ŠIPAD
Celje: Mariborska št. 44

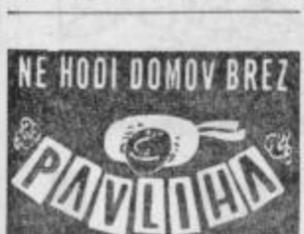
Union: od 25. do 29. 12. »Pet fantov za Singapuro«, amer. barvni.

od 30. 12. do 3. 1. »Ognjevitva karavana«, amer. barv. od 4. 1. do 7. 1. »Zlati petelin«, mehiški barvni.

Metropol: od 23. do 31. 12. »Kekčeve ukane«, slov. barvni (samo ob 16. uri), 24. 12. »Festival Chaplina«, amer. (ob 18. in 20. uri) od 25. do 30. 12. »Operacija Strela«, amer. barvni (ob 18. in 20. uri), od 31. 12. do 3. 1. »Prišli so v Corduro«, amer. barvni od 4. 1. do 8. 1. »Mož iz Marakeša«, franc. barvni

Kino Dom: od 27. do 30. 12. »Odpadnik prerije«, amer. barvni od 31. 12. do 3. 1. »Svingerje«, amer. barvni od 4. 1. do 8. 1. »Veroniki na dolga noč«, italij. barvni

NE HODI DOMOV BREZ PAVLIČIAN

merx
KAVA
praznično razpoloženje

PRIREĐITVE
SILVESTRSKI MENUJI

Vas morda zanima, kaj bodo kje jedli zadnjo noč v letu?

● V dobrušnem zdravilišču so pripravili takle Silvestrov menu: lovski zavitek 69 kot predjed, novoletni mesni epigram, francosko prilogo, solato, sadno kupo à la Dobrina in buteljko vina.

● V hotelu Paka v Velenju bodo svojim gostom postregli z naslednjimi jedmi: šilce aperitiva, silvestrov narezek, juha z zdravilnimi žličniki, pečen puran, pečeno svinjsko, mešana priloga, sezonska solata, rum-punč torta s smetano, kava in vino.

● V hotelu Celeia v Celju pa so izbrali takle sestav: kraški prhut z olivami, Silvestrova plošča (pečen puran, svinjsko meso, teletina po pariško itd), fina priloga (artičoki, pomes frittes, stročji fižol s slanino, grah z maslom, korenjček na angleški način), sestavljena solata, ananas kupa, novoletne slane paličice in kava.

SILVESTROVANJA

CELJE: hotel Evropa — rezervacija in konsumacija 65 ND, hotel Celeia — rezervacija s konsumacijjo 70 ND, restavracija Kladivar — domača glasba, rezervacija in konsumacija 30 ND, športna hala Kladivar — 25 ND, Celjska kočica — 40 ND in Stari grad, kjer velja rezervacija sedeža samo 3 ND.

GORA OLJKA: zabava s plesom, obvezen silvestrov menu — 35 ND. Na razpolago so tudi ležišča.

DOBRNA: v zdraviliški restavraciji stane vstopnina, silvestrov menu, steklenica vina 70 ND, v hotelu Triglav pa 40 ND.

ROGASKA SLATINA: tradicionalno silvestrovanje v vseh prostorih zdraviliškega doma — rezervacija 30 ND, topli silvestrov menu pa 40 ND. V to sodi tudi aperitiv in buteljka vina. V kavararni terapije pa velja rezervacija 25 ND, hladni menu pa 40.

VELENJE: silvestrov menu v hotelu Paka v Velenju stane 70 ND, silvestrovanje v restavraciji Jezero pa 20 ND, brez konsumacije. Ležišča v hotelu Paka so od dana.

SOSTANJ: tradicionalno silvestrovanje v Kajuhoval

domu — 40 ND. Za goste, ki bodo tu ostali najmanj tri dni, pa so določili tudi cenene penzion — po 25 ND za osebo. Silvestrovanje bo tudi v restavraciji »Pri postu« in v gostilni »Kmečki dvor«. Vstop je prost in tudi konzumacije ni.

MOZIRJE: silvestrovanje v hotelu Turist stane 80 ND, v kar je poleg izbranega silvestrovanja menija všteta tudi steklenica šampanjca na dve osebi.

GORNJI GRAD: V Turistu velja rezervacija 3 ND.

LOGARSKA DOLINA: Planinski dom v Logarski dolini je že oddan. Seveda pa bo Silvestrovati možno tudi drugje. Mi smo izbrali samo nekaj najzanimivejših prireditvev.

Podobno kot celjske trgovine, je tudi celjska tržnica že na zunanji spominjala na novoletne praznike. Smrečice, velike in majhne, ki jih je na trg pripeljal Gozdno gospodarstvo, pa tudi privatniki so se letos izkazali, so prav obkrožile tržnico. Tudi prehuo drage niso bile — najmanjše po 1 novi dinar, največje pa po 30.

Novoletno vzdušje so pričarali tudi kupci orehov. Jedreca so branjevi prodajali po 26 do 30 ND kilogram, cele orehe pa po 7 do 9. V zadnjem tednu so se orehi nekoliko podražili, medtem ko jajca še vedno prodajajo po 70 do 90 para.

Ce bi letošnje decembrske cene na celjski tržnici primerjali z lanskimi, potem bi bili lahko kar zadovoljni. Solata, ki je lani stala 5 dinarjev kilogram, je letos po 4 dinarje. Tudi špinaca je za 4 dinarje pri kilogramu cenejša, saj stane »samo« 6 dinarjev. Krumpir in čebula sta bila tako lani, kot letos po 1 ND, oziroma po 3,50 do 4, ohrovt pa, ki ga letos prodajajo po 1,50 do 2 ND, je lani stal 3 ND kilogram. Le jabolka so nekoliko dražja. Lani smo jih v tem času kupovali še po 1 novi dinar, letos pa jih za ta denar ni mogoče dobiti, temveč stanejo do 2,50 ND.

Tržnica bo 1. januarja zaprta, 2. januarja pa bodo poslovali od 7. do 10. ure. To velja tudi za pekarno in mesnico.

5 LET ZA UBOJ

SILVA SKORJANEC IZ BISTRICE PRI LESIČNEM JE BILA OBSOJENA ZA UBOJ V JURKLOŠTRU ZALOSTEN EPILOG DRAME, KI JO JE POVZROČIL NEODGOVORNI DON JUAN NA KOZJANSKEM.

Pred petčlanskim senatom celjskega okrožnega sodišča, ki ga je vodil sodnik VEKOSLAV TANKO, je bila prejšnji teden razprava zoper 23-letno SILVO SKORJANEC, mater dveh mladoletnih otrok, ker je 19. septembra v Jurkloštru z nožem ubila 34-letno CVETKO JUG, ženo ALBINA JUGA, očeta dveh silvinih nezakonskih otrok.

O uboju smo že podrobno pisali. Če sedaj na kratko povzamemo ne moremo mimo dejstev, ki so po dvoje nezakonskih otrok, za katere

je sodišče razsodilo, da je oče ALBIN JUG, doma iz Virštanj.

Silva bi naj spoznala A. Jug na veselici v Kozjem. Med mladima se je vnela ljubezen, pozneje je bil spočet otrok. Toda že med nosečnostjo, ko bi Silva potrebovala največ ljubezni in pozornosti, jo je A. JUG neodgovorno zapustil. Se več. Zbližal se je z dekletom v Podčetrtnu in še to onečastil. Tudi njo je že med nosečnostjo napustil in se vrnil k Silvi. Ta se je morala zaradi duševne razrahljanosti zdraviti v Vojniku in Ljubljani.

A. Jug je po obtoženkinini izpovedi, obljubil zakon. Te obljube so mlado Silvo toliko zapeljale, da je znova sprejela razmerje z njim. V tej ljubezni je bil spočet drugi otrok, čeprav je tekla pravda o očetovstvu za prvega, kajti A. Jug je zanikal, da bi bil oče, predvsem pa ni hotel nositi materialne odgovornosti za svoje donjanstvo. Ko je bila Silva pet mesecev noseča, je izvedela, da se je A. Jug poročil s tretjo, Cvetko, materjo enega nezakonskega otroka. Silvo je zavrgel, prav tako pa tudi ostale nezakoniske otroke. Vseh bi naj imel kar štiri!

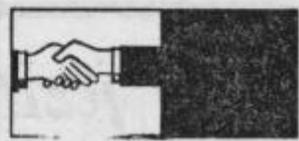
Silva se je vsekakor znašla v težkem gmotnem položaju, kajti A. Jug ni plačeval hranarine niti za prvega otroka. Silva je začela pisati pisma v Jurklošter, in ker ni bilo odgovorov je začela groziti. Ko tudi to ni zaleglo se je 19. septembra zjutraj odpravila peš v Jurklošter. V torbico je vtaknila, kot je izjavila pred sodniki, kuhinjski nož za vsak primer.

V Jurkloštru je poizvedela kdo in kje je Cvetka ter se nato napolnila v poštini urad. Tu je Cvetko ogovorila. Po obtoženkinini izjavi Cvetka ni hotela z njo razpravljati o alimentaciji in ji je zato velela naj urad zapusti. Ko je Cvetka z grožnjo zamahnila proti obtoženki je ta pograbila nož in jo zabodla. Takoj potem je zbežala proti domu. Cvetka je uspela le poklicati na pomoč in je že čez nekaj minut umrla.

Sodni senat je pri razsodbi upošteval okoliščine v katerih je obtoženka živela, njeno zdravstveno stanje, preživetvo tragedijo in to, da ima dvojje mladoletnih otrok ter jo obsodil na pet let strogega zapora.

Dežurstva

LEKARNE: od 21. do 28. decembra je dežurna Nova Lekarna na Tomšičevem trgu, od 28. dec. do 3. jan. pa lekarna Center v Vodnikovi ulici.

Prejšnji teden so imeli v Celju 482 domačih in 303 tujih gostov, v hotelu Evropa v Celju pa skupno 381 gostov. Med tujci je bilo največ Avstrijcev in Nemcev, pa tudi Čehoslovakov.

V HOTELU PAKA VELENJE pa je nočevalo 74 domačih in 27 tujih gostov.

Program radia Celje je vsak dan od 16. do 18. ure. Prva ura je zmeraj namenjena čestitkam.

Bralce naj opozorimo, da bo postaja imela zadnje oddaje v tem letu v ponedeljek 30. decembra od 16. do 18. ure.

V torek, sredo in četrtek ne bo oddaje.

Vprašanje tedna

KJE NAJ BO AVTOBUSNA POSTAJA?

Stanko Skočir, Zidani most:

Vprašanje:
Prebivalci Zidanega mosta imajo nemočno težavo, kadar hočejo na avtobus. Nekateri avtobusi namreč ustavljajo na prostoru pred železniško postajo, drugi pa potnike »poberejo« kar spotoma pri cestnem križišču. To velja predvsem za avtobuse avtoturističnega podjetja Izletnik in podjetja Gorjanci iz Novega mesta. Ali se podjetji ne bi mogli dogovoriti, da bi šoferji njihovih avtobusov zapeljali še kakih sto metrov dalje in ustavili pred železniško postajo? Pa bi bilo med potniki manj nesporazumov in slabe volje.

ODGOVOR SEFA PROMETA AVTOTURISTIČNEGA PODJETJA IZLETNIK CELJE:

Pred železniško postajo so doslej ustavljali le avtobusi, ki jim je Zidani most končna postaja. Vsi ostali bi morali potem namreč obračati, to pa bi bilo na vsak način nepriljubno. Drži pa, da bi v tem primeru morala občinska skupščina določiti postajni prostor, pa ljudem ne bi bilo treba ugibati, kam naj gredo, da bodo počakali avtobus. Tako pa se seveda lahko primeri, da šofer ustavi avtobus tam, kjer je to najugodnejše.

Prizadeti prebivalci gornje postaje »Oprešnik«: Iz dopisa, ki so ga poslali prizadeti prebivalci gornje avtobusne postaje »Oprešnik« med Solčavo in Rogovcem povzemamo ne samo vprašanje, marveč tudi ugotovitev, da je nastal spor, kje naj bo postaja, ali spodnja za devet ljudi, ali gornja, na katero je vezanih 27 ljudi. Očitno so se dogajale tudi čudne zadeve okoli postavljanja vidnih znakov za avtobusno postajo in podobno. Bil je celo primer, ko si je nekdo »sposodil« tak znak in podobno.

Avtoturistično podjetje izletnik: Poznamo primer pa tudi želje in spore tamšnjih ljudi za to postajo. Žal moramo povedati, da za določevanje lokacije avtobusnih postaj ni pristojno naše podjetje, čeprav opravlja avtobusne prevoze, marveč samo oddelek za splošne zadeve skupščine občine Mozirje (v tem primeru). Kolikor nam je znano, se je pristojna služba odločila za kompromisno rešitev.

Naj bo ta primer tudi poduk, da se prebivalci za določevanje lokacije avtobusnih postaj obračajo samo na pristojne organe občinskih skupščin. Naše podjetje sodelujejo pri obravnavanju takih vprašanj samo kot svetovalec.

Milan Božič

vsakdo lahko sam izračuna, koliko bo po novem plačal. Podobno velja tudi za trikratno povečanje obsega zavarovanja avtomobilov in za druge povečane dajatve s tem v zvezi, o katerih si verjetno večina voznikov ni povsem na jasnem. Smo namreč tako na hudiče komplicirani, da bi nas sam vrag težko razumel. Kaj mislite?»

ODGOVOR UREDNISTVA: Vprašanje s pripombami je vsekakor zelo umestno in aktualno, zato bomo v prvi novoletni številki skušali nanj podrobno odgovoriti. Prepričani smo, da nam bo zavarovalnica posredovala ustrezne podatke in da bomo lahko postregli tudi z izračunom davkov na osebne dohodke.

KADRI IN IZOBRAZBA

Na vprašanje Ivana Crnomina, kolikšen je odstotek zaposlenih kadrov z višjo, visoko in srednjo izobrazbo v primerjavi z agotovitvami zadnje analize (za celjsko občino), na katerega nismo mogli odgovoriti z objavo (v prejšnji številki), nam je komunalni zavod za zaposlovanje v Celju posredoval odgovor:

»Analiza, ki jo omenja vprašanje, je bila narejena pred štirimisletmi. Podatkov o spremembi strukture še ni, vendar pa smo pred časom analizirali 83 podjetij. Tako bomo lahko v kratkem primerjali tedanje ugotovitve z najnovejšimi. Anketo bo namreč obravnavala skupščina komunalnega zavoda na bližnjem zasledanju, z rezultati pa bo seveda seznanjena tudi javnost.«

MOTEL V CELJU?

Miha Žumer, Drapšinovala 12, Celje: »Slišal sem, da nameravajo ob celjskem bazenu graditi motel. Zanima me, če je takšna gradnja umestna, saj vemo, da bo v bodoče glavna cesta speljana mimo mesta.«

Marjan Asič, Skupščina občine Celje: »Pred dnevi je bil v Celju razgovor na katerem so sodelovali predstavniki Zavoda ing. Stanko Bloudek iz Ljubljane, predstavniki Neptuna in investitorja. Sprejet je bil sklep, da je gradnja motela s testirnim centrom ob bazenu umestna. Pripravljajo se osnovni načrti. Ostali prostor je namenjen zelenicam, ki jih v okolici bazena primanjkuje. Tako odpade možnost gradnje manjšega športnega objekta za rokomet, košarko in odbojko. Tudi vodstvo Neptuna zahteva, da se okolica tako uredi, da bo celoten prostor rekreativni center.«

POŠILJAJTE VPRAŠANJA

V tej naši rubriki, vam dragi bralci, posredujemo odgovore na kakršnokoli vprašanje z vseh področij našega življenja. Nekaj bralcev se je že oglasilo s svojimi vprašanji, mi pa smo jim preskrbeli ustrezne odgovore. Tudi vi se odločite in povprašajte po stvareh, ki vas zanimajo. Takoj se odločite ter nam postavljeno vprašanje napišite na dopisnico!

KAJ JE Z DAVKI?

IVAN BUTARA, Celje: »O novih davčnih obveznostih so razpravljali skoraj vse leto, pred dnevi pa je bil predlog zakona sprejet. Kolikor sem zasledoval obrazložitve v tisku in RTV, moram žal povedati, da mi niso povsem jasne. Zakaj ne bi rekli bobu bob in bi prišli na dan z natančnim izračunom, ali če hočete s formulo, po kateri bi si

NATAŠA URBANČIČ ŠE

ENO LETO V CELJU

Odlična atletinja Nataša Urbančič, članica AD Kladivar se je odločila, da bo še naslednje leto ostala v Celju. Po prvotnih načrtih se je nameravala vrniti v Avstralijo že ob koncu letošnjega leta. Njena prisotnost bo vsekakor v veliko korist ženski ekipi Kladivarja, ki bo lahko s popolno postavo v naslednjem letu konkurirala za najvišji naslov v državi.

ROKOMETAŠI V

AVSTRIJI IN ČSSR

Celjski rokometiški, ki letos že drugič nastopajo v zvezni ligi bodo v naslednjem mesecu odpotovali na turneje po Avstriji in Češkoslovaški, kjer bodo odigrali nekaj prijateljskih tekem. Na poti bodo okoli deset dni. Vsekakor bo turneja v veliko korist rokometiškim, da bodo dobro pripravljene za prihodnje nastope v zvezni ligi.

Trenutno vodi kondicijske treninge Roman Lešek, društvo pa je razpisalo tudi mesto trenerja prve ekipe, ki bi vodil RK Celje do konca sezone.

RAZMAH V VSEH

KATEGORIJAH

Košarkarski klub Celje je že v prvem nastopu v republiški ligi dosegel lep uspeh. Vse to je pripravilo vodstvo, da je takoj začelo zbirati mlade in nadarjene košarkarje, ki bodo kasneje lahko nadomestili starejše. Tako trenutno trenira okoli 120 članov, od tega je 70 pionirjev. Z delom so začele tudi pionirke in mladinke, kar je za naše mesto vsekakor razveseljivo, saj do sedaj ženske košarke nismo imeli.

MLADINSKA REPREZENTANCA ČSSR V CELJU

V soboto, 28. decembra, ob 18. uri bo na umetnem drsališču v celjskem mestnem parku zanimiva prijateljska mednarodna tekma v hokeju na ledu, v kateri se bo domače moštvo hokejistov srečalo z mladinsko dravno reprezentanco Češkoslovaške. Mladi češki hokejisti bodo konec decembra nastopili v Gradcu, takoj za tem pa bodo obiskali še Celje.

Pretekli teden sta bili na celjskem umetnem drsališču dve hokejski tekmi. V prvi so se že drugič v kratkem času srečali igralci vevške Slavije (člani prve lige) ter domačini. Zmagali so gostje z rezultatom 8:3 (4:0, 2:1, 2:2). Druga tekma pa je bilo prvenstveno srečanje mladinskih moštev Celja in Jesenic. Po močno izenačeni igri so zmagali izkušenejši gosti 5:4 (3:3, 0:0, 2:1). Rezultat je razveseljiv, lepa pa je bila tudi igra.

PIONIRJI IMAJO VSTOP PROST

Upravni odbor HDK Celje je sklenil, da imajo pionirji do 14. leta starosti prost vstop na vse hokejske tekme. Ta sklep so mladi tople pozdravili, zato ni naključje, da so v velikem številu obiskali nekatere zadnje prireditve na ledu.

ŠTEVILNA TEKMOVANJA

V CELJU

Pred dnevi je Občinska zveza za telesno kulturo organizirala občinsko sindikalno prvenstvo v kegljanju, na katerem je sodelovalo 24 moških in tri ženske ekipe. Proti pričakovanju je bila najboljša ekipa Elektra (1058 podrtih kegljev) pred Aerom, Ingradom itd. Pri članicah so bile najboljša ekipa Elektra (1058 podrtih kegljev). Ob dnevu republike je na turnirju Aera sodelovalo osem ekip, zmagovalec pa je bil organizator (784). V počastitev dneva JLA je na turnirju, ki ga je organizirala zveza rezervnih oficirjev, zmagala ekipa Invalidov (740) pred EMO, JLA itd. Na prijateljskem četverboju so zmagali Celjani s 1518 podrtimi keglji.

J. LUBEJ

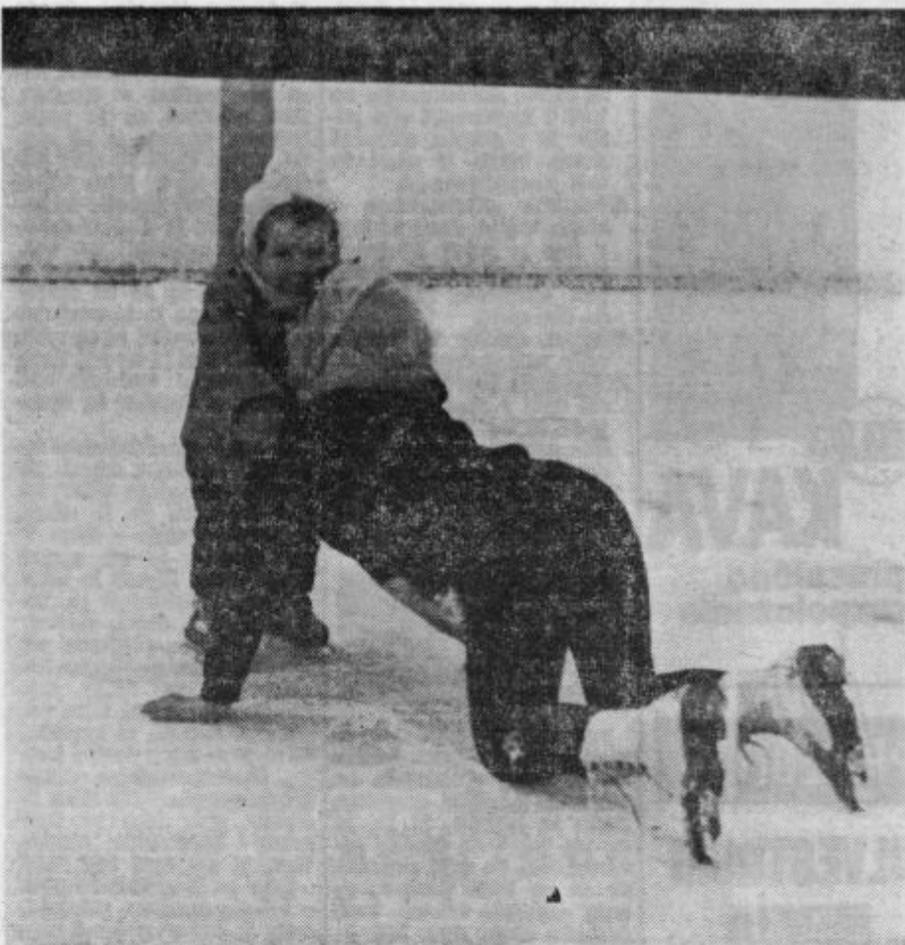
LEP USPEH CELJSKIH

ŠAHISTOV V LJUBLJANI

Na zaključnem ekipnem prvenstvu v Ljubljani so Celjani zaigrali izredno dobro in osvojili drugo mesto. Premagali so Domžale in Koper, s zmagovalcem Ljubljano pa igrali neodločeno. Z drugim mestom so si pridobili pravico, da prihodnje leto brez kvalifikacijskih tekem nastopijo v finalu. Najboljša sta bila Jazbec in Užnaha, ki sta zmagala v vseh treh partijah.

S. PERTINAC

Sestrici se imata zelo radi. Tudi na ledu... (Foto: M. Božič)

POZOR SMUK!

V delovnem nađru celjskega smučarskega društva Izletnik zavzemanata v zdajšnjem času vidno mesto zlasti dve nalogi: ustanavljanje smučarskih aktivov v delovnih organizacijah ter nadaljnja poživitev dela med skakalci.

Pobuda za ustanavljanje smučarskih aktivov v delovnih organizacijah je naletela na plodna tla. Pri vsem tem ne gre samo za organizacijsko utrditev kluba, za povečanje števila članov, marveč tudi za to, da se smučanje kot športna in rekreativna dejavnost razširi med člane delovnih organizacij. Matični klub pa obeta aktivom tudi znatno pomoč ne samo v organizaciji tekmovanj za člane delovnih organizacij, marveč tudi v prirejanju tečajev za začetnike in druge, v organizaciji izletov in podobno. Glede na to, da kolektiv avtoturističnega podjetja Izletnik upravlja s postojenko pri Celjski koči, zatem z dvema vlečnicama prav tam in da bo kmalu naredil tudi vzpenjača na Golteh je več kot razumljivo, da bodo imeli člani smučarskega kluba in s tem tudi člani aktivov določene ugodnosti. To pa je vsekakor prednost, ki je ne kaže prezreti.

Dobro zastavljeno delo v lanskem sezoni nadaljujejo tudi skakalci. Po odhodu Andreja Nahtigala v Ljubljano so ostali brez trenerja. Odločili so se za vzgojo lastnega.

Mimo tega preurejajo skakalnico v mestnem parku, ki bi naj po novem dovoljevala skoke do 50 metrov. Vzporedno pa tečejo vse priprave za izvedbo republiškega prvenstva mladincev v smučarskih skokih, ki bo januarja prihodnjega leta. M. B.

POZDRAV IZ ZADRA

Oglasil se je Adi Vidmajer, znani alet AD Kladivar in telesnovzgojni delavec v Preboldu. Ki služi vojaščino. S podravci je prišla tudi čestitka za Novo leto, ki jo je naslovil športni redakciji lista ter vsem športnikom in športnicam celjskega območja. Naj velja enaka želja za srečno in zdravo Novo leto tudi Adiju!

T. VRABL

Ne jezite se! Dobili boste lepšega

TRGOVSKO PODJETJE NA VELIKO IN MALO

TEHNO-MERCATOR CELJE

VAM NUDI VSE!

KIRURGOVA NOČ

Veliko je knjig, ki opisujejo življenje zdravnikov. V mnogih vzbujajo željo, da bi sami nekoč stali ob operacijski mizi in se borili za življenje svojega bližnjega, oblečeni v slavno belo obleko z masko na licu. Toda ko človek vidi delo kirurga ostanejo sanje le sanje, resničnost pa se obarva s človeško krvjo.

Vsakodnevni prizor iz septike. Doktor Nikita Georgijev, med. sestra Zdenka Užmah in strežnica Eva Lampret pri delu.

Pod celjsko bolnišnico je pravi labirint hodnikov, dolgih, kratkih, širokih in ozkih. Nekje v sredini so sobe dežurnih kirurgov. Nekoliko neprijetno mi je bilo, ko sva šla z dr. Demšarjem skozi oddelek. V pogledih pacientov sem opazil radovednost, drugi del številnega prebivalstva te velike hiše pa ni pokazal nobenega zanimanja.

V majhni sobici sem prvič v življenju oblekel popolnoma belo zdravniško obleko, ki ni bila delana po meri. Kljub prekratnim hlačnicam in rokavom ter dvema črnima pačkama sem v trenutku postal nekaj drugega kot prej v civilni obleki. Zopet pot skozi oddelek. To pot drugačni pogledi. V očeh bolnikov zaupanje in spoštovanje, pri zaposlenih pa radovedno vprašanje: »Nov zdravnik?« Pomislil sem: ali obleka res naredi človeka? Malo pozneje v ambulanti in pri operacijski mizi pa sem spoznal, da to ne more držati. Za obleko kirurga ni vsak človek!

PRVI PACIENTI

Z dr. Demšarjem sva pričela delati kot dežurna ob 15. uri popoldne. Sestre in drugi so že vedeli, da bom kot novinar preživel noč z dežurnimi kirurgi, zato me ni bilo pred njimi strah toliko, kot pred bolniki, ki so bili v hodniku, saj se ne bi počutil prijetno ob vprašanju:

»Tovariš doktor, kaj mislite, bo to zlom?«

Prišlo se je.

Sestra je klicala paciente, ki so dr. Demšarju kazali noge, roke in ostale dele telesa. Naporno popoldne se je pričelo z zlomljeno ključnico, poškodovano glavo in se končalo preko številnih drugih poškodb z odsekanim prstom. Vsakdo je prišel v ambulanto z neizmernim zaupanjem, češ saj me bodo pozdravili. Tudi sam sem bil prepričan, ko sem opazoval dr. Demšarja pri delu. Kratak pregled, prijazen razgovor, hiter narek diagnoze strojepisni, slikanje, ravnanje zlomljene roke in pacient je odšel domov. Zvrstili so se stari in mladi, moški in ženske. Prestrašene oči, mirni otopeli obrazi, drhtenje rok, valdiki bolečine, povsod pa veliko vprašanje v očeh: Kaj bo?

TUDI PRETEPAČE ZDRAVIMO

Prišel je ves povabljen, raztrgan z umazanimi obvezami okoli zapetij in širokim topim nasmehom na obtolčenem licu. Mlad človek.

»Sem tečen, ko vam dajem delo? Hudiča, pil sem celo noč, pa sem mahnil po šipi ali po zobeh, ne vem točno, pa s klijo sem si malo zarezal žile,« je bilo zgoščeno poročilo pacienta.

Pobrahi so ga na cesti med Smarjem in Sentjurjem, krvavečega. Pijača, slaba družba, pre-

tep, razbito lice in kratko razmišljanje o vrednosti takšnega življenja. Misel obupa in alkohol sta se združila. Rezultat — prerezane žile nad zapetjem roke.

Medtem ko ga je sestra obvezovala, je še enkrat dejal:

»Ali nisem tečen?«

Da, tudi takšne je potrebno zdraviti, čeprav je kirurški oddelek le zadnja postaja njihove poti in prva v vrsti drugih, ko bo šlo manj za telesno zdravljenje.

PROSTOR IN ČAS

Ko so ga pripeljali, sem se ustrašil, medtem ko je dr. Demšar mirno pristopil in dejal:

Pričetek pacientove poti. Razgovor z dežurnim dr. Demšarjem v sprejemni ambulanti.

»Kaj je z vami?«

Moški ni vedel odgovora. Obraz je imel močno poškodovan, oči pa so bujale v nas, ki smo ga obkrožili.

»Ali veste, kje ste?« ga je vprašal doktor.

»V Laškem,« je s težavo izdavi.

»In kateri dan je danes?«

»Sreda.«

Bil je petek.

Mopedist, verjetno pod vplivom alkohola, se je vračal domov in padel. Pozneje sem v septiki gledal, kako so »očistili« drobni pesek, ki je bila z njim napolnjena grda zevajoča rana med usmi in nosom. Dr. Novak se je ves čas mirno pogovarjal z njim, sam pa sem opazoval delo tri metre stran. Krvava pena je prehajala od nosu k ustom, rana je zaradi čiščenja postala rož-

nata, male škarjice pa so previdno odstranjevale pesek. Pokazala se je velika luknja — ustnica je bila popolnoma prebita. Čeprav je bil že na operacijski mizi, se človek še vedno ni zavedal kaj je z njim, kje se je zgodila nesreča, le da mora domov je govoril, medtem ko je prosil za cigareto vsakogar, ki je bil v bližini.

»RAJC DOZA«

V kratki pavzi, ki je nastala zaradi pomanjkanja pacientov, smo popili kavo in bo z velikim užitek. Po gledanju vseh teh zlomljenih udov, krvavečih ran, zagnojenih in oteklih brazgotin

cej debel pacient. Doktorji Zuntar, Novak in Segova so bili pripravljene. Prva zarez je odlerila debel sloj sala.

»Težko bo najti,« je zasrčljivo odkimaval dr. Zuntar.

Minute so tekle. Vročina naraščala. Znojne kapljice na čelih so bile vse pogostejše. Normalna operacija stopala traja 30 minut. V takšnem primeru, kot je bil ta, še posebej, če je že razlit, pa traja tudi uro in več.

Odšel sem! Zakaj? Ni mi postalo slabo, kot so mi nekateri obljubljali. Enostavno nisem več prenesel pogleda na veliko odprtino v človeškem telesu, sopenja pacienta, nož, škarij, krvi, okrvavljenih gaz, štrlečega sala, močne luči, vročine, pač vsega, kar je bilo v operacijski dvorani. Zunaj sem si odvezal masko in nervozno prižgal cigareto. Kirurg? Toliko opevan poklic! Belina operacijskih dvoran na filmskem platnu! Noži, ki fino režejo meso! Zgodba o življenju kirurgov! In še in še, kar si zamisljamo o njih.

Resnica je zame samo ena: naporno delo, ko ti pod prsti drgeta človeško telo, človek, ki ti zaupa; človek, ki se morda ne bo več zbudil — strašotna odgovornost za tega drugega človeka, ki je prav tako samo človek, stoječega nad njim v beli halji in z okrvavljenimi rokavicami.

RANE IN ZLOMI

»Zvečer naj bi prihajali samo najnujnejši primeri, pa žal ni tako. Krivi so mnogi okoliški zdravniki, ki nam iz oddaljenih krajev pošiljajo ljudi, ki bi lahko mirno počakali jutro. Ker ni takšnih poškodb, da bi jih obdržali na oddelku, nastane problem, kam z njimi, prevoza do doma pa nimajo,« mi je pojasnil primarij dr. Jenšterle, ko sva prišla v nočno sprejemno ambulanto.

Bilo je sedem pacientov. Večinoma zlomi, nič resnejšega.

»Mižek figa, kaj si delal z roko?« je prijazno vprašal fantiča dvanajstih let. Mali Stojan je padel in si zlomil roko. Kaj s fantom? Bodo morali čakati nekaj ur zaradi narkoze in spustiti fanta, ki je bil iz oddaljene vasi v bližini Zalca, opolnoči domov? Prim. Jenšterle je stopil k njemu:

»Bova malo pogledala roko?«

Nežno ga je prijel za roko in malo stisnil.

»Kaj, se kaj pretepaš s sošolci, Mižek figa?«

»Au, au...«

Samo dvakrat je Stojan vzkliknil in roka je bila poravnana. Ze čez pol ure je lahko odšel domov z roko v mavcu do ramena.

Starejši mošakar je padel. Globoka, zevajoča rana na čelu je obetala dolgotrajnejše čiščenje, obrezovanje in šivanje, ki ga je ob 23. uri mirno in potrpežljivo opravil mlajši dežurni, dr. Novak. Nato še opekline na nogi delavca iz Železarne Store in ura je bila 24.

»Čez pol ure začnem delati,« se mi je nasmehnil dr. Novak, ki bi kot mlajši moral prevzeti dežurstvo v ambulanti ob 0.30. V resnici pa je delal vse dopoldne.

Zopet kavica, razgovor, skrb za bolnike na oddelku in nenadoma je bila ura dve zjutraj.

»Če dosedaj ni bilo nič, tudi sedaj ne bo.«

Odšli smo mirno septike, svetle in očiščene, v kateri so še nekaj trenutkov prej naporno delali.

Spanje je bilo sladko. Vse do šestih zjutraj. Bila je ena tistih redkih noči, ko niso zbudili dežurnih kirurgov. Čeprav sem si na začetku dežurstva želel, da me bodo zbudili, sem bil drugo jutro srečen. Odhajal sem, ko se je za ostale začel zopet nov delovni dan na kirurškem oddelku celjske bolnišnice, dan in noč v operacijski sobi, ob krvi, gnojnih in globokih ranah, zlomih...

Tekst: MILAN SENICAR
Foto: TONE VRABL

Doktor anesteziist Magda Sega pri opravljanju odgovorne dolžnosti

NOČ JE DOLGA

Nočna služba se je pričela — vsaj zame — z operacijo stopala ob 20. uri. Na mizi je ležal pre-

**PRIVOŠČITE SI
TO ZADOVOLJSTVO!**

ODMEVI NA TEDNIKOVO AKCIJO:

NAJVEČ JIH JE REKLO: HVALA!

Akcija, ki so jo naši novinarji izpeljali in objavili v prejšnji številki pod naslovom »S starim pečatom in praznim žepom po milijone« je uspela. Nismo je zasnovali zato, da bi zafrikavalis trgovce, marveč zato, da bi jim pomagali. Sicer pa se nimamo namena opravičevati.

Ko smo minuli teden vozili »kupljeno« blago nazaj v celjske trgovine, smo bili pripravljeni na morebitne izbruhe in zaplete. Pa jih ni bilo.

Najprej smo bili v »Slovenija sport«. Vrnili smo šaha in šahovsko uro. Bilo jim je žal, ker so že naročili nove šahovske garniture.

V knjigarni založbe »Obzorja« so menili, da je zadeva dvorezna, ker ljudem ni všeč, če kdo zahteva od njih, da se legitimirajo in da se lahko zgodi, da bi jih kupci začeli zapuščati... Morda res, toda razumeti bi morali predvsem kupci, da še ne živimo v idealni družbi brez ljudi z dolgimi prsti in da zahtevke, da se kupec, ki kupuje z naročilnico, tudi legitimira, ni žalitev.

Mladinska knjiga je dobila spet nazaj svoj kup knjig, za katere so bili ob nakupu naravnost veseli, da so se jih znebili, kajti niso sodile med »dobro idočo blago«.

V Ljudskem magazinu, zdaj Tkanini, so bili sicer malo v zadregi, vendar so dejali, da je akcija dosegla svoj smoter, da je zanje to šola, kajti, če bi bil kupec zares nepošten, bi prodajalec bil ob tri mesečne plače.

V »Volna« je bilo podobno, tudi tu so brez ugovaranja sprejeli blago nazaj s pripombo, da je akcija poučna.

V knjigarni Državne založbe je upravnik odkrito priznal, da je bilo izdano zaradi navidezno znanega obraza, da je tak način po-

sledica dirke za čim večjim prodajnim uspehom.

Popolnoma razumljivo je in upravičeno, da so vsi prizadeti trgovci kritizirali malomarnost, da uradna štambiljka ob likvidaciji delovne organizacije ni bila uničena, da je bila tako malomarno izpostavljena v doseg marsikomu...

V naše uredništvo smo dobili več pisem, več telefonskih klicev. Ljudje so nam čestitali, nekateri so spraševali, kako naj bi se prodajalec prav obnašal, a da se kajub vsemu ne bi zameril. Dobili pa smo tudi pismo drugačne vsebine. Nek nepodpisani »občan« nas je ozmerjal za nekulturne, za ljudi, ki nimajo drugega dela, kot izmišljati si neumnosti v mehkih foteljih...

Prvič nimamo mehkih foteljev, drugi akcija ni neumnost, a če je, so podobne pred nami počenjali časnikarji po vsem svetu, tretjič pa pismo samo dovolj zgovorno izpričuje kulturo pisca, tako da nam še to ni žal, da ga ne poznamo, ker se je po zajčje skrival v anonimnost!

J. KRAŠOVEC

obrazu

**FRAN
ROŠ**

Sedel je pri mizici, na kateri so ležali časopisi in prve voščilnice. Z mehko kretljivo rok jih je porinil na rob, da je napravil prostor za bel prtiček, na katerem je iz lonca zadišalo po sveže skuhanu kavi. Veliko telo je bilo rahlo sklonjeno naprej, kakor da bi hotelo zmanjšati prostor odtujenosti med dvema človekoma. Skozi očala so pomenljivo gledale oči, ki jih obkrožajo močne obrvi, in obrazu venec gub. Bel lasje so spominjali na sneg, skaterim so prav te dni pokrite gore.

To je Fran Roš, častni občan mesta Celja, pisatelj, ljubitelj otrok. Njim posveča vso pozornost v obliki pisa-

ne in govorjene besede. Mladina je tista, o kateri Fran Roš ne bo spregovoril slabe besede. »Mladina raste v okolju, ki ga ustvarja stara generacija. In če to ustvarjanje ni dobro, se ne smemo čuditi, če ni najboljša tudi mladina. Po vojni smo si zastavili cilj, da bomo zgradili novega človeka, ki pa mora biti tudi visoko kulturn. Tu pa nismo popolnoma uspeli in smo morda šli celo za stopnico nazaj.«

Vzrok?

»Današnje potrebe človeka so vse preveč usmerjene v zbiranje materialnih dobrin. Pri vsem pa pozabljamo na kulturo, moralo, na medsebojne odnose, spoštovanj,

Ljudje so izgubili kulturno orientacijo, mladino pa kvirimo s stripi in raznimi plažastimi knjigami.«

Stopil je do omare in pokazal rokopis nove knjige »Med nočjo in jutrom«, za katero še ni našel založnika. Največ piše v mladinske liste, pred dnevi pa so mu v SLG uprizorili Čarobno piščalko. Z uprizoritvijo je bil zelo zadovoljen, saj so se vsi zelo potrudili in naredili predstavo tekočo in živo. Žalosti dobro je bilo tretje dejanje. Sicer je pa najvažnejše, kako bodo igrice sprejeli gledalci, katerim je namenjena.«

O načrtih ne govori rad. Več govori o drugih, kot o prijatelju Hudalesu, ki je pred dnevi umrl, pa Vidmarjevem govoru, ki je vso mladino dal v en koš. »Mladina je dobra. Ne smemo dovoliti, da bi vse obravnavali s enaktimi merili.«

Spomnil se je tudi izgnanstva v Srbijo. »Veliko se jih je med tistim časom rodilo, vendar ne toliko, kot jih je padlo.« V novem letu si želi miru, zdravja in plodnega ustvarjanja. Vse to je Fran Roš, častni občan našega mesta, pisatelj, ljubitelj otrok. Bel lasje so spominjali na sneg, s katerim so prav te dni pokrite gore...

TONJE TRABL

JE TO METODA?

ŠE NEKAJ BESED O TAKO IMENOVANEM
ŽALSKEM SPORU

V Začcu je še vedno v središču pozornosti neslavnostni spor, do katerega je prišlo na slavnostni seji občinske skupščine med političnim sekretarjem občinskega komiteja ZKS Tonetom Delakom in direktorjem Stanovanjskega gospodarstva Danetom Debičem. Kot smo o tem poročali v 46. številki z dne 12. decembra (v sestavku z nerodnim naslovom, ki so ga zagrešile tehnične okoliščine), je šlo za vrsto očitkov podjetju na račun njegovega poslovanja, od katerih bi po dosežanih osebnih ugotovitvah lahko štel kot upravičenega samo tistega v zvezi z obrtniško vzdrževalno skupino.

Poročilo je seveda sprožilo različne komentarje in pripombe, prvoborec Ludvik Zupanc — Ivo pa nam je med drugim poslal vprašanje: »Starejši borci, zlasti

ugotovila šele komistja; če pa upoštevamo, da je šlo za politično intervencijo (saj politični sekretar Tone Delak pred skupščino ni mogel nastopiti kot odbornik, ker ni njen član), bi lahko pričakovali vse najhujše. Samo tako si je namreč mogoče razložiti prilastitev politične pristojnosti za reševanje nečesa, kar ni politično, oziroma kar bi lahko reševali in rešili tudi po politični liniji, vendar po drugačni poti.

Drugo pa je seveda vprašanje uporabe političnega položaja za dosego morebitnih osebnih interesov, ali bolje, vprašanje metode, ki ji na tej relaciji (v odnosih med ljudmi in seveda po mojem mnenju) najbrž ne bi mogli priznavati preveč sodobnega izraza politične prastese. Zdi se mi namreč, da ljudi, ki smo jim še do včeraj zaupali, ker imajo takšne in drugačne zasluge in so resnično dali od sebe, kolikor so največ lahko (in pri Danetu Debiču o tem ni nobenega dvoma), ne moremo že danes povsem razvrednotiti, še posebej, če naj bo naš taško imenovani socialistični humanizem dejansko tak, za kakršnega ga proglašamo! O približno takšnem, na seji skupščine posrednem odnosu do Daneta Debiča bi lahko govorila dejstva, podčrtana v prejšnjem sestavku, o neposrednem odnosu pa »grožnja« Toneta Delaka na komiteju, če seveda verjame mo Debiču. To bi pomenilo, da je poleg morebitnih pomanjkljivosti v Stanovanjskem gospodarstvu nekaj narobe tudi v metodi, ki je, mimogrede povedano, v popolnem nasprotju z zaključki seje OK ZKJ, na kateri je Edvard Kardelj med drugim govoril o političnih intervencijah.

Vtis, ki ga po kulbarski oznaki »mučna zadeva« zapušča, je na kratko tak: sredstvo in namen bi po trditvah Daneta Debiča bila lahko jasna, vprašanje, ki ni docela jasno, pa je, ali tisti, ki so prizadeti, res ne poznajo zakonitega postopka, po katerem lahko razrešimo nekega direktorja njegovega položaja?

DRAGO HRIBAR

tisti, ki Daneta Debiča dobro poznamo in vemo, kaj je pomenila njihova hiša med vojno, se čudimo, zakaj do njega takšen odnos! Ali si ta nerazumljivi spor ne bi zaslužil, da bi ga razvozljali do konca?«

Če se kot pisec sestavka nisem hotel postavljati v vlogo arbitra, sem se moral zadovoljiti z edino možnostjo, ki sem jo imel. Stvar, razumljivo, pa s tem še ni bila pojasnjena. Ker si tudi tu ne morem lastiti pravice kakšnega razsodnika, lahko posredujem kvečjemu nekaj dodatnih misli. Kakor kaže dejstvo tega začetek spora precej nazaj. Z marca je namreč občinski komitej sklical v Stanovanjskem gospodarstvu sestanek ZK brez vdnosti direktorja (ki je tudi član ZK), pri čemer je hotel videti oziroma pregledati ekonomsko bilanco. Zares edinstven poseg političnega organa! Pomanjkljivosti ni bilo in organizacija ZK je potrdila poslovanje!

Če je zdaj v podjetju res tako, kot je bilo na seji prikazano, da je, ne vemo, ker bo to torej

ZAPLET (OB ŠOLI)

PROPADEL PROJEKT ROGAŠKE ŠOLE — ZA 11
MILIJONOV SD ŠKODE

Potrebe, da bi v Rogoški Slatini zgradili novo osnovno šolo, so že stare. Ne narekujejo jih samo razmere, v kaštrskih je sedanja šola, ampak tudi novi pedagoški normativi. Položaj je torej narekoval, da so se v občini odločili za samoprispevek. Zbrali so 130 milijonov starih dinarjev, 180 milijonov pa bo zagotovila republika.

Ko so več let iskali možnosti, kje naj bi nova šola stala, so se ponudile štiri lokacije, od katerih bi vsem kriterijem ustrezali le dve. Nato je arhitekt ugotovil, da je možna tudi dozidava sedanje šole in so pričeli raziskovati teren. Pri tem so ugotovili, da bi bilo sicer najprimernejše, če bi bil ves kolektiv pod eno streho, da pa teren ni najboljši. Ko je bilo dovolj denarja za začetek gradnje, je Slovenijaprojekt izdelal načrt, po katerem bi veljala nova šola 350 milijonov S din, z enoletno zamudo pa so izdelali tudi glavni projekt za dozidavo 12 učilnic in telovadnice, ki bi veljal 370 milijonov. Sledila je licitacija, pri

kateri bi lahko najnižji ponudnik, Splošno gradbeno podjetje iz Rogoške Slatine, prevzelo gradnjo za 490 milijonov. In tu se je stvar zapletla. Ker namreč občina toliko denarja nima, je vse skupaj padlo v vodo in treba je bilo iskati nove možnosti. Ta

JOŽE LIPNIK

nova možnost pa je gradnja šole na zemljišču, kjer je zdaj skladišče gradbenega podjetja. Ponudili so se sami gradbeniki iz Rog. Slatine, da izdelajo projekt za šolo s 17 učilnicami in brez telovadnice in da šolo tudi sami zgradijo za 365 milijonov S din. Kaže, da bodo z gradnjo vendarle kmalu pričeli, vprašanje pa je, kdo bo povrnil 10,9 milijonov Sdin izgube, kolikor je bilo treba plačati za raziskave in propadli projekt. Projektanta, ki je stvar zavozil, namreč ne morejo poklicati na odgovornost, ker je v tujini, medtem ko so zoper Slovenijaprojekt vložili tožbo, a je malo upanja, da bodo kaj dosegli.

CENEJŠI ZA 100 MILIJONOV

TRETJE NAJVEČJE LJUBLJANSKO GRADBENO PODJETJE »OBNOVA« GRA-
DI V CELJU HLADILNICO - PA ČE JIM ŽUGAJO S PESTMI

Saj je kar prijetno tako sredi zime hrustati sočna jabolka, zrasla na naši zemlji. Se prijetneje pa se počuti tisti, ki mu za kilogram te vitaminske hrane ni treba seči tako globoko kot je bil primer z uvoženim »morgenduftom«. Kilogram teh jabolk je namreč veljal v prodajalnah na drobno več kot 400 starih dinarjev.

Da bi lahko hrustali sočna jabolka, zrasla na naši zemlji, pa dandanes ni odvisno samo od matere narave. Tega so se že nekaj let sem presneto zavedali veliki sadjarji v osrednji Sloveniji, zibelki sodobnega sadjarstva. V šmarski, žalski, konjiški in šen-

FRANJO KRIVEC

tjurski občini so jelo roditi velike sadne plantaže, kjer bo letni pridelek znašal skupno več sto vagonov kvalitetnih jabolk. Prihodnje leto jih bo več kot je dala letošnja letina, pozneje še več...

Sadjarje pa ni skrbelo ta leta sem samo to, kako bodo plantaže rodile, temveč zmerom bolj, kam bodo sadje shranili, da bi ostalo kvalitetno in sveže tja v pozno pomlad; da ne bi bili odvisni od dobre volje trgovine v jeseni, ki zna sprico ponudbe cene zasukat kot jim najbolje kaže. Sadjarji so spoznali, da ne smejo ostati v ograjah svojih plantaž. Veliki proizvajalci iz štirih občin so stopili skupaj in se odločili za gradnjo skupne hladilnice z zmogljivostjo 400 vagonov sadja. Takšna hladilnica bi nedvomno že stala v Celju, če ne bi obstajalo v republiki zastran financiranja takih objektov toliko nasprotij. Projekti so bili narejeni pred dvema letoma. In ko je navadna pri nas, stvari ne morejo steči v pravem trenutku, ko za to finančni račun najbolj kažejo.

Skupni napor štirih investitorjev iz Konjic, Zalca, Šmarja

in Sentjurja so omogočili šele v drugi polovici tega leta odločini sedaj. Minuli mesec je bila opravljena tudi licitacija za gradnjo velike hladilnice v Celju.

Po projektu, napravljenem pred dvema letoma, je bila predračunska vrednost za hladilnico zmogljivosti 400 vagonov sadja 464 milijonov starih dinarjev. Se razume: gre za stroške gradbenih in obratniških del. Kar 9 ponudnikov se je udeležilo licitacije, ki jo je v imenu investitorjev opravil nosilec Kmetijski kombinat Zalec. Razen celjskega »Ingrada« in »Gradiša«, so dala svoje ponudbe še druga podjetja iz Slovenije kot so »Vegrad« Velenje, »Tehnika« Ljubljana, »Pionir« Novo mesto, »Obnova« Ljubljana, Gradbeno podjetje Rogaska Slatina, »Konstruktor« Maribor in »Agroobnova« Ljubljana.

Delo na izgradnji hladilnice za sadje v Celju je dobilo ljubljansko podjetje »Obnova«, tretje največje gradbeno podjetje v Ljubljani, ki je tudi član združenja gradbenih podjetij »GIP-POS«. In cena: njihova ponudba je bila vsega za 8 milijonov starih dinarjev višja od predračunske (472 milijonov S din). Investitorji so lahko s to licitacijo več kot zadovoljni. Ljubljansko podjetje že gradi hladilnico, ki bo konec junija nared za montažo strojev. Za 100 in več milijonov starih dinarjev je bilo razlik med najugodnejšo in ostalimi ponudbami. Za toliko milijonov bo tudi nova hladilnica manj obremenjena; z drugimi besedami za toliko milijonov bodo manj obremenjena jabolka, ki jih bomo prihodnje zimo mletli med zobmi.

Sedaj imajo kajpak nekateri v zobeh ljubljansko »Obnova«, ki se je »vrnila« na celjsko gradbeno tržišče mimo odločnega in skupnega nastopa, da se to ne bi zgodilo. In se je zgodilo. Obično so tu in tam preveč prepričani, da mora uspeti domača organizacija, da bo kruha za ljudi v

domači občini, ne glede koliko eno k drugemu stane skupni kos kruha. Pri ljubljanski »Obnovi« so dejali, da zaradi svojega posega v Celju že naletevajo na določene težave, vendar jih to ne kani motiti pri realizaciji pogodbe o izgradnji hladilnice kot je bilo sklenjeno. »Mi delamo za normalne cene, kakršnih smo navajeni v Ljubljani. Verjemite, tudi tu nismo brez konkurence«, so pojasnili pri »Obnovi«. Razumljivo, vsakdo pač kalkulira z vidika lastnih zmožnosti in vplivov. Če je opraviti s konkurenčnim obdobjem, so kalkulacije pač bolj zaokrožene navzgor. Sicer pa v gradbeništvu ta dražija kaj radi kažejo s prstom na cenejšo, češ ostali bodo brez akomulacije in delavci brez spodobnih plač.

Primer celjske hladilnice je pozitiven, ne pa osamljen. Ze pri izgradnji samopostrežne trgovine »Center« na Dolgem polju se je izkazalo, da je možno zgraditi kvaliteten objekt celo pod predračunsko vrednost. Investitorji za hladilnico bodo lahko prav ponosni, ker jim bo uspelo zgraditi tako pomemben objekt kvalitetno in za ustrezno ceno. Hladilnica bo v celoti veljala približno 900 milijonov starih dinarjev in jo bo moč pozneje še povečati na 700 vagonov zmogljivosti.

POPRAVEK

V zadnji številki N. TEDNIKA se je tiskarski škrat v sestavku »MINERVA - TOVARNA MODROSTI« dodobra sprehodil. Opozorili bi le na dve napaki, ki bistveno spremenita misel: zadnji stavek v tretji koloni bi se moral pravilno glasiti... V dogovorih smo (in ne v dogovih!) ter v četrti koloni odstavek... Vsa »proizvodnja« Minerve leži v glavnem na stroju, ki je last brata generalnega direktorja... (in ne last generalnega direktorja!) Za neželjeni napaki oprostite.

UREDNIŠTVO

OSKAR HUDALES

V mariborska bolnišnica se je izteklo bogato, borbeno, ustvarjalno življenje slovenskega pisatelja in prosvetnega delavca Oskara Hudalesa. Komaj 63 let star je svoje občestvo zapustil mož, ki je izgoreval v strastni ljubezni do vsega, kar človeka plemeniti in daje njegovemu življenju in delu dober, lep smisel.

Bil je v precejšnji meri tudi Celjan. Otroška leta so mu minevala v Gornji Savinjski dolini; šola se je na celjski gimnaziji. Leta 1928 je kot mlad učitelj prišel v Smartno ob Paki, kjer je dobil spet stik s svojo ljubo domačo dolino, z njeno naravo in klenimi ljudmi. Tu na šoli z naprednim učiteljskim zborom je uveljavil svoje izredne pedagoške vrline. S požrtvovalno vsemu predvsem v prid malemu človeku je delal še na drugih področjih. Ze zgodaj se je oklenil marksizma, v njem je videl urenjenje idealov humanizma. Ko so povratniki komunisti - robijaši iz Sremske Mitrovice v Smartnem ustanovili svojo »rdečo tkalnico«, da so se z delom v njej preživljali, se je tesno povezal z njimi. To njegovo Smartno ob Paki je med našo narodnoosvobodilno vojno s krvjo izpričalo svojo zvestobo sebi.

Oskar Hudales je uspešno zastavljal tudi svoje pisateljsko pero in to z vso življenjsko prizadetostjo. Njegova prva knjiga »Gmajna« je izšla l. 1932 pri celjski založbi.

Poleta l. 1941 ga je okupator deportiral z družino v Srbijo. Bil je med pobudniki ustanovitve I. slovenske čete »Ivan Cankar« v Užicu jeseni l. 1941 in funkcionar oblasti v osvobodjenem delu dežele. Povezan z osvoboditvijo gibanjem je dočkal vstajenje Srbije. V začetku aprila 1945 je bil s skupino Slovencev poslan v Prekmurje, kjer je pomagal organizirati ljudsko oblast. Bil je med vodilnimi graditelji šolstva na Slovenskem.

Hudales nam je ustvaril okrog 50 večjih in manjših knjižnih del. Z nekaterimi teh je pred vojno prikazal tedanja družbena nasprotja na način, ki je bil v naši mladinski književnosti še nov. Ljubzen do domače Savinjske doline je močno izrazil v svoji avtobiografiji »Mladost med knjigami«. Njen svet mu je torišče tudi v nekaterih zgodovinskih povestih. Zbiral in izdal je pravilice in pripovedke, razne posebne tekste pa za šolsko uporabo.

Pokojnikovo pisanje ni služilo neki trenutni modi, nečemu po sili novemu, kar naj vzbuja pozornost z nekakšno svojo ekstravagančnostjo! Ne! Bilo je plod zrelega duha, snujočega in nezadržljive potrebe, da spregovori sočloveku in še posebej mladini, da nam pomaga odkrivati lepe, tople strani in težnje našega bivanja tudi v zmedenem času atomskega veka ter nas vzpodbuja v boju za zmago vsega dobrega.

Po vojni je Oskar postal Mariborčan, a v Celje je še in še rad prihajal in prav tako v svojo Savinjsko dolino.

Se nedavno je bil svež in močan kljub marsikateremu doživljenemu razočaranju - zdaj pa ga ni več med nami. Utihnula je njegova tehtna, impulzivna, dostikrat ostro kritična beseda, izvirajoča iz polnega duha in odprte misli. Toda to, kar nam je v teku le ustvaril, je kljub temu, da nam še ni mogel povedati vsega, vendar za nas in znanca obsežna in dragocena dediščina. V tej bo živ ostal duh iskalca, snovalca in borca, ki naj vse žive bodri in krepi v naporih za zagotovitev boljšega življenja človeku in človeštvu.

FRAN ROS

NELJUBA RAZMIŠLJANJA V NEPRAVI ČAS

POKRAJINSKA KULTURA, DA ALINE?

IMPROVIZACIJE

Sredi letošnjega leta je Republiški sekretariat za prosveto in kulturo izdal takolimenovano »Zeleno knjigo« z naslovom GIMOTNI POLOZAJ KULTURE V SLOVENIJI. Materiali v tej študiji so dali slutiti zametek načrtnega reševanja kulture na Slovenskem, saj so bili posledica številnih razprav o kulturi in želja po sistemski ureditvi te veje družbene dejavnosti. Kljub vsemu temu pa je prvi vtis, ki ga dobi bralec ob teh materialih - silno razočaranje. Stališča, ki smo nanje tako dolgo čakali so tako splošna, da lahko vsakogar, ki je v teh materialih iskal potrditev nekakšnega premika, pa naj si bo tak ali drugačen, samo razočara. Prva stvar, ki zbode v oči je delitev kulturnih dejavnosti na »Umetnost in zabavo« ter »kulturo in prosveto«. Delitev sama, ki je prav gotovo nastala v uradniških glavah, bi morda ne vzbudila pozornosti, če bi med kinematografijo in RTV v prvo skupino ne uvrščala tudi gledališča. Tu pa se hitro zapletemo: povprečja v osebnih dohodkih, v družbenih vlaganjih in v investicije zaradi ugodne finančne klime RTV-ja bistveno spreminjajo dejansko stanje, po vršen bralec pa bo ugotovil, da stanje niti ni tako slabo, kakor včasih govorimo. Druga ugotovitev, ki je prav tako bodoča, je

ocena bodoče rasti finančnih sredstev za kulturne dejavnosti. Je že tako, da številčnih izračunov ni mogoče preverjati: Sekretariat se izgovarja na Zavod za statistiko, češ da črpa vire od tam, Zavod pa se brani, da črpa podatke iz Sekretariata. Iz tega začaranega kroga ni poti. Zato izvenjajo skoraj humoristično napovedi, da bo dejanski delež stroškov za kulturne potrebe v osebnih potrošnji v prihodnjih letih naraščal, saj nakupov pretežno malomeščanskih civilizacijskih dobrin (radioaparati, televizorji, gramofoni) ne moremo jemati kot dokaz premikov v zavesti ljudi, da bi v družinskih proračunih odmerili bistveno več za kulturo. Jasno je, da je premik v korist materialnih stroškov v strukturi sredstev za kulturo potreben, ni ga pa mogoče dosegati zgolj s ponudbo klasičnih kulturnih dobrin ob ugotovljeno prešibkem vplivu družbenih dejavnikov.

Razprav o »zeleni knjigi« o kulturi je bilo nič koliko, vrsta pripomb, vrsta ugotovljenih spodbujajev. Kljub vsemu pa so razprave ugotovljale vlogo republike pri financiranju kulturnih dejavnosti, ki bi se morala odražati:

● v določitvi omrežja institucij, ki bi pokrivala vse kulturne potrebe Slovencev na celotnem

ozemlju SRS,

● v zakonitih predpisih, ki bi uredili stabilno financiranje teh

SLAVKO BELAK

institucij s trdno dogovorjenim sofinanciranjem,

● temeljnih družbeno političnih skupnosti občin,

● trden in stalen delež republike v odstotku glede na širši nacionalni pomen posamezne kulturne institucije.

Ob razpravah o začrtovanju nacionalne kulturne politike smo z veseljem ugotovljali, da se vsa ta prizadevanja začnajo sorazmerno zgodaj in da bo mogoče do proračunskih razprav pripraviti temeljita izhodišča za postopno reševanje kulture. Zal so bile te ugotovitve pregledne, kajti predlog za izdajo zakona o skladah za pospeševanje kulturnih dejavnosti, ki naj bi bil druga etapa začrtane politike, je bil pripravljen šele na jesen in je bistveno odstopal od zastavljenih izhodišč. Tu se ne bi spuščali v oceno smotnosti takšnega stalnega vira dohodkov za kulturo kot je bil predviden in predlagan zakon o 4 odst. davku na alkohol, saj si po drugi strani prizadevamo za zmanjšanje alkoholičarstva. Zanimivejši pri tem

predlogu so izračuni dohodkov kulture iz tega davka. Medtem ko so v celjski občini izračunali dodatni dohodek za kulturo v višini 20 (dvajset) starih milijonov dinarjev, so računariji v Ljubljani napovedovali, da jih bo 82. Kar precejšnja razlika!

S predlogom tega zakona je bil nasploh križ: rojevali so ga dolge mesece in niso se mogli dogovoriti kdo naj bi ga predlagal - izvršni svet ali sekretariat. Končno se je ojunalo prvi, le da je izvršni svet stalne vire dohodkov in predlagal zakon, ki bi občinam dopuščal ustanavljanje skladov oziroma skupnosti za kulturo (kot bi jih brez zakona občine ne moge ustanoviti!), ni pa zajamčil nikakršnih sredstev. Čeprav slovim po tem, da radi izdajamo zakone, da pa jih manj radi izpolnjujemo, je zaradi splošnega odikonalnega stališča izvršni svet predlog zakona umaknil. Obrazložitev je dokaj nenavadna: predsedniki občin da se niso strinjali z davkom na alkohol! Zares zapletena logika. Izvršni svet se postavlja nad skupščino, župani pa nad izvršni svet! Kakšna je torej struktura naše oblasti? Izvršni svet brez slabe vesti določil delitvena razmerja med republiko in občinami, ne da bi v izračunih upošteval obveznosti občin in njih manevrski prostor, ne da bi se prej posvetoval s predsedniški skupščini občin, piškav 4 odst. davek na alkohol pa bi, kot kaže, občinske proračune pokopal! Zares, logike v teh potezah ni!

Priznati moramo, da je pogumna odločitev izvršnega sveta, da bo našel pot iz dokaj zagatnega stanja Slovenije z vrsto

ukrepov »od zgoraj«. V načelu takemu hotenju ne moremo nasprotovati. Nasprotujemo pa lahko, da celo moramo nasprotovati polovičnim rešitvam, ki ne temeljijo na trdnih izračunih in ne na trdni politiki. Če lahko spontani protesti občin na predlog proračuna SRS spremenijo razmerja, bi jih prav tako lahko spremenili poprejšnji dogovori s predstavniki občin. Tako pa doživljamo nepotrebne pepelnice srede, ki zagato samo še povečujejo.

Polno pomanjkanje posluha in nepoznavanje razmer dokazuje tudi predlagani zakon o prispevku za domači film, ki naj bi se od dosežanih 20 odst. povzela na 30 odst. Pustimo ob strani dejstvo, da so se predlagatelji zakona z Zbornico, ki je zastopnik kinematografov, dogovorili za 25 odst. prispevek, predlagali pa so 30 odst. Pomudimo se samo ob dejstvu, da se predvideva 10 odst. divj prispevka. Ob sedanjem prispevku smo ugotovljali, da je previsok in da zato zapiramo številne kinematografe (tudi v naši občini sta ugasnila kinematografa v Vojniku in na Dobrni). V večini slovenskih zaselskov je kino edino, kar lahko poimenujemo za kulturo, kaže pa, da nam je tudi to odveč. Odvzemimo ljudem še to in se tolažimo z zavestjo, da imamo v Ljubljani sodobno urejen kinematograf Komuna! Ta in morda še Union sta menda edina v Sloveniji, ki sta dostojna, vsi drugi komaj zaslužijo ime kinematograf. Resnici na ljubo priznajmo, da predvideva novi filmski zakon smislani prispevek za prodvajanje kvalitetnih filmov.

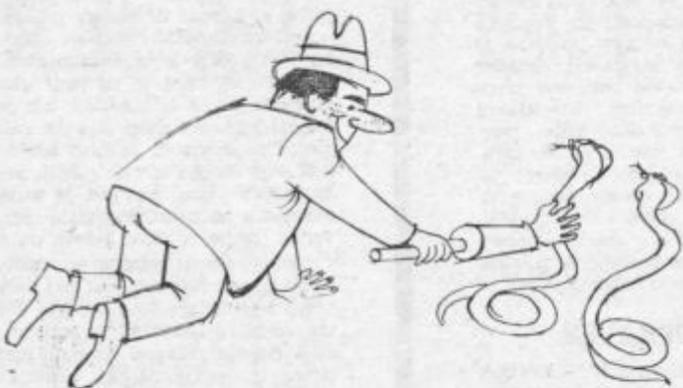
NARODNI PREGOVORI V PRIREDBI FRANČKA FRAKLJA:

Vsaka pesem ima svoj konec

Za soncem dež kaplja

Lahko je s tujo roko kače loviti

Ne praskaj se tam, kjer te ne srbi

Če jezik molči, glava ne boli

Prazen sod ima močan glas

Slepec slepca vodi

Da ima koza denar, gospa bi ji rekli

Vsem zvestim
dolgoletnim,
novim in
jutrišnjim
bralcem,
sodelavcem,
poštarjem in
kolporterjem

**SREČNO
NOVO
1969
LETO**
uredništvo
in uprava
NOVEGA
TEDNIKA

*Kolektiv tovarne nogavic Polzela
želi zadovoljno in uspešno novo leto*

**Z lastovko
v novo leto 1969**

**Srečno
novo
1969
leto**

... zlato je najvarnejša naložba
skozi stoletja - v mirnem času
in mladosti je okras, v hudih
časih in starosti vir neminljivo-
sti in gotovosti ...

TIX VELENJE

želi uspehov polno poslovno leto
vsem poslovnim prijateljem in kupcem
svojih proizvodov

**Poslovno združenje
za trgovino Celje**

ŽELI VSEM POTROŠNIKOM
SREČNO NOVO LETO,
SVOJIM ČLANOM PA VELIKO
POSLOVNEGA USPEHA.

**Mizarsko galanterijsko podjetje
„BOR“ Laško**

proizvaja: OTROŠKO OPREMO

- vozičke
- stole
- stajice
- mizice
- postelje

ter ostalo opremo: kavče, omare, TV mize,
likalne mize in ostalo opremo po naročilu.

Cenjenim potrošnikom in ostalim občanom
želimo srečno novo leto 1969.

Srečno, zdravo in zadovoljno novo leto

želi vsem konjiškim občanom - svojim potrošnikom

**Trgovsko podjetje
„Dravinjski dom“ Slov. Konjice**

VSEM POTROŠNIKOM IN KUPCEM
ŽELI SREČNO IN ZDRAVO NOVO LETO

**Kolektiv
„MESNINE“ Celje**

**Srečno
pot!**

**Tudi v
novem
letu**

OBILO SREČE
VSEM NAŠIM
DRAGIM
POTNIKOM

**IZLETNIK
Celje**

**Srečno
veselo
novo
leto**

ŽELI POTROŠNIKOM
POSLOVNIM
PRIJATELJEM

**ETOL
Celje**

**Mnogo
sreče
v novem
letu**

*

ČVRST
IN VAREN
DOM

*

ŽELI
KOLEKTIV

**CELJSKA
OPEKARNA**

Zadovoljno in zdravo novo leto
želi vsem občanom, vsem stanovalcem,
hišnim svetom in poslovnim prijateljem.

**Stanovanjsko gospodarstvo
Žalec**

**Gostilna
ANA PERDIH
Laško**

želi vsem svojim
rednim in občasnim
gostom
veliko sreče
v novem letu!

In se priporoča!

SREČNO IN ZADOVOLJNO MLADO LETO!
VELIKO POSLOVNIH USPEHOV!

**„MODA“
modna konfekcija
Šentjur**

Smarčani so veseli in dobrodušni ljudje. Eno je zanesljivo da ime Smarje ne prihaja od smarnice, kajti njega dni, so bile tam gor pri svetem Rok' še gauce sim oa taje z dobro žlahtno tritico Smarčani bi ne bili to kar so, če vsak dan koga na drobno in vsake kvatre koga na debelo ne bi potegnili. Če so potegnjeni stoično prenašajo poraz, še več, navrhano se muzajo, kajti sposojilo se vračila vesela.

VE VERJEMITE SMARČANU NJEGOV OBER DAN ZA DNE, POČAKAJTE VEČERA!

Ali je kdo tistega Nemca, ki je v Smarju pozabil vojaško radijsko postajo, prelistali ali ne, to ni niti važno. Važno je,

Ni dolgo tega ko je napovedovalec radia Smarje z mirnim glasom in avtomatično prebral obvestilo, da prireja »Društvo papučara iz Krapine« občni zbor in da nanj vabi tudi vse zainteresirane iz sosednje smarske občine.

Mislec, da je obvestilo poslalo kakšno združenje proizvajalcev copat, je neznan pisec dregnil v prenekatero vrlega smarskega občana, pa naj se svojega copatarstva zaveda, ali pa ga enostavno ne prizna.

Precej okrogla je bila tudi tista z voščikom ob poroki.

Nekdo, tako kot to dela večina mladih fantov, je imel na Smarskem deklo. Nekdo drug je menda tisto deklo rad videl, toda ni prišel blizu. Da bi se maščeval, je v trenutku, ko je bila deklo v krajšem sporu s svojim fantom, poslal radijski postaji čestitko in plačal poskočno vižo z gramofonske plošče.

...Micliki Tejpatej želi vse dobro na novi življenjski poti prijatelj, ki ga dobro pozna...

Tako je prebral napovedovalec in tako je v neki smarski gostilni voščilo slišala tudi dekletova mati, ki bi od presenečenja

ZGODBO PRIPOVEDUJE MOJSTER R. CEROVŠEK:

POTEGAVŠČINE NA RADIO VALU

da se je v Smarju v rokah ljudi znašla vojaška radijska postaja precejšnjega doma in da so ti ljudje imeli veselje do tehnike.

Naj bo kakor koli že, v Smarju že leta deluje lokalna radijska postaja in Smarčani so ponosni na svoje moderno sredstvo komuniciranja in obveščanja, čeravno so raznobarvni gumbi na komandnem pultu pravzaprav pokrovčki kreme za zobe. Tudi to ni jažno, važno je da radijska postaja deluje, deluje bolj kot je ta veliki v Ljubljani prav...

Naj bodo Smarčani še tako ponosni na svoj glas v etru, tako zelo pa tudi niso, da bi si te ustanove ne privoščili.

skoraj spustila pladerj iz rok. »Tako, poročila se je in meni nevaležnica, meni materi, niti besedice o tem!

Ogorčena mati si je odvezala predpasnik in jo mahnila naravnost v studio radijske postaje.

Niso še odvrtili vseh plošč po želji, ko so občani po Smarskem in Miclika Tapata, ki jo je kar kuhalo od jeze, slišali še tole.

— Naslednji pesem pošilja svoji hčerki ob veselem dogodku — mama.

ZAENKRAT JE VIR SMARSKIH POTEGAVŠČIN USAHNIL, KO JIH SPET ZBEREM ZA DOBER SOPEK, JIH BOM SPET NAPISAL. JURE KRASOVEC

Pa še nekaj je pomembno — uveljavitev najnižjega osebnega dohodka ne bi smela iti v škodo dosedanjih razmerij v notranji delitvi dohodka.

Na predlog občinske sindikalne organizacije v Celju naj bi vodstva delovnih organizacij najpozneje v treh mesecih predložila samoupravnim organom predlog za uresničitev te pobude!

M. BOŽIČ

MALI INTERVJU

Vprašuje: Tone Vrabi
Odgovarja: Roman Mazej

Roman Mazej je tisti, ki ima brado, malce daljše lase, nosi očala, poje, riše, sestavlja verzice in tudi komponira. Roman Mazej je tisti, ki ga poznajo od Maribora do Kopra, najbolj pa v Ljubljani, kjer stalno nastopa s celjskim ansamblom SINKOPE. Tvoje delo, ki si ga opravil do danes? Nastopam skupaj s Sinkopami, posnel sem tri skladbe za ljubljanski radio in v januarju bom nastopil na II. mladinskem pevskem festivalu v Ljubljani. Poznan si kot pevec, ki poje vse...? Res. Tako kot Sinkope imam tudi sam izredno širok repertoar pesmi. Zakaž? Samo s širokim repertoarjem lahko popolnoma uspeš, ker zadovoljiš vse zahteve poslušalcev. Nastopate v Ljubljani...? Podpisali smo pogodbo, da bomo vse leto nastopali po tritkrat tedensko v Festivalni dvorani. Sprejem pri občinstvu? Tudi največje skeptike smo presenetili in osvojili. Včasih so te primerjali s Tomom Jonesom... Danes isto delajo z Edvinom Fliserjem. Vse skupaj pa je kot da bi primerjal slamsko mačko z ververico. Vsak poskus imitiranja pomeni propad. Kaj najraje poješ? Pojem vse, najraje pa pesmi v stihu starih in dobrih balad. Samo pri kvaliteti pesmi lahko daš vse od sebe in dokážeš svoje znanje. Komponiraš? Seveda. Teksti? Kar jih napišem so vsi v angleščini in to predvsem zato, ker poslušalci enostavno nočejo sprejemati tistega, kar je čisto domače. Mnenje o poslušalcih? Večina se jih na glasbo prav nič ne spozna in žvižgajo zato, ker se delajo pametne. Enostavno se delajo kritične, v resnici pa so daleč od nje. Načrti? Se nemanja na radiu, festival, v marcu prva samostojna plošča. Resnično sem šele začel delati. Kako so te sprejeli v Ljubljani? Z orkestrom izvrstno. Boste nastopili tudi v Celju? Za prihodnje leto pripravljamo več samostojnih koncertov in upamo, da se bomo predstavili tudi v Celjanom. Presenečeni bodo in to v pozitivnem smislu.

GRAD TUDI POZIMI

Gostišče na celjskem Starem gradu bo odprto tudi vso zimo. Kurjen je mali in lepo urejeni salon, cene pa so znižali in tako povečali konkurenčnost.

HONORARJI

Po podatkih zavoda za socialno zavarovanje v Celju so delovne organizacije na njegovem območju izplačale v desetih mesecih letos nad dve milijardi starih dinarjev za nadurno in honorarno delo. Pa naj še kdo reče, da nimamo prostih delovnih mest in da števila zaposlenih ni moč povečati!

NOVOLETNO PRAZNOVANJE

Pionirji vitanjske osnovne šole se že dalj časa pripravljajo na novoletno praznovanje. V okviru praznovanja so si pred dnevi ogledali Narodno galerijo in muzeje v Ljubljani, nižji razredi pa predstavili Carobne piščalke v SLG. Na silvestrovo pa bodo pionirji lutkarji uprizorili lutkovno igrico v prosvetnem domu. Vsak razred pripravljaja še svoj program.

OBDARITEV

Krajevni odbor RK zbira obleko in obutev. Za Novo leto bodo prispevke občanov razdelili socialno šibkim otrokom.

PRIPRAVE ZA JELKO

V Storaš se skrbno pripravljajo na praznovanje novoletne jelke. Za Store je značilno predvsem to, da se je šola tesno povezana z družbeno političnimi organizacijami v kraju in tudi z žele-

zarno. Tako sodelovanje se kaže tudi v pripravah na praznovanje ob prihodu dedka Mrza. Program pripravljajo osnovna šola, vrtec in SIKC ob sodelovanju šorske Svobode. V Storaš bodo tri prireditve: za predšolske otroke, za vrtec in za učence 1. in 2. razredov, za učence osnovne šole in posebej za dijake SIKC in učence 7. in 8. razredov. Na to prireditve bodo povabili tudi starše. V pripravah sodeluje tudi sindikat železarne. Letabo praznovanje denarno podpori. Osnovna šola bo za učence osrednje šole in njenih podružnic poskrbela za kino predstave.

ŠE DVE DROBNI

Učenci osnovne šole so svečano proslavili 50. obletnico Cankarjeve smrti. Člani dramskega krožka so predstavili učencem nekaj odlomkov iz Cankarjevih del.

PRK je organiziral za svoje člane predavanje »Boj proti tuberkulozi«. Predavala je dr. Poženelova. Vodstvo PRK je poskrbeo, da gledajo učenci večkrat filme s področja zdravstvenega varstva.

UČITELJI SE UČIJO

Vodstvo osnovne šole skrbi za nenehno izpopolnjevanje učnega osebja, tako v strokovnem kakor tudi v političnem pogledu. Na vsaki mesečni študijski delovni konferenci je na dnevnem redu po en referat. Dolej je učiteljski zbor obdelal teme: Okupacija Češkoslovaške in politična situacija v svetu. Razvoj in izpopolnjevanje sistema vzgoje in izobraževanja v SFRJ in temo Izobraževanje učitelja. Glede na to, da se je pravkar končal 6. kongres ZKS, je vodstvo šole povabilo na študijsko konferenco v mesecu decembru tov. Emilia Rojca, sekretarja obč. komiteja ZK Celje. S temeljito pripravljanim referatom »Družbeni in idejni podoba prosvetnega delavca« je tov. sekretar seznanil učno osebje z osnovnimi značilnostmi družbenih odnosov v Jugoslaviji, z vlogo Jugoslavije v svetu, z osnovnimi značilnostmi vzgojno izobraževalnega sistema, s postavkami našega reformnega šolstva, zlasti pa z družbeno idejno vlogo učitelja.

VITANJE

NOVOLETNO PRAZNOVANJE

Pionirji vitanjske osnovne šole se že dalj časa pripravljajo na novoletno praznovanje. V okviru praznovanja so si pred dnevi ogledali Narodno galerijo in muzeje v Ljubljani, nižji razredi pa predstavili Carobne piščalke v SLG. Na silvestrovo pa bodo pionirji lutkarji uprizorili lutkovno igrico v prosvetnem domu. Vsak razred pripravljaja še svoj program.

OBDARITEV

Krajevni odbor RK zbira obleko in obutev. Za Novo leto bodo prispevke občanov razdelili socialno šibkim otrokom.

PRIPRAVE ZA JELKO

V Storaš se skrbno pripravljajo na praznovanje novoletne jelke. Za Store je značilno predvsem to, da se je šola tesno povezana z družbeno političnimi organizacijami v kraju in tudi z žele-

LASKO

CANKARJEV VEČER V RIMSKIH TOPLICAH

Prejšnjo soboto so tudi v Rimskih Toplicah počastili 50-letnico Cankarjeve smrti. Ob tej priložnosti je DPD Svoboda »Antona Aškerc« pripravila v dvorani zdravilišča večer Cankarjeve umetniške besede, ki so se ga udeležili tudi prebivalci iz oddaljenih vasi. Recital, ki ga je pripravil M. Lipovšek, glasbeno pa ga opremil J. Gorič, so izvedli — Z. Janjčević, D. Stopar, M. Vlod.

Po osemindvajsetih letih bilo nov urbanistični napoveduje, da se bo mesto po razvijalo v skladu s tvojimi predvidevanji. Ta drugi strokovnjaki, občinski odborniki obeh zborniške skupščine.

Urbanistični načrt po go disciplino, pomeni ment je tudi zrcalo skupine strokovnjakov, veliko naporov za rešitev nističnih vprašanj. Teh bilo in ni malo.

CELJE

NEOBJEKTIVEN KVIZ

Cetrtek, dvorana Narodnega doma v Celju.

Zavresa se je dvignila in reflektor nam je orisal na odru skupino celjskih srednješolcev, ki so nam v pikli uri uspešno predstavili Cankarja.

Sledila je druga točka večera — nagradni kviz, na katerem so nastopale ekipe: pedagoška gimnazija, gimnazija, ekonomska srednja šola, tehnična srednja šola — vse iz Celja in šolski industrijski center Store. Pravila so bila jasna, tekmovanje se je pričelo. Tu pa se je zgodilo nekaj, kar ne moremo odobravati. Ekipe gimnazije Celje je na izvlačenju vprašanje po odmoru 20 sekund odgovorila nepravilno. Napovedovalec je hitro priskočil na pomoč: »Verjetno vprašanja niste razumele, naj ga ponovim!« Drugi poskus je bil seveda uspešen in pridobljene tri točke so ekipi pri končnem rezultatu pomagale do zmagovalnih 15 točk.

Pa se nam nehote vsiljuje vprašanje, ali ekipa gimnazije ne bi bila sama sposobna prositi, da sliši vprašanje ponovno? In kaj je v tem trenutku premissljevala strokovna žirija? Pa ne samo v tem trenutku, tudi na koncu kviza, saj so tri ekipe dosegle enako število točk, o dodatnih vprašanjih (z ozirom na postavljena pravila igre) pa ni bilo nič slišati.

Ne bo napak, če rečemo, da je vsaka ekipa želela zmagati, saj je bilo vložene

ga dovolj truda! Bodimo v bodoče bolj objektivni!

Ing. Javornik

AKCIJA V ZAPORIH

Ekipe celjske transfuzijske postaje je letos že tretjič obiskala občinske zapore. Za oddajo krvi se je prijaviilo 67 pripornikov, od katerih so jih 12 zaradi mladoletnosti odkloniti. V vseh treh akcijah je darovalo kri 140 pripornikov, kar je vsekakor lep primer solidarnosti, humanosti in sočutja do bolnikov in ponesrečencev, ki lahko služijo tudi za ugled vsem ostalim občanom. Mnogi med njimi se namreč krvodajalskih akcij ne udeležujejo, čeprav vedo, da je za pridobivanje krvi, ki jo bodo morada tudi sami potrebovali, edini vir človek.

Občinski odbor RK in transfuzijska postaja se vsem pripornikom krvodajalcev in organizatorjem akcij v zaporih zahvaljujeta in jima izrekata vse priznanje. k.

ZADNJI LETOŠNJI KONCERT

V ponedeljek, 16. decembra je bil zadnji večerni koncert letos v Celju. Nastopil je moški zbor iz Ptujja pod vodstvom Branka Rajštra. Gostje so se predstavili z renesančnimi ter slovenskimi umetniški in narodnimi pesmimi. Ptujski pevci so pritejeto presenetili in zato uspešno zaključili letošnjo koncertno sezono.

Za uvod je s tremi pesmimi nastopil tudi celjski komorni moški zbor pod vodstvom Egon Kuneja. M. B.

OD PRVEGA SAMO ŠE TKANINA

Kolektiv trgovskega podjetja Tkanina-galanterija v Celju se je odločil, da bo na

slavnoten način izročil nameru novo poslopje oddelka na debelo ob Teharski cesti v soboto, 4. januarja. Sicer pa se bo ta kolektiv od prvega januarja dalje imenoval trgovsko podjetje na debelo in drobno Tkanina. M. B.

GRAD TUDI POZIMI

Gostišče na celjskem Starom gradu bo odprto tudi vso zimo. Kurjen je mali in lepo urejeni salon, cene pa so znižali in tako povečali konkurenčnost.

HONORARJI

Po podatkih zavoda za socialno zavarovanje v Celju so delovne organizacije na njegovem območju izplačale v desetih mesecih letos nad dve milijardi starih dinarjev za nadurno in honorarno delo. Pa naj še kdo reče, da nimamo prostih delovnih mest in da števila zaposlenih ni moč povečati!

NAJMANJ 600 NOVIH DINARJEV

Plenum občinskega sindikalnega sveta Celje je začel akcijo, ki spričo svojega namena zasluži največjo pozornost. Gre za predlog, da naj bi najnižji mesečni osebni dohodek za redno delo v delovnih organizacijah celjske občine ne smel biti manjši od 600 novih dinarjev. Ta meja, če bi jo lahko tako imenovali, naj bi veljala za vsa delovna mesta, za katera se ne zahteva strokovna usposobljenost, marveč le priučenost.

Po mnenju celjske sindikalne organizacije, je dohodek 600 ND tisti minimum, ki še komaj opravičuje rentabilnost delovnega mesta in ne nazadnje uspešnost poslovanja delovne organizacije.

VSE NAROCNIKE IN BRALCE NOVEGA TEDNIKA OBVEŠČAMO, DA BO KOLEDAR ZA LETO 1969 PRILOŽEN V PRVI STEVILKI PO NOVEM LETU. TEDNIK BO IZSEL 9. JANUARJA.

KAJ BO STORILA OBČINA

Studentje šaleskega študentskega kluba so na svoji redni letni skupščini v oktobru izvolili tudi komisijo za materialna vprašanja študentov iz velenjske občine. Doslej je omanjena komisija že zbrala podatke o štipendijah za okoli 100 študentov in jih bo posredovala komisiji za štipendiranje pri skupščini občine Velenje. A. D.

SOSTANJ

SILVESTROVANJE V KAJUJU

V Soštanju je hotel »Kajuju« pripravil silvestrovanje za 40 din, žal samo za 240 ljudi, ker več prostora tod nimajo. Obljubili so dobro silvestrovo večerjo, igral pa bo domač ansambel Ritem. Torej z ritmom v novo leto.

GOLDWARN IGRA

S 1. januarjem so v Soštanskem hotelu angažirali instrumentalni kvartet »Goldwarn« iz Bolgarije. Leta je doslej bil angažiran v baru »Nebotičnik« v Ljubljani. V Soštanju bodo bolgarski godbeniki igrali ves januar. K.

ROGAŠKA SLATINA

VODOVODNE NEPRIJETNOSTI

Kaže, da republiški sekretariat za urbanizem ne bo dal soglasja za obnovljeni vodovod v Rogoški Slatini. Potrebno bo zgraditi še eno zajetje v Gaberniku z zmogljivostjo 8 sekundnih litrov. Letos so namreč že zamenjali cevovod od Gabernika do Rogoške Slatine.

Čeprav je tako stališče pravilno, pa bo zagotovo sprožilo precej neprijetnih vprašanj. Težko bo mimo dejstva, da so zemeljska dela za podaljšek vodovoda proti Rogatcu opravljena že do polovice in da ob jarkih — ki se bodo med zimo sesuli — ležijo pripravljene cevi. Bržkone ne bo zadovoljna še steklarna v Straži, ki je za

podaljšanje voda že prispevala 350.000 dinarjev, dodatno pa še 100.000 za obnovitev cevovoda Gabernik—Rogaška Slatina. Na občini Smarje tudi menijo, da bo čez zimo v Rogoški Slatini vode preveč, v Rogatcu in straški steklarni pa je bo primanjkovalo. P.

KONJICE

DELOVNI PROGRAM

V delovnem programu sindikalne organizacije tovarne kovinskih izdelkov v Vitanju, ki so ga sprejeli na njenem občnem zboru, ima zelo pomembno mesto splošno, strokovno in družbeno-ekonomsko izobraževanje zaposlenih delavcev v tej delovni organizaciji. Ugotovili so, da bo izboljšanje izobrazbene strukture epa osnovnih nalog v prihodnjem obdobju, ki jo po eni strani zahteva sodobna tehnologija, po drugi pa vedno močnejša konkurenca na raznih tržiščih ter se najostreje pojavlja pri cenah končnih proizvodov. V. L.

UGODNE ZVEZE

V Žičah pri Slovenskih Konjicah ugotavljajo, da imajo dnevno skozni ta kraj sredi Dravinjske doline 29 avtobusnih zvez v obe glavni smeri, to je proti Slov. Konjicam in Poljčanam. Razporejene so skozni ves dan od zgodnjega jutra do pol enajstih zvečer. Vse to kaže, da so ti kraji dokaj dobro povezani z večjimi središči, saj več avtobusov vozi tudi do Celja. V. L.

SLABA AKTIVNOST

Na sestanku osnovne organizacije ZKS v kovaški industriji v Zrečah so med drugim razpravljali o delovanju sindikalne organizacije tega podjetja. Razprava je pokazala, da je njeno vodstvo zadnji čas bilo premalo aktivno za reševanje vseh nalog, ki bi jih sindikat moral opravljati. Zato so sklenili, da bi na prvi seji izvršnega odbora sindikalne organizacije podjetja kooptirali nekaj novih članov, saj so nekateri od izvoljenih odbornikov v zadnjih mesecih zapustili to podjetje. Kot prva naloga odbora bo vsekakor ureditev nekaterih organizacijskih zadev in priprava občnega zbora, ki naj bi bil v prvih mesecih prihodnjega leta. V. L.

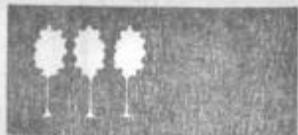
OBNOVA DOMA

Pred kratkim so v Slov. Konjicah začeli s temeljito obnovo in preureditvijo mladinskega doma. Stavba je stara že nekaj desetletij in zadnja leta ni bila primerno vzdrževana, zato je razumljivo, da so začeli posamezni deli propadati. Tako bo treba obnoviti celotni strop, pode in še nekatere druge prostore. V. L.

SILVESTROVANJA

Kot vse kaže, bo tudi letošnje leto v konjiški občini dovolj možnosti za silvestrovanje v vseh krajih od središča komune do Roge na Pohorju. Gostinska podjetja, posamezna društva in organizacije so že pričela s pripravami, da bi se vsi oni, ki bodo želeli pri njih jemati slovo od tega leta in pričakati leto 1969, pri njih čim boljše počutili. V. L.

SMARJE

NOVE MEJE

V Smarju so določili nove meje mestnega zemljišča in gradbenih okolišev. Krajevne skupnosti, ki so nove meje predlagale, želijo s tem dobiti več denarja za krajevne potrebe. Odvrač pa je bojazen nekaterih kmetov, da bodo morali plačevati prispevek za mestno zemljišče, saj takega prispevka od kmetijskih površin nihče ne plačuje. J. L.

NOVA ČRPALKA

V soboto (21. dec.) so v Smarju odprli bencinsko črpalko, ki sta jo v manj kot treh mesecih zgradila komunalni sklad pri tamkajšnji občini in ljubljanski »Petrole«. V občini so sedaj tri črpalke poleg šmarske še v Rogoški Slatini in v Kozjem.

SENTJUR

OKRAŠEN TRG

TD Sentjur je zbralo 4.000 dinarjev za novoletno okrasitev trga. Prispevali so podjetja, ustanove in zasebni gostilničarji. Nekateri so dali denar, drugi material ali delo. Letos bodo okrasili tudi zgornji trg.

Za praznični videz bo poskrbel še »Merx«, oziroma njegova sentjurska enota »Reševna«. Trgovci bodo olepšali predvsem okolje lokalov. P.

ATOMSKE TOPLICE

TD Podčetrtek želi, da bi skupščina občine Smarje čimprej zavarovala zemljišča za nadaljnji razvoj atomskih toplic. Zaščititi je treba območje Skofljaka in šestkilometrski pas okrog vrtnice III v toplicah.

Želja turističnega društva je v skladu s sklepom republiškega posvetovanja o atomskih toplicah. To je bilo že novembra 1967. P.

MOZIRJE

TU IN TAM

Gornjesavinjčani, ki so nestrpno pričakovali otvoritev žičnice na Golte vsaj za Novo leto, bi skorajda ostali za Silvestrovo doma. Tako pa so jih rešili le gostinci, ki so za letošnje praznovanje pripravili vrsto zabav. Mozirski Turist pri tem izstopa, saj bo imel Silvestrovanje in v kooperaciji s Kompasom izlet v Logarsko. Ta primer navajamo zato, ker je to prvič, da so v Gornje Savinjski dolini videli kruh tudi oni iz potovalnih agencij.

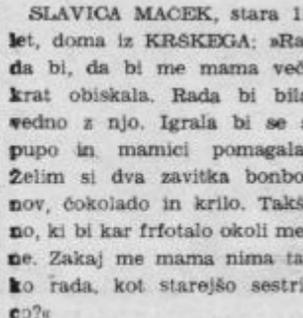
MALA ANKETA

MAJHNE ŽELJE MAJHNIH LJUDI

V teh dneh, ko vsak po svojih močeh poskuša z ljubeznijo in pozornostjo opozoriti svoje drage nase, srečujemo tudi ljudi, katerih dragi niso dovezetni za to ljubezen. Koliko otrok bo ostalo ob teh praznikih, ki bi naj bili mnogo več kot samo dela proti dnevi, osamljenih, zapuščenih in sebi prepuščenih.

PETER GREGL, star 9 let, doma iz TABORA v Savinjski dolini: »Želim si eno debelo hruško. V šoli sem marljiv, zato mi jo bo mama zagotovo kupila. Rad bi, da bi mami in atu uspelo dobiti lepo stanovanje, kjer bi lahko postavili veliko smreko, polno sladkarjev, ob kateri bi se vsi bratci in sestrice zbrali in živeli vedno skupaj.«

SLAVICA MACEK, stara 11 let, doma iz KRSKEGA: »Rada bi, da bi me mama večkrat obiskala. Rada bi bila vedno z njo. Igrala bi se s pupo in mamiči pomagala. Želim si dva zavitka bonbonov, čokolado in krilo. Takšno, ki bi kar frfotalo okoli mene. Zakaj me mama nima tako rada, kot starejšo sestrico?«

ALOJZ COKL, star 10 let, doma iz ZIBIKE pri Smarju: »Kako bi bilo lepo, če bi imeli noge zdrave, tako, kot jih imajo drugi otroci. Da bi se lahko sankal s sankami, ki bi mi jih mama kupila. Mamica me ima rada, tudi jaz jo imam, zato bi bil rad vedno z njo. Učim se pridno, sem najboljši v razredu, zato je tudi mama srečna.«

IVANKA FELDIN, stara 12 let, doma iz HUDINJE pri Celju: »Rada bi bila zdrava, želela bi imeti starše, da bi lahko ob praznikih in v počitnicah šla k njim. Tako pa sem takrat, ko se drugi veselijo, sama. Vedno sama. Kako lepo bi bilo imeti lepo obleko in nove copatke. Takšne, pisane, kot sem jih nekoč videla v trgovini.«

ALEKSANDRA PLAVSTAJNER, stara 10 let, doma iz SENTJURJA pri Celju: »Mamica in ata me imata rada, in me obiskujeta. Jaz bi bila rada pri njima doma. V šoli sem pridna, tako, kot sta mi onadva naročila. Ko pridem domov sem najbolj vesela. Mogoče mi bo Dedek Mrz prinesel škornje, ki si jih tako želim, čeprav jih ne bom mogla vedno nositi zaradi proteze.«

Izbrali smo pet otrok, ki med šolskim letom žive v zavodu »Ivanke Uranjekove«. S petih malih obrazov je žarelo pet parov iskrih oči in nekaj več želja. Nekaterim se bodo te želje že v prihodnjih dneh uresničile. Drugi pa jih bodo vse življenje nosili s seboj, kot pečat, ki so jim ga pritiskali drugi, za katerega sami ne nosijo krivde, ali pa morda, da so bili rojeni. Naj zveni še tako nečloveško, vseeno je res, da lahko ostane veliko teh želja neizpoljenih zaradi preveč popitega vina, zaradi utapljanja v pregrehi, zaradi neodgovornosti...

VODNIKI TABORNIKI

Konec decembra so v tu pripravili zaključno mašino za vse tiste mladike ki so v zadnjih dveh obiskovalni tečaj za mlade vodnike. K tej preli se je prijavilo 32 otrok. Večina letih bo vode vodilni steber večega taborniškega odreda nameravajo ustanoviti po novem letu. D.

Pa res je...

Novi urbanistični načrt je rezultat timskega dela. Skratka, vanj je vloženo nič koliko naporov delovnih ur, veliko misli in pobud. Toda? Pa še res je, da navzlic odloku o urbanističnem načrtu, navzlic vsem naporom, prizadevanjem nastajajo mimo urbanističnega načrta poleg črnih gradenj tudi črne garaže ali barake čudnih oblik, ki jih ni sram, če stojijo celo ob lepem stanovanjskem bloku (Cojzova ulica), oziroma ob Ulici 29. novembra, pa na najrazličnejših mestih na Otoku in drugod. Kaj bi bilo če bi po zgledu črnih gradenj rušili tudi črne garaže? B. BOŽIČ

Sreče, zadovoljstva in poslovnih uspehov
v letu 1969

Želi vsem svojim poslovnim prijateljem
in potrošnikom

Kolektiv „EMO“ Celje

- peči na trdna in tekoča goriva
- ekonomična in sodobna posoda

kadi ter drugi priznani izdelki iz bogatega proizvodnega programa.

EMO CELJE

Za soncem greje
najceneje - velenjski
lignit!

Vsem potrošnikom in poslovnim prijateljem z najboljšimi željami v letu 1969.

Kolektiv Rudnika
lignita Velenje

Srečno, zadovoljno in uspehov polno
novo leto

vošči vsem celjskim občanom in bralcem novega tednika

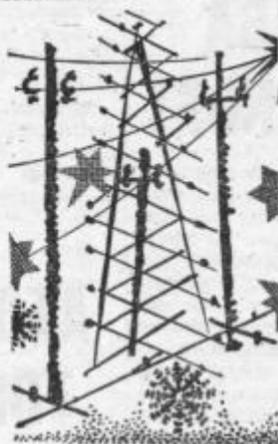
Ključavničar CELJE

Še veliko poslovnih
uspehov in osebnega
zadovoljstva v letu 1969!

KOSTROJ
Slovenske Konjice

Srečno, zadovoljno
in - svetlo novo
leto želi vsem svojim
odjemalcem.

Termoelektrarna
Šoštanj

Elegant

CELJE

čestita vsem bralcem
novega tednika za
novo leto.

Priporočamo se in
zahvaljujemo za do-
sedanje zaupanje.

KONUS
industrijski kombinat
Slovenske Konjice
Mariborska 12
tel. 063-75 000

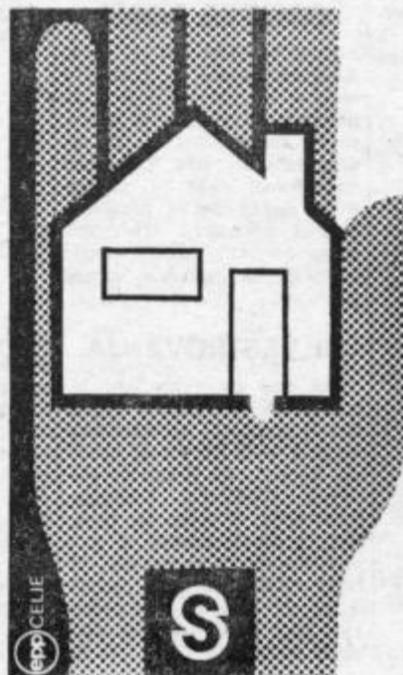
Proizvaja v lastnih specializiranih ekonomskih enotah:

USNJE: Popoln asortiman podplatnega, tehničnega in gornjega usnja, vse vrste lak-usnja, umetno usnje, kozje in ovčje usnje za obutveno in oblačilno predelavo.
TEHNIČNO KONFEKCIJO: Opetnice, pogonsko jermenje, usnjene in plastične pikerje, celoten izbor utenzilij za tekstilno industrijo in specialno jermenje »EXTREMULTUS« ter konfekcijo zaščitnih sredstev.
KRZNO: Plemenita krzna domače in uvožene divjačine in vse vrste jagajočega krzna.
OBLAČILNO KONFEKCIJO: Krznenе plašče in ostale izdelke iz plemenitega krzna, usnjeno oblačilno konfekcijo v bogati izbiri modnih krojev in najsodobnejši kakovostni izdelavi ter vse vrste copat.

NASI PROIZVODI — JAMSTVO ZA KVALITETO!

PRODAJALNE IN PREDSTAVNISTVA:

- KONUS — KRZNO• Nova Gorica, Tolminskih puntarjev 2
- KONUS• Ljubljana, Masarykova 23
- KONUS• Celje, Trg V. kongresa 6
- KONUS — KRZNO• Maribor, Ulica 16. Oktobra in Gosposka ulica 7
- KONUS• Ptuj, Miklošičeva 1
- KONUS — KRZNO• Beograd, Knez Mihajlova 47
- KONUS• Beograd, Rajičeva 12
- KONUS — ZASCITA• Beograd, Nikole Spasića 1
- KONUS — KRZNO• Novi Sad, Ulica Narodnih heroja 10
- KONUS• Predstavništvo Zagreb, Bogišićeva 22

Z najlepšimi
željami varno
v novo leto

Kolektiv
zavarovalnice
„SAVA“ Celje

Volkswagen

Pojem KVALITETE - ZANESLJIVOSTI - EKONOMICNOSTI

- dobro organizirana servisna služba z originalnimi rezervnimi deli po zmernih cenah
- dobava vozil v treh dneh po vplačilu iz konsignacije v Ljubljani. Zahtevajte ponudbo!

Generalni zastopnik

**INTEREXPORT
BEOGRAD**

FILIALA LJUBLJANA, TITOVA 25,
TELEFON 312-061

NOVOLETNO DARILO - DIAPROJEKTOR VELUX

VELUX - najmanjši in najcenejši diaprojektor evropske kvalitete. Kovinska konstrukcija, moderna oblika, odličen objektiv.

A 16 - avtomatski diaprojektor z daljinskim upravljanjem. Izdelan v kooperaciji z zahodno-nemško firmo Liesegang, Düsseldorf.

Informacije in prospekte za ostale naše diaprojektorje zahtevajte v vseh trgovinah s fotomaterialom ali direktno v naši tovarni.

Za darila priporočamo še: diaokvirčke VEGACOLOR, lupe, stojala za projekcijske aparate, antirefleksna panoramska vzvratna zrcala.

DA BI BILO LETO 1969 ZA VAS SREČNO IN ZADOVOLJNO

Obrtno podjetje „MIZAR“ Celje

Naj vam v novem letu seme dobro klije in da obilen pridelek

Semenarna Ljubljana - Obrat Celje

VSEM UPORABNIKOM ELEKTRICNE ENERGIJE ŽELI PRIJETNE
NOVOLETNE PRAZNIKE IN SREČNO NOVO LETO

Elektro Celje

Tovarna pohištva „Garant“ Polzela

*Želi vsem svojim odjemalcem
zadovoljno in uspešno novo leto.*

HOROSKOP

21. marec
20. april

Voščilnice z vseh strani. Prijatelji pripravijo presenečenje. Računajte s tem, da vas obišče nekaj nepričakovanih gostov.

21. april
20. maj

Slabo storite, če se pustite pregovoriti, da bi bežno spremenili svoje okolje. S staro zadevo končate in se počutite olajšanega.

21. maj
21. junij

Se veliko dela. Ne zamudite priložnosti, ki jo imate. Zenska se trudi, a brez uspeha. Moški vam pomaga z nasvetom. Težave po Novem letu.

22. junij
22. julij

Trenutno slabo počutje kmalu preide. Razumevanje v družini. V družbi se ne počutite dobro. Prazniki minejo brez glavobola.

23. julij
23. avgust

Premišljuje, ali bi se odločil za nekaj, kar vam lahko prinese težje posledice. V veselju družbi vsak dvom splashi. Maček vas zbistri.

24. avgust
23. sept.

Nekdo se vedno bolj navezuje na vas. Zenska z rdečo torbico vam pokvari srečo. Bolj ko ste pred prazniki bolj ste sitni.

24. sept.
23. okt.

Neljub dogodek vam zakuha nekaj neprijetnosti, ki se jih rešite v novem letu. Poceni preživite praznik v planinski koči. Denar.

24. okt.
22. nov.

Znebite se sentimentalnosti. Manjši spor v vašem okolju. Ona ne bo preveč pozorna, on pa bo skušal narediti vse, da vas osreči.

23. nov.
21. dec.

Ste zadovoljni, ker je šlo vse po načrtu. Okvara na avtomobilu vas spravi v slabo voljo. Pozabite nanjo, ko pridete na oltar.

22. dec.
20. jan.

Do nje niste preveč malenkostni. Ona bo imela svoj predlog. Nekdo si želi vaše naklonjenosti. Očitki in prepri po Novem letu.

21. jan.
18. febr.

Ne mislite, da bi dosegli kakšne večje rezultate. S svojo slabo voljo uničite veselje drugih. Zaključek ob televiziji.

19. febr.
20. marec

Ravnate kot hočejo bližnji. Vprašanje vas spravi v zadrego. Kar zamudite, nadoknadite kasneje. Ona vas spravi na noge.

KAKO PREGANJAMO MAČKA?

Pravijo, da je najbolje misliti na mačka že tedaj, ko se nanj običajno sploh ne spomnimo, torej vna višku razpoloženja. Toda, ker je tako — sodeč po izkušnjah — tako, kot če bi pričakovali, da bomo slehernega prvga v mesecu mislili tudi na

zadnje dni — nasvet ni najbolj uporaben. Pa smo se odločili za anketo in zbrali naslednje »sočutne« napotke:

- dan po prekriti noči je najbolje prespati,
- če pa je že treba vstati, začnite dan s kozarcom vode, v katero ste oželi limono. Ne dodajajte sladkorja!
- privoščite si prho, bolj hladno kot toplo,
- in nato jejte! Pa, če vam jed diši ali ne!
- jejte tople jedi. Kar zjutraj se bo prilegla dobra juha z domačimi rezanci, obara po dunajsko, sarma, kislo zelje in podobno,
- kasneje si privoščite še kakšno pomarančo ali limono ali morda, če vam posebej zadiši, kozarec hladnega mleka,
- na kavo rajši pozabite, saj ste jo prejšnjo noč spili verjetno še preveč,
- in tudi tisto, da se klin s klinom zbija ni najbolj zanesljivo.

Sicer pa je treba dan po stakni noči začeti in živeti počasi. Počasi vstati, se počasi oprhati, počasi jesti in celo počasi misliti in govoriti.

Če pa je bilo prejšnji večer vsega preveč, potem bo treba pač potrpeti in vdano prenašati brnenje v glavi in tresoče se noge! Navsezadnje se to morda celo splača, če je bila noč taka, kot smo si jo že dolgo časa želeli!

KAVA
praznično razpoloženje

Srečno 1969

ŽELIMO VSEM CENJENIM ODJEMALCEM KOLEKTIV TRG. PODJETJA

moda
CELJE

SVETUJEMO VAM – SVETUJEMO VAM – SVETUJEMO VAM – SVETUJEMO VAM – SVETUJEMO

SILVESTER ZA DOMAČO MIZO

Zdaj, ko ste se gotovo že dokončno odločili, kje boste preživel zadnjo noč starega leta, se vas že loteva tisto značilno razpoloženje, ki je nekakšna mešanica pričakovanja, veselja, nestrpnosti in morda še drobnih pobilskov strahu. To še posebej velja za tiste, ki bodo silvestrovali doma, saj ima to najintimnejše slovo od starega leta poleg številnih prednosti tudi nekaj skrbi. Med drugim — Silvestrova miza! Kaj postaviti nanjo, da ne bo vse tako kot slehern dan? In kako ob teh željah upoštevati še finančne možnosti?

Ni samo mojster Ivačič umetnik v kuharski stroki. Tudi bliže jih imamo. Pa smo se odločili, da jih bomo obiskali in jih zaprosili za nasvet, kakšni naj bodo domači Silvestrovi menuji. Moramo reči, da smo v večini gostinskih objektov — razer v hotelu Evropa v Celju, kjer so nam sicer prijazno, toda vendarle, razložili, da rajši posvečajo vse skrb svojim jedilnikom — naleteli na veliko pripravljenost. In tako vam skozi besede starih kuharskih strokovnjakinj predstavljamo nekaj jedilnikov za slovesnejše priložnosti.

čas pa grizljamo slane palčice iz listnatega testa. Zelim vsem, ki bodo silvestrovali doma, čim prijetnejšo noč!

Ana Vučer

Upravnica restavracije »Majolka«, Celje:

»No, silvestrovo doma sicer ne pomeni za žene nekoliko več dela. Toda včasih je to kar vredno, saj sta zadovoljstvo gostov in njihova pohvala lepa nagrada za skrb in kopico opravkov. Predlagam pet menujev, morda bo kateri pravi!:

- dvojna močna juha, slane palčice, srnin hrbet, ocvrti krofi, brusnična omaka, pečen štajerski kopun, mizmoza solata, mandeljnova torta, ananas bovla in kava s smetano

rezine mlečnega kruha opečemo in ga nato zložimo v skledi, prelijemo s kuhanim vinom, ki smo mu dodali sladkor, klinček, cimet in morda še kakšno dišavo. Ko se kruh z vinom dobro prepoji, je sladica nared.

Tistim, ki bodo ostali za Silvestrovo doma želim prijetno zabavo, gospodinjam pa srečno roko pri kuhi. Če pa bi potrebovali za katero od naštetih jedi še poseben recept, kar pokličite. Radi bomo pomagali!

žena paprika — kumarice, orehova potica, vino.

5. Vratovina s hrenom, kravice ali pečnice, kislo zelje ali kisla repa, pražen krompir, vinsko pecivo, domača izabela, turška kava s smetano.

6. Marinirane ribe, nadevan piščanec, pommes frittes, radič, orehova ali sirova potica, pravi došenjski ovček.

7. Piščančeva ragu juha, divji zajec v pikantni omaki, žemljevi cmoki, zelena solata, čokoladna rolada.

8. Francoska solata, telečji steek z jajcem, pečen krompir, motovilčeva solata s fižolom, mešano pecivo, brljand vino.

9. Možgani z jajcem, naravn zrezek v omaki, domači široki rezanci, mešana solata, pohorski omljet, hrškova kompot, Radgonski bisser.

»Nekoliko težje je pripraviti le marinirane ribe in divjega zajca. RIBE spečemo že nekaj dni prej. Preljemo jih z oljem, ki smo mu dodali dušeno zelenjavo — korenček, čebulo, peteršilj, lovrov list in drugo, nato pa damo vse skupaj v hladilnik. Čez nekaj dni so ribe marinirane,« je razlagala tovarišica Ogrinčeva. »Podoben postopek je tudi z divjim zajcem, vendar bi gospodinjam, ki ga še niso nikoli poskušale pripraviti, skoraj odsvetovala, naj tega prvič ne store šele na Silvestrovo. Lahko bi se kaj ponesrečili, pa bi ostale brez večerje,« se je nasmejala ob pogledu na moj svinčnik, ki je hotel beležiti njene nasvete.

In še pojasnilo, kaj je pravzaprav pohorski omljet: gre za biskvit, med katerega dva dela naložimo najrazličnejše sadje, sladkano, poskropjeno z dobrim likerjem in limono. Končno še vse bogato okrasimo s smetano in somleta je pripravljena.

To stran je za vas pripravila: **IVICA BURNIK**

Kuhinja hotela „PAKA“

v Velenju vodita tovarišici Marica Ogrine in Marica Hriberšek.

Predlagali sta kar devet silvestrovih menujev. »Za različne okuse, možnosti in šep«, sta nam pojasnili, ko smo se zahvalili za prijaznost.

1. Goveja juha z domačimi rezanci, svinjska domača peččenka, rizi-bizi, krof, turška kava, vino.
2. Gobova juha, mešana mesna hladna plošča, orehova potica, čaj z rumom.
3. Hladni narezek, ocvrte ribe z majonezo, krompir, sadna kupa, vino.
4. Obloženi kruhki, čevapčiči, pleskavica, ražnjiči, vloženo

Ko se našim današnjim gostjem zahvaljujemo za sodelovanje, se seveda pridružujemo njihovim iskrenim željam, da bi vaše silvestrovanje v domačem krogu čim bolj uspelo. Ob tem — pa veliko sreče pri urejanju slavnostne mize.

I. BURNIK

Štefka Emeršič

Vodja kuhinje hotela »Celjeia«:

pravimo takole: skuhamo močno kavo, vlijemo v skodelico tudi nekoliko ruma, na kavo nakapljamo rumenjaki, ki smo ga vmešali s sladkorjem in na koncu še okrasimo s smetano.

Če pa bo za Silvestrovo za mizo sedela samo družina, bi si morda postregli z mešano ragu juho, pečenim puranom, mlinci, ki jih lahko kupimo v pekarni, dušenim rdečim zeljem, prekmursko gibanico — recept je v vsaki boljši kuharski knjigi, s sadno solato in seveda kavo.

In še nasvet za hladen smenus: obloženi kruhki, hladna mesna plošča, na katero bo gospodinja naložila več vrst mesa, zelenjavna ali francoska solata, čokoladni minjoni — naredimo jih iz

biskvitne mase za torto, razrežemo na kocke in jih oblijemo s čokoladno glazuro. Končno postrežemo še z rumovim punčom, za kratek

AKCIJA "rdeča gos"

Najprej me je izprašal o mojem znanju razstavljanja vseh vrst razstreliva. Od ročnih bomb do letalskih. Prav preveč nisem bil podkovan v tej strokovnosti, toda zadostil sem Hoiančevim zahtevam. Bil sem sprejet v specializirano delovno komando, ki je na področju mesta in njegove bližnje okolice odkopavala in demontirala letalske bombe, ki niso eksplodirale. Zelo nevarno in težko delo je bilo to. Opravljali so ga strokovnjaki, kneflingi, pod strogim nadzorom esesovskih oficirjev. Včasih je tičala neeksplozivna bomba v bližini hiše nacističnega mogotca. Zato ni bilo vseeno, ali bodo jetniki bombo varno odkopali ali se bodo z njeno pomočjo rešili trpljenja. Nemalo primerov je bilo, ko je jetnik bombo nalašč sprožil. Ni mu bilo mar lastne smrti. Cela desetina kneflingov je umrla na ruševinah.

Za začetek so mene določili za delo pri razkopavanju ruševin in bomb. Demontažo so opravljali le res specializirani strokovnjaki.

Dobil sem listek in v taborišču sem bil premeščen v posebno barako. Bili smo privilegirana komanda. Zaradi nevarnega in težkega dela smo dobivali večje in izdatnejše porcije hrane, pa boljše obutev in obleko. Odstranjevanje letalskih bomb s področja Münchna pa njegove bližnje in daljnje okolice je bilo za Nemce tolikanj pomembno da so hoteli pri življenju ohraniti čim dlje vsakega kneflinga, ki je delal v tej komandi. Zaradi izkustev, ki si jih je pridobil pri delu.

V novi baraki so me lepo sprejeli. Našel sem kamerade vseh evropskih narodov. Tudi nekaj Italijanov je bilo. V večini je bila inteligenca. Delo v komandi je slonelo bolj na razumu kot v rokah. Vsakdo od nas je imel pri delu v oblasti svoje in življenje cele stotnje. Samo majčken napačen udarec s krampom, pa je eksplozija uničila področje v širokem radiusu.

Dobil sem celo novo obleko. Osupel sem ugotovil, da so mi dali mojo lastno, v kateri sem prišel v taborišče. Z vsem inventarjem. Celo nožiček so mi vrnili.

»Je to navada v tej komandi?« sem vprašal štabaka. Ta mi je ravnodušno odgovoril:

»Golo naključje, ni pa prvi primer.« — Samo da sem imel na hrbtu suknič prerezan v obliki križa in vanj všito čisto drugo blago. Tako ne bi mogel pobegniti. In na srčni strani sukniča sem moral všiti rdeč trikotnik z oznako narodnosti in svojo taboriščno številko.

Dva nova soseda sem dobil na pogradu. Nekega Italijana Paola Lazzara iz Torina in Slovenca Gregorja, ki se mi je predstavil, da je doma iz Ljubljane. Niti z najmanjšo kretinjo, pogledom ali z las spremenjenim glasom nisem pokazal vznemirjenja ob srečanju — z Gregorjem, čeprav ga nisem pričakoval, vse prej kot to. In zopet sem moral piziti na izgovorjavo popačeno smešne slovenščine in na to, da vsega, kar mi je govoril, nisem smel razumeti. Kot nekaj pri Plevniku.

Signal, da sem dobil v soseščino Gregorja, je bil zame rešitev. Tudi Italijan Lazzaro mi ni bil nič bolj všeč

kot Gregor. Verjetno ju je nastavil v mojo bližino isti človek in z istim namenom, pa da drug za drugega nista vedela. Vse popoldne in ves večer me nista izpustila izpred oči. Kadarkoli sem segel v žep ali celo da sem se po sukniču samo popraskal po ramenu ali hrbtu, sta izbuljila oči. Pazila sta name, kako se počutim v svoji stari obleki. Nisem vedel, da je gestapo za mojo obleko in za vse mi mojimi stvarmi v centralnem skladišču organiziral pravo hajko. Najprej, da so stvari dobili, nato pa, da so vse skoraj rentgensko preiskali. Ko niso našli nič, iskali pa so ali skriti oddajnik, šifre ali pa vsaj naslove sovražnih agentov v Nemčiji, kamor bi se moral zateči, so mi obleko in stvari vrnili in nanje prilepili dva vohuna: Gregorja in Lazzaro, ki naj bi pazila, od kod bom sam potegnul skrivnost.

Prišel je lagerski policaj — knefling in me odpeljal v taboriščno pisarno. Gregor in Lazzaro nista mogla z menoj. Opazil sem njune obupane poglede. V pisarni sem moral podpisati formalno izjavo, da se prostovoljno javljam v specializirano delovno komando in da se zavedam nevarnosti dela. Isto izjavo bi lahko podpisal tudi na bloku. Ne bi bilo treba pome pošiljati policaja. Zakaj je prišel, sem zvedel nekaj trenutkov pozneje.

Skozi odprta vrata me je poklical v svojo sobo oče Sebastijan in vrata sem moral za seboj zapreti.

»Vse v redu in nared?« me je vprašal z istim mirnim, neprizadetim, prostodušnim glasom, s kakršnim je govoril z menoj ob najinem prvem srečanju.

»Z moje strani je vse v redu in nared sem.«

Srečala sva se z očmi. Opazil sem njegovo vznemirjenje. Zaskrbljenost. Torej le ni bil tako nedotakljiv, kakor je delal videz. Položil je prst na usta in mi s šepetajočim glasom razložil.

»Ni tako v redu. Pod budno nemško kontrolo ste. Pričakujejo vaš pobeg. Celó želijo si ga. Slišal sem za ukaz blokaču in štabaku, naj vam dodelijo na pograd nekega Slovenca Gregorja in Italijana Lazzara. Vaš rojak Gregor je na posebnem seznamu kneflingov, ki jih nihče ne sme poslati iz lagerja, zato nisem mogel ustreči želji vaše jugoslovanske sekcije, da bi ga poslal s transportom. Ko je nemška taboriščna uprava zvedela o vaši delitvi v delovno komando za München, sem moral uradno odgovoriti, na čigavo pobudo ste bili dodeljeni v to komando in pod kakšnimi okoliščinami. Takoj nato sem dobil ukaz, naj v isto delovno komando sprejmemo tudi Lazzara in Slovenca Gregorja. Po vsem tem je vse jasno?«

Ugovarjal sem, ker me je nekaj stvari motilo.

»Ne čisto. Nekdo nekoga lovi. V nevarnosti sem samo jaz.«

Oče Sebastijan se je nasmehnil in mi prijateljsko pojasnil.

»Tako mislite vi. Vsi smo v nevarnosti, čeprav trenutno love samo vas. Odstranite pomisleke, ki vas mučijo. Midva si morava zaupati. Vi imate dragocene podatke, jaz pa naslov, kamor morajo podatki priti. Oba sva za gestapo enako težka in pomembna. Ste pripravljeni?«

Vstal je, se mi približal za pol metra in se mi zagledal v oči. Nisem jih odmaknil. Tudi sam sem v njegovih iskal isto, kot je verjetno on v mojih. Potrdilo zaupanja in odločnosti. Zato sem takoj svečano izjavil:

»Pripravljen sem.«

»Torej tule je naslov. Preberite, ponovite, zapomnite si ga, nato ga bova uničila. Mož je star čez petdeset let. Je Parižan, toda nemško govori tako,

da ga nihče ne bi prepoznal. Po poklicu je lekarnar. Stanuje v porušenem bloku na koncu Bayerjeve ulice v središču Münchna, skoraj nasproti glavnega kolodvora. Zapomnite si dobro ulico, številko, nadstropje, ime, priimek, poklic, Parižan in geslo: »Priletela je rdeča gos!« — Odgovor mora biti: »Prepleskali jo bomo v zeleno!« —

»Kako pa bom prišel do njega?«
Oče Sebastijan me je ostro premeril od nog do glave.

»To je vendar vaša stvar. Pravite, da ste bili jugoslovanski partizan. No, torej... Pogum in iznajdljivost, pa nekoliko sreče! V komandi, v katero ste dodeljeni, je lažji pobeg kot iz katerekoli druge. Tudi nemški stražarji se boje za življenje, zato so v previdni oddaljenosti in na varnem, kadar izkopavate letalsko bombo.«

»Ja,« sem prikimal. Italijan pa je nadaljeval:

»Z nekaj stvarmi sem vam hotel olajšati akcijo. Tri dni ste poleg ostalega dodeljeni za razdeljevanje hrane. Pod kruhom bo skrbno skrit pulover. Samo v primeru, da ste se odločili za pobeg, ga oblecite in odvrzite suknič, na katerem imate vrezan taboriščni križ. Vsa ostala vaša obleka je popolnoma civilna. Težko se bo

ste rešili Lazzara in Gregorja. Zanju sem izdelal poseben bojni načrt, ki vam lahko mnogo pomaga pri pobegu.«

Svojim ušesom nisem verjel, kar sem slišal. Do najmanjših podrobnosti je oče Sebastijan predvidel vse, zato sem ponovno zelo resno podvomil, da je duhoven, ampak v dobri šoli izšolan vohun za najdrznejše podvige.

Akcija gestapovca Ota Fritza, da bi odkril tajno taboriščno organizacijo, ki je v eni noči pobila pet njegovih agentov, je tekla po enem tiru, po drugem pa je tekla akcija obersturmführerja Kerstena, da bi v Italijanu Emiliju Copeciu odkril enega izmed treh pogrešanih specialnih agentov, ki so jih Angleži s posebno nalogo poslali v Nemčijo. Oto Fritz je dal pripeljati v mučilnico vse, ki so bili kakorkoli od bliže povezani s petimi ubitimi Jugoslovani. Strahovito je mučil slehernega, za katerega je le majčkeno zaslišal, da kaj ve. Ko je hotel zaslišati tudi Copecia, se je temu upri Kersten.

»Ni Jugoslovani, ni povezan z nikomer od ubitih in še tri dni ima rok, da mi poroča!« Tako je odločil in Fritz je moral kloniti.

Za mehko linijo frizure taft

Taft-Soft je specialno izdelan za mehko linijo frizure, za njeno previdno, a tudi zanesljivo oporo. Vaši lasje bodo ostali ljubko razgibani in mehki ter bodo obdržali svoj naravni lesk.

Čudovit je tudi novi razpršilec: rahlo, drobno, enakomerno in kot dih nežno razprši Taft-Soft po laseh.

In samo po sebi se razume, da taft lahko brez težav izkrtičate in izperete.

Zlatorog

Schwarzkopf

Vsem svojim cenjenim gostom želi v novem letu veliko osebnega zadovoljstva ter se še vnaprej priporoča

Gostinsko podjetje
„MAJOLKA“
Celje

tedenski mozaik

Litvinov, Danielova in Bački, ki jih je sovjetsko sočasno obsojilo na preganjanje, ker so demonstrirali proti okupaciji ČSSR, so zdaj izšli — prvi v Čito na mongolsko-kitajski meji, druga za tri leta na ozemlje Irkutsk, in tretji za tri leta v bližini Omska. Cez nekaj let jih bodo morda pošiljali na meje... Na kongresu sovjetskih glasbenikov je skladatelj Staković dejal, da morajo sovjetski glasbeniki uporabiti rusko glasbo kot orožje v boju med socializmom in kapitalizmom... V Moskvi boži takale zgodovnica: Češki krist je v prepiru z ruskim voditeljem vprašal, kaj bi mu rekli, če bi Čehi s tanki vdrli v Moskvo in jim odhali vse voditelje. Rus je mirno odgovoril: »Kar izvolite... Zahodnonemška neofasistična stranka NPD je med tedne za reditelje na odhodu. Ti »reditelji« so seveda pretepači, ki naj bi metali politične nasprotnike iz dvorane. Voditelj neonacistov von Madden je izjavil, da NPD bo več mirno prenašati delarceve... Zahodnonemsko letalstvo res nima sreče z ameriški reakcijskimi letalci »Starfighters«. Ze davno jim dali vzdevek »letalske ščeve«. Po najnovejši statistiki jih je padlo na zemljo 40. Pestimisti napovedujejo, da jih bo kmalu sto... Švedska vlada je sporočila, da bo podpisala evropsko konvencijo o človekovih pravicah, da s pridržkom. Hkrati pa bo trdila — je sporočila — da se bo končala diskriminacija proti ženskam. Švicarje namreč še danes nimajo enake pravice. »Zmeraj nam poročijo, naj bomo potrpežljivi.« je izjavila predsednica sveta za ženske pravice, »toda delamo že dobrih petdeset let... Američani so navdušeni nad najnovejšim uspehom ZDA v vesolju, toda ne ko so v nedeljo televiziji postaje prekinjale poročila o tekem rugbyja, so ženi »čisti« po telefonu ostro protestirali. Eden je celo razjaril in izjavil, da bi bilo najbolje, če se astronomi sploh ne praviili...

Kakšni poslanci naj bodo in odborniki?

V sedanjih skupščinah je mnogo direktorjev, premalo pa delavcev, inženirjev, kmetov in žensk! — Ze zdaj razmislimo o vsem tem, zakaj pomladanske volitve bodo kar naenkrat tu

Na volitve v občinske, v republiške in v zvezne skupščine, ki bodo spomladi, se je že treba pripravljati. Zato je izvršni odbor republiške konference SZDL sprejel dokument, v katerem je govor o tem, kako naj bi v zvezi s skupščinskimi volitvami uresničevali nekatera kadrovska načela.

Socialistična zveza je nosilec in organizator političnih priprav na volitve ter nosilec predlaganja in sprejemanja odborniških ter poslaniških kandidatov. Zavzemala se bo za to, da bi bile bodoče skupščine čimbolj ustrezno sestavljene. V sedanjih skupščinah je, denimo, preveč direktorjev in drugih vodilnih

ljudi, premalo pa je (zlasti v republiški skupščini) znanstvenikov, tehnične inteligence in študentov. Prav tako velja dobiti v skupščine več odbornikov in poslancev iz družbenega in zasebnega tržnega kmetijstva. Izbirali naj bi seveda med ljudmi, ki se zavzemajo za moderno kmetovanje, za pospeševanje kooperacije in za razvijanje socialističnih odnosov na vasei.

Več naj bi bilo med odborniki in poslanci v prihodnje neposrednih proizvajalcev. To, kdo vse spada med neposredne proizvajalce, pa kaže razumeti široko. Ne gre samo za ročne delavce! Ob sodobni tehnologiji oziroma tehniki so neposredni proizvajalci tudi, recimo, inženirji in tehniki, ki so v neposrednem stiku s proizvodnjo.

Med zaposlenimi v Sloveniji je kar 41 odst. žensk in njihovo število še narašča. Hkrati pa se število žensk med odborniki in poslanci celo zmanjšuje, kar seveda ni dobro. Vemo, da so zaradi materinskih dolžnosti in gospodinjstkih del mnogo bolj obremenjene kot moški, da imamo premalo otroškovarstvenih ustanov, zato se ženske bojijo funkcij. Res pa je, po drugi strani, da bi prav probleme, ki najbolj žulijo ženske, najbrž hitreje urejali, če bi bilo v organih, ki odločajo, več žensk.

Prav tako kaže dobiti med poslanci in odbornike več mladih ljudi. Le-ti naj v novih skupščinah uveljavljajo interese mladega rodu. Količar bolj se bo mladostna zavzetost in novo znanje povezovalo v skupščinah z izkušnjami starejših, toliko hitreje in ustrezneje bomo lahko obvladovali razne probleme.

Nekateri se zavzemajo za to, da bi enostavno predpisali, koliko kandidatov mora biti za posamezni mandat.

TOLE SO PRVI TRIJE LJUDJE, ki so iz vesoljske ladje APOLLO 8 v torek dopoldne videli Luno »v hrbetu«. Od leve proti desni: snemalec BILL ANDERS, star 35 let, letalski major in doktor fizike, oženjen in oče petih otrok; navigator ladje JAMES LOVELL, star 40 let, letalski kapetan, oženjen in oče štirihi otrok; komandant ladje FRANK BORMAN, star 40 let, letalski polkovnik, oženjen in oče dveh otrok. Anders je tokrat prvič v vesolju, Lovell in Borman pa sta tak izlet poskusila že pred 3 leti, ko sta letela 298 kilometrov nad zemljo in se z ladjama GEMINI 7

srečala v vesolju. Ladja APOLLO se je v treh dneh potovanja proti Luni oddaljila od Zemlje za več kot 384 000 kilometrov in letela z največjo hitrostjo 38 946 kilometrov na uro! Najmočnejša ameriška raketa SATURN V., ki je ponesla Apollo 8 v vesolje, je bila dolga 110 metrov. V programu »Apollo 8« je sodelovalo 350 000 znanstvenikov, inženirjev, tehnikov in drugih delavcev ter 20 000 podjetij. Apollo 8 naj bi po načrtu letel 6 dni in 3 ure, stroški tega poleta pa znašajo 420 milijard starih dinarjev.

Telefoto: UPI

TELEGRAMI

LAGOS — Začetni z bojičnimi prazniki se je v Nigeriji, kjer divja državljanska vojna že podruho leto, začelo osemdnevno premirje. Britanski premier Wilson pa je dal novo pobudo za mir v Nigeriji.

CAPE KENNEDY — Trije ameriški kozmonavti, ki so jih 21. decembra izstrelili v vesolje, so srečno pršli v tir okrog Meseca. Če bo šlo vse po sreči, računajo, da bo stopil prvi človek na Mesec že julija prihodnjega leta.

PANMUNJOM — Severna Koreja je pred bojičnimi prazniki osvobodila 82 mornarjev z ameriške ladje »Pueblo«, ki je bila pred enajstimi meseci zajeta v severnokorejskih vodah. Ameriški predstavnik je moral podpisati izjavo, da je ladja vohunila, preden je Severna Koreja izpustila letnike.

BUDIMPESTA — Nedaleč od madžarskega glavnega mesta se je zgodila ona najhujših železniških nesreč v madžarski zgodovini. S poizvedo hitrostjo sta trčila potniški in tovorni vlak. Po prvih poročilih je bilo mrtvih najmanj 43 ljudi, medtem ko je bilo 57 huje ali lažje ranjenih.

DUNAJ — Na Dunaju so obsodili tri južne Tirolce, udeležence atentata junija lani, pri katerem so bili ubiti štirje italijanski karabinjerji. Glavni obtožbenec je bil obsojen na osmi let zapora.

tedenski zunanjepolitični pregled

Vsi, ki spremljajo razvoj krize na Srednjem vzhodu, so postali zelo pozorni na obisk sovjetskega zunanjega ministra Gromika v Kairu. Gromiko se je s svojim namestnikom Semjonovim dolge ure pogovarjal s predsednikom Naserjem in njegovim zunanjim ministrom Mahmudom Riadom. Ti dolgi pogovori, čeprav so ostali tajni, kažejo, da skuša Sovjetska zveza pred prihodom Richarda Nixona v Belo hišo ponovno temeljito proučiti položaj na Srednjem vzhodu.

Po vseh poročilih sodeč, se nekaj za kulisami »kuha«, in to med ZSSR in ZDA. Obe »supersile« si prizadevata, da bi ozdravili krizo na Srednjem vzhodu, ker postaja čedalje bolj nevarna tudi za njih. Politični opazovalci sijo, da je Gromiko v Kairu razložil Naserju in drugim najnovejše poglede sovjetske vlade na položaj.

Moskva v bistvu zagovarja načrt, po katerem bi se Izrael umaknil z vseh zasedenih ozemelj, zato pa bi ga priznale arabske države in mu tudi dovolile neomejeno plovbo po srednjevzhodnih vodah.

Nobena skrivnost ni, da si Sovjetska zveza želi v tem delu sveta politično rešitev. Gromikov namestnik se je pred kratkim tajno sestel v Združenih narodih z izraelskim veleposlanikom, da bi se poučil o izraelskih ciljih in namelih.

Pomembno je tudi to, da se je odnos Kaira do Washingtona precej omejeval. ZAR je prekinila odnose z ZDA po junijski vojni z Izraelom leta 1967. Odtlej so bili zamrznjeni, toda obisk osebnega odposlanca novega ameriškega predsednika v Kairu pred nekaj dnevi je pripomogel k zboljšanju teh odnosov. Nekateri opazovalci napovedujejo, da bi ZAR in Amerika ob novem letu utegnili obnoviti diplomatske stike.

To bi vsekakor olajšalo skupno akcijo ZSSR in ZDA na Srednjem vzhodu. Navsezadnje je Sovjetska zveza prodrla v Sredozemlje in se trdno zasedla v arabskem svetu. Zdaj bi bilo potrebno, da ZDA to stanje priznajo ali se vsaj z njim sprizajni. Moskva je dovolj realistična in ve, da ZDA ni mogoče popolnoma izriniti iz tega, tako pomembnega dela sveta, saj imajo ameriške družbe tod

ogromne petrolejske interese. Zato Moskva tudi ne nasprotuje ponovni vzpostavitvi diplomatskih odnosov med Kairom in Washingtonom. Ostane samo še vprašanje, ali bo skupna pobuda »supersile«, če bo do nje prišlo, lahko ublažila in naposled ozdravila srednjevzhodno »bolezen«. Težave so videti še vedno skoraj nepremostljive, toda spo-

Gromiko v Kairu

razumen nastop ZSSR in ZDA na Srednjem vzhodu bi jih le utegnili premostiti.

Na Kitajskem se je spet začelo veliko preseljevanje. To pot odhaja na stoletišče maturantov srednjih šol in študentov na deželo, da bi se uavadiji »umazanega« trdega dela in da bi s svojim znanjem pomagali kmetom. Od septembra letos je odšlo na kmete iz mest dva milijona dijakov in študentov.

Stevilna znamenja kažejo, da se na Kitajskem začneja novo, mirnejše obdobje. Kulturna revolucija je marsikje povzročila zastoj v industrijski proizvodnji in v kmetijstvu, poleg tega pa je razvabila mladino, ki je z ustanavljanjem rdeče garde dobivala tudi oblast v roke. Zato nekateri opazovalci vidijo v sedanjem pošiljanju študentov na deželo tudi »maščevanje« vojske in državnega in partijskega aparata za tisto, kar so jim rdeči gardisti zakuhali v zadnjih dveh letih.

To je gotovo del resnice, toda ne vse. Število mladih ljudi po šolah v mestih je tako naraslo, da so v breme skrbi, ki jo je kulturna revolucija močno oslabil. Z odhodom na deželo postanejo številni študenti proizvajalci in ne potrošniki hrane.

Tudi v zunanji politiki je čutili določeno spremembo. Peking je nedavno dal pobudo za sestanek z ameriškim veleposlanikom v Varšavi, slišati pa je tudi glasove, da je oživel ideja o sklenitvi sporazuma o koeksistenci z ZDA. Trenutek je ugoden, posebno še, če bodo v Vietnamu sklenili mir. Tudi v Belo hišo prihaja nov človek. Glavni razlog za novo kitajsko »prožnost« pa je zelo verjetno strah, da ne bi Kitajsko ostala povsem izven dogovarjanja med Mosko in Washingtonom, dogovarjanja, ki bi utegnili biti njej v škodo.

tedenski notranjepolitični pregled - tedenski notranjepolitični pregled

REPUBLIKSKI PRORACUN ZA 1969 — Republiška skupščina je v prejšnjem tednu sprejela zakon o proračunu SR Slovenije ter druge premijajoče predpise o delitvi sredstev v prihodnjem letu. Po obkrožitvi Jožka Struklija, člana republiškega izvršnega sveta, naj bi našli skupni dohodek republiškega proračuna 613,200,000 Ndin. Redni republiški proračunska potroška naj bi se povečala za 5 odst. ločno pa se bodo povečala sredstva za vzdrževanje in razvijanje nekaterih nujnih dejavnosti. Tako odmerjenih več sredstev za narodno obrambo, za izenačevanje razlik v pokojninah, za povečanje osebnih dohodkov prosvetnih delavcev ter miličnikov, za šolstvo, za znanstveno raziskovalno ter kulturno dejavnost ter za izboljševanje javne uprave, zlasti davčne in spekejske službe.

NEZAKONITE AVTOMOBILKE TAKSE? Ustavno sodišče Juslavije je 17. t. m. obravnavalo predlog CP »Delac« oziroma njegove prijave »Avtom«, naj sodišče oceni, ali je zakonita taksa na avtomobile, ki je bila uvedena v Sloveniji začetku letošnjega leta. Na obravnavi se je več mnenj nagibalo v prid stališču, da uvedba te takse ni bila upravičena. Ustavno sodišče bo vse prizadete pisмено obvestilo o svojem stališču oziroma sklepu.

8% VEČJE STARE POKOJNINE — Sprejeti republiški proračunski predpisi zagotavljajo, da se bodo prihodnje leto povečale stare pokojnine povprečno za 8 odst.

ZA ŠOLSTVO 800 MILLIJONOV DIN — Prihodnje leto naj bi po-

rabili v Sloveniji za šolstvo in izobraževanje dobrih 800 milijonov novih dinarjev.

POPLAVLJENO SARAJEVO — V četrtek je reka Miljacka v Sarajevu zaradi močnega dežja preplavila nekatero mestne predele odnesla nekaj mostov ter prizadela ško-

Dokaj povečana sredstva za nujne dejavnosti

do tudi nekaterim podjetjem. Škodo cenijo na več kot 10 milijonov Ndin.

KAKO POKOJNINE PO NOVEM? Zvezni svet za delo je pripravil osnutek teza za nov pokojninski sistem, o katerem bo zdaj tekla javna razprava. Predlagane so dokajšnje spremembe. Edino merilo za višino pokojnine ne bi bil več osebni dohodek iz zadnjih delovnih let, kar je zdaj marsikoga prizadajalo, ker s staranjem upada delovna sposobnost človeka. Glavni pogoj za pridobitev pravice do pokojnine ne bi bila več delovna doba, marveč starost. Zavarovavec bi dobil pravico do pokojnine šele po 60. letu starosti (ženske po 55. letu), če bi imel najmanj 20 let pokojninske dobe.

SOVINISTIČNI IZGREDI V TETOVU — V noči od nedelje na

ponedeljek so se v zahodno makedonskem mestu Tetovu začeli šovinistični izgredi, ki so v presledkih trajali tudi v ponedeljek. Začelo se je s tem, da je skupina albanskih skrajnežev napadla fotoografsko delavnico Srečka Janovskega, češ da je snel albansko zastavo z neke druge delavnice. Med demonstranti je bilo večje število učiteljev in drugih intelektualcev albanske narodnosti, ki so za svoje početje izkoristili tudi učence. Demonstranti so poškodovali več poslopij, lokalov in avtomobilov. Ranjeni so bili štirje miličniki, voznik nekega kamiona, ena ženska, ki so jo demonstranti zadeli s kamenjem, ko je z balkona gledala demonstracije. Vse kaže, da so bile demonstracije, ki so doživele med ljudmi ostro obsodbo, pripravljene vnaprej.

PRAZNIKOV NAJ NE BI PODALJŠEVALI — Zvezni izvršni svet, Zveza jugoslovanskih sindikatov in zvezna gospodarska zbornica so priporočili delovnim organizacijam, naj bi praznovanje Novega leta omejili na dva dni. Podaljševanje prazničnega oddiha s tem, da ponekod to nadomeščajo z delom na prosto soboto in nedeljo pred Novim letom ali po njem, namreč zmanjšuje proizvodnjo ter poslovno dejavnost sploh.

SPET ODPRT IZVOZ ZIVINE — Za Avstrijo sta pred dnevi tudi Italija in Nizozemska spet dovolili uvoz živine in mesa iz Jugoslavije, ki sta ga prepovedali pred nedavnim zaradi slinavke in parkljevke. Uvoz iz Jugoslavije je dovoljen od 1. januarja 1969.

MALI OGLASI

PRODAM

KOZOLEC 4 okenski, 1000 kg zimskih jabolk in 250 šopov slame prodam. Ivan Rovšnik, Braslovče 34 (po domače pri Učakar).

DOBRO ohranjeno spalnico prodam. Ernest Sotel, Laško 128.

ENOSTANOVANJSKO hišo in lep vrt z brajdo, 15 minut od železniške postaje prodam Cecilija Krajnc, Poljčane 4.

MANJSE posestvo ob prometni cesti v okolici Celja prodam. Naslov v upravi lista.

VISOKO brejo kravo prodam. Guček, Zagrad 108.

FIAT 600 prodam. Vili Razgoršek, Dobrna.

NOVO enosno prikolico za prevoz živine, nosilnost 750 kg, prodam. Naslov v upravi lista.

DOBRO ohranjen Fiat 750, l. 1966, prevoženih 26.000 km prodam. Možnost uporabe garaže (do dveh mesecev) na Otoku. Ogljed moge vsak dan od 15-17 ure v Kajuhovi 7, pritl. št. 2.

TELICO, staro leto in pol prodam. Jože Kajtna, Trnovlje 119 Celje (Gaji).

GARAZI v dolžini 4,20x2,80 m, z zemljiščem prodam in iz delujem vsa tesarska dela. Jože Košec, Aškerčeva 8.

PLETILNI stroj SINGER dvoprstni popolnoma nov z 10 letno garancijo ugodno prodam. Naslov v upravi lista.

POSESTVO na najlepši sončni legi, 200 m od glavne ceste, nova hiša, gospodarsko poslopje, (zemlje za 1 kravo, 2 prašiča), 1,5 ha gozda prodam. Slavko Cuk, Kapla 56, Tabor.

ZA ZIDLIVO parcelo ob Mariborski cesti v Arclinu, primerno za obrtnika prodam. Celje, Plečnikova 23 (I nadstropje), Jožefov hrib.

STANOVANJE

SOBO ali sobo in kuhinjo v Celju iščem. Plačam za dve leti vnaprej. Ostalo po dogovoru. Informacije v recepciji hotela Evropa — dopoldne.

OPREMLJENO sobo oddam. Celje, Cigaletova 1.

OPREMLJENO sobo oddam dvema mlajšima delavkama. Naslov v upravi lista.

NAGRADO — dvoprstni pletilni stroj, dam za stanovanje v Celju ali bližini. Naslov v upravi lista.

SOBO za 2 osebi — moški ali ženski oddam. Naslov v upravi lista.

RAZNO

UPOKOJENCA — ljubitelja dežele sprejememo k samostojni družini, za varstvo doma. Hrana in stanovanje brezplačno. Naslov v upravi lista.

ODSTOPIM 2 posamezna groba na najlepšem predelu pokopališča. Ponudbe na upravo lista pod »Celje«.

DNE 15 decembra sem našel moško ročno uro. Lastnik jo dobi proti opisu pri Dolinšek-Povše, Cuprijska 21 od 10 do 12 ure, do 1. I. 1969.

PREKLICUJEM vse neresnjene izjave, ki smo jih širili glede očeta in moža. Obenem se zahvaljujem, da je odstopil od tožbe. Ljudmila Vozlič st. in hčerka, Sem-peter 39.

V NAJEM vzamem, ali odkupim prikolico, nosilnost 4-5 ton. Naslov v upravi lista.

ZAPOSILITEV

GOSPODINJSKO pomočnico z veseljem do kmečkega dela sprejemem. Nudim stanovanje. Naslov v upravi lista.

GOSPODINJO za 4 ure dnevno iščem k odrasli osebi. Lorbek, Frizerski salon, Tomšičev trg 9.

BOLJSA družina išče gospodinjsko pomočnico z znanjem kuhe in delno nemščine. Plača 80.000 SD in popolna oskrba. Ponudbe na upravo lista pod »Stajerska«.

VOŠČILA

ODBORU združenja ZB NOV Doigo polje želijo ob vstopu v novo leto zdravja, uspehov in osebnega zadovoljstva, za pozornost v letu 1968 pa se lepo zahvaljujejo — matere in vdove padlih borcev.

STANETU Podbregarju želijo srečno novo leto — njegovi prijatelji.

VELEBLAGOVNICA

Ljudski magazin

SPOROČA VSEM CENJENIM POTROŠNIKOM, DA POSLUJE OD 1. 1. 1969 DALJE POD NOVIM IMENOM

VELEBLAGOVNICA T K O N I N A CELJE

ZAHVALJUJEMO SE ZA OBISK IN SODELOVANJE V LETU 1968 IN SE ŠE ZA NADALJE Z VSO NAKLONJENOSTJO PRIPOROČAMO

ŽELIMO SREČNO IN USPEHOV POLNO NOVO LETO

T K O N I N A
CELJE

Služba družbenega knjižovodstva podružnica Celje

razpisuje po sklepu Sveta delovne skupnosti natečaj za dodelitev

TREH ŠTIPENDIJ

za študij na Ekonomski ali Pravni fakulteti v Ljubljani.

Višina štipendije znaša za prvi dve leti študija 350.— din, za drugi dve leti pa 400.— din.

Kandidati morajo predložiti prošnjo, kolokvano z 0,50 din upravne takse, spričevalo zadnjega letnika in zaključno spričevalo srednje šole, potrdilo o vpisu na eno izmed omenjenih fakultet, potrdilo o opravljenih izpitih ter lastnoročno napisan življenjepis.

Rok za predložitev prošenj je 10. januar 1969. O rezultatu natečaja bodo kandidati obveščeni pisмено.

ZAHVALA

Ob bridki in prerani izgubi mojega ljubega moža, ateka, starega ateka, brata, strica in svaka

Ivana Kolarja

se iskreno zahvaljujem dr. Lukiču, vsem zdravnikom in strežnemu osebju internega oddelka celjske bolnišnice, dr. Aleksiču za lajšanje bolečin in obiske na domu. — Pristrčna hvala oč. duhovščini, še posebej za ganljive besede ob odprtem grobu, sosedom in vsem, ki so mi kakorkoli pomagali v težkih dneh prestajanja njegove bolezni in ob smrti z menoj sočustvovali, sindikatu in sodelavcem tovarne EMO, kolektivoma Splošne zavarovalnice SAVA in CINKARNE, godbi, vsem, ki so ga spremili na njegovi zadnji poti, darovali vence in ovetje ter nam izrazili ustno ali pisмено sožalje.

Zalujoča žena Rozi, otroci in ostalo sorodstvo.

Celje, Maribor, Svica, Kanada.

ZAHVALA

Ob prerani izgubi našega dragega moža in očeta

Franca Pangerla

se iskreno zahvaljujem vsem sorodnikom, prijateljem, sosedom in znancem, darovalcem vencev in cvetja, vsem, ki so ga spremili do njegovega poslednjega doma. Iskrena hvala organizaciji ZB Skofja vas, kolektivu in njegovim sodelavcem v EE I-tovarne EMO Celje, družbenim organizacijam, govornikom za poslovalne besede, godbi EMO in pevskemu zboru Svoboda. Prav posebno zahvalo pa smo dolžni prim. dr. Cadežu za posebno prizadevnost in skrb v času pokojnikove bolezni ter ostalemu medicinskemu osebju oddelka ZA NOS, USESA IN GRLO celjske bolnišnice. Vsem in vsakomur iskrena hvala.

Globoko zalujoča družina Pangerl

VINOGRADNIKI!

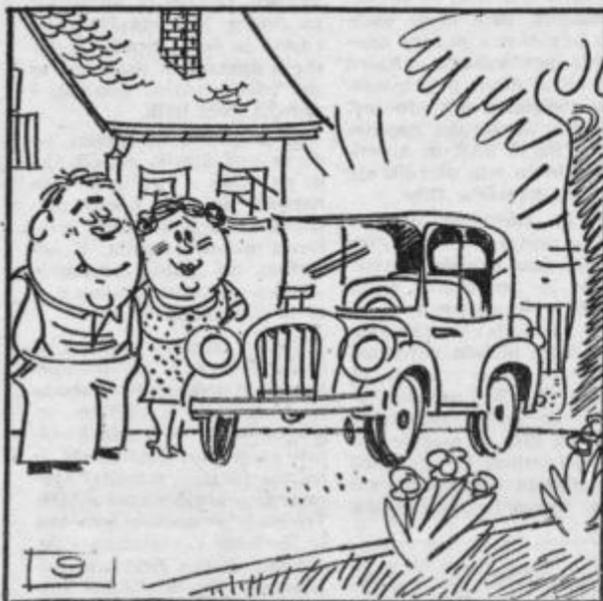
Nudimo Vam prvovrstne trsne cepljenke naslednjih sort: rebula, malvazija, laški rizling, renski rizling, točaj, pinela, zelen, sovintjon, rizvanec, rdeča kraljevina, žametna črnina, traminec, rulandec, merlot, teranovka (refošk), barbera, modra frankinja, kraljica vinogradov, afus ali, muškata Hamburg in kardinal.

Vse sorte so na podlagi B. x r. Kober 5 BB. Sorta teranovka (refošk) je tudi na podlagi Rupestris du Lot.

Na zalogi imamo tudi korenjake vrste B. x r. Kober 5 BB. Trsni material prodajamo vsak delavnik od 7. do 14. ure v trsnici Vrhpolje pri Vipavi. Na željo kupca dostavljamo trsni material tudi po železnici in pošti.

Kmetijska vinarska zadruga
VIPAVA

PARADIŽNIK ZA VOLANOM

9. No, notranjost je ostala nepoškodovana. Avto so odvedli in v enem tednu — da, kaj danes zmorejo kleparji in ličarji — je bil avto tak kot nov, če ne še lepši! In zavistnežem ni preostalo drugega, kot da spet pozelenijo! — Avto je zdaj stal na dvorišču pred ljubko hišico Paradižni-

kovih in »čakal nadaljnjih navodil«. Gospodar in gospodinja sta medtem polnila kovčke; pripravljala sta se na prvo veliko potovanje. — Prtljaga je bila kmalu nared in Paradižnik je skočil iz hiše. »Še enkrat ga obrizgam,« je dejal, »se mi zdi, da je malo praška sedlo na laki!« — Para-

dižnik je svojega ljubljence polival kot z blagoslovljeno vodico. S hladnim blagim curkom. Oblival ga od zad, od spred in z obeh strani. Pa tudi od zgoraj. — Bil je skoraj pri kraju s pranjem, ko je curek nenadoma zamrl!

RADIO LJUBLJANA

EMO-8 in EMO-5

sta OSVOJILI SVET in NAGRADILI

kupce — 40 srečnih dobitnikov s fiatom 124 in 39 nagrad — izdelki tovarne EMO iz Celja.

Dobitniki nagrad ob zaključku prve akcije 8 + 5 so bili na zabavno glasbeni prireditvi 14. decembra v Novem Sadu izžrebani in prejeli:

- zastava fiat 124 — Ivan OCEPEK, KOMENDA, Dobrava 9 pri KAMNIKU
- štedilnik TOBI tip 166 — Katarina ANTOLIC, RIJEKA, Kumičićeva 38
- električni štedilnik TOBI tip 166 — Anton ZIMSEK, CELJE, Mariborska 32
- kombinirani štedilnik TOBI tip 170 — Dragi OAFADAVIĆ, BOR Timočka buna 1a-8 in Franja ROKLICER NOVI SAD, Petefi Sandora 49
- peč na olje EMO-8 — Milena ANIČIĆ, OPATIJA, Maršala Tita 93
- dodatni štedilnik na olje EMO-6 — Ljudmila FANEDL, LJUBLJANA, Poljanski nasip 10
- peč na olje EMO-5 — Rezika MULEJ, STORE, Prožinska vas 110
- omarico za pomivanje posode — Vlada VETCALIĆ, STARCEVO, Partizanska 16
- garnituro kuhinjske posode za 4 osebe — Ivan RODIK, VARAZDIN, Vrazova 1
- centrifuga C-03 — Bojan GREGORIĆ, MARIBOR, Valvazorjeva 19, Borka DRAJER, Žarkovo, BEOGRAD, Odabašičeva 2, Moja SAVNIK, BREŽICE, Ilija Gregorič, Mirko KRALJEVIĆ, LISTICA, Dačka b. h. in Alma OSREDECKI, ZAGREB, Kušanova 25
- dvoploščni kühnluk TOBI tip 230 — Dušan BRODARIĆ, SPLIT, Vinka Aljinovića 33 in Slobodan RAKOČEVIĆ, SISAK, Rade Končara
- dvoploščni kühnluk TOBI tip 220 — Lepa MILINKOVIĆ, BEOGRAD, Đorđa Vašingtona 1 in Ilija PAVLJASEVIĆ, BANJA LUKA, Đure Jakšića 1

- econom lonc — Stanko KSELA, APAČE, Vratji vrh št. 6 in Marija PANIC, MARIBOR, Dalmatinska 51
- sokovnik — Mihalj AUGUSTINOVIC, KUPUSINA, Bela zemlja 3, Marija MARUSIC, NOVA GORICA, Prvomajska 46 in Zivko MADERIC, KOPRIVNICA, Dubovac 19
- garnituro posode novum — Dušan KOSTIC, PARACIN, Rudnička 21, — Augustin MAJERIC, Peklenica 14 pri CAKOVCU, — Zora RAPE, LJUBLJANA, Linhartova 34, — Josip BOČAK, SAVSKI MAROF, Vinogradski put 26, PRIGORJE, — Jože KNAP, KOPER, Bidovčeva 10 in Silva ERKER, SLOV. BISTRICA, Devina 25
- ABC ponve — Ljubisav STOJANOVIC, NIS, D. Tucović br 24, — Jan PAGAC, GLOZAN, APV Maršala Tita 22 in Janez JANDRASIĆ, Šalovci 153 pri MURSKI SOBOTI
- jedilne skodele — Simeon KIRIN, VRBOVEC, Gređo 34 — Smajo ELEZOVIĆ, MAGLAJ S. Omerovića b. b. — Josip POPOVIC, ZAGREB X trokut 8 in Stjepica SMILJANIĆ, BANJA LUKA, Krajšnih brigada 99
- special posoda — Dinka CAMBER, ZAGREB, Padovčeva 9, — Franc KOVAC, RADEČE pri ZIDANEM MOSTU št. 14 in K. Zarko NENADIĆ, B. TOPOLA, Mičunovo

Nagrade bodo izžrebanci prejeli do konca letošnjega leta.

Tovarna EMO ob tej priložnosti obvešča kupce peči na olje, ki bodo peč še kupili in vse, ki v prvem žrebanju niso prejeli nagrade, da je začela nova akcija, za naj-srečnejše udeležence pa so pripravljene nove nagrade in kot prva RENAULT 16 TS.

Vsem zvestim potrošnikom želi kolektiv tovarne EMO iz Celja obilo uspehov in zadovoljstva v Novem letu 1969.

Walter Gertra: »Vozi inšpektorja Bralina, 21.30 Iz fonoteke radija Koper. 22.15 Oddaja za naše izseljence

NEDELJA, 29. DECEMBRA: 8.00 Glasbena matineja s slovenskimi skladbami, 9.25 »Morda vam bo všeče — stereofonska oddaja, 10.15 Pri vas doma, 11.00 Poročila — Turistični napotki za tuje goste, 12.30 Kmetijski nasveti — inž. Marko Bertonec; Hlevi z odplakovanim gnojem, 12.40 Čez polja in potoke, 13.30 Priporočila vam... 14.35 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo, 15.30 Napotki za turistične goste, 16.00 Vlak dan za vas, 17.00 Človek in zdravje, 18.15 Zvočni razgledi po nabavnih glasbi, 18.45 Na mednarodnih križpotih, 19.00 Lahko noč, otroci! 19.15 Minute s pevcom Stanekom Komornjem, 20.00 Koncert Komornega zbora RTV Zagreb, 21.15 Oddaja o morju in pomorščakih.

SOBOTA, 28. DECEMBRA: 8.00 Glasbena matineja, 9.25 Čez travnike zelene, 9.50 »Naš avto-stop, 10.15 Pri vas doma, 11.00 Poročila — Turistični napotki za tuje goste, 12.30 Kmetijski nasveti — Ekonomika, 12.40 Narodne pesni iz Vojvodine, 13.30 Priporočila vam... 14.05 Glasbena pravljica, 14.25 V vedrem ritmu, 15.20 Glasbeni intermezzo, 15.40 Naš podlistek — Ivan Kušen; Umor v spanju, 16.00 Vlak dan za vas, 17.05 Gremo v kino, 18.15 Pravkar prispelo, 18.50 S knjižnega trga, 19.00 Lahko noč, otroci! 19.15 Minute s ansambli Mojmirja Sepeta, 20.00 Sobotni zabavni mozaik, 20.30 Radijska igra — dr.

TOREK, 31. DECEMBRA: 8.00 Operna matineja, 8.55 Radijska šola za srednjo stopnjo — Razstava glasbenih slik, 9.25 »Morda vam bo všeče — (stereofonska oddaja), 10.15 Pri vas doma, 11.00 Poročila — Turistični napotki za tuje goste, 12.30 Kmetijski nasveti

— inž. Albin Stritar; Poslušalcom kmetijskih nasvetov ob koncu leta 12.40 Slovenske narodne pesmi, 13.30 Priporočila vam... 14.05 Čestitke za praznik, 15.30 Silvestrovo popoldne za najmlajše poslušalce, 17.05 V veseljem pričakovanju, 18.15 Pojke, valčki in domače višje, 19.00 Lahko noč, otroci! 19.15 Na — ma za Novo leto, 20.00 — 23.55 Silvestrov horoskop.

SREDA, 1. JANUARJA: 8.05 Radijska igra za otroke — H. Ch. Andersen; »Srečna kraljica, 9.05 Najmlajši poslušalci v Novem letu in sili, 9.35 Ansambel Mojmirja Sepeta in Ljubljanski jazz ansambel, 10.15 Novoletna voščilnica orkestra RTV Ljubljana, 11.00 Poročila — Turistični napotki za tuje goste, 12.10 Čestitke za praznik, 13.15 Obvestila in zabavna glasba, 14.05 Nove domače melodije pred občinstvom in pred mikrofoni, 15.05 Mladina sebi in vam, 16.00 Radijska igra — Marcel Pagnol; »Lepa pekovka, 17.05 Novoletni koncert Gershwinovih in Straussovih melodij, 18.25 »Le-te fabule mu babje vere, 19.00 Lahko noč, otroci! 20.00 Plesni orkester RTV Ljubljana na odru orkestrske koncertne hiše, 21.30 Novoletna Top-Pops 11, 22.15 Ples v novoletni večer.

ČETRTEK, 2. JANUARJA: 8.05 Radijska šola za otroke — Frane Pintar; »Aa, 9.05 »Anonimna voščilca, 10.05 Tudi letos hočemo biti veseli in dobre volje, 11.00 Poročila — Turistični napotki za tuje goste, 11.40 Moja Murko: Vročje leto, 12.10 Melodije za opoldnjsko razpoloženje, 13.15 Obvestila in zabavna glasba, 14.05 Novi posnetki s solisti ljubljanske opere, 15.05 »Novoletni poljub — staroletne melodije, 16.30 »S mrazkom prihajajo melodije spominov, 17.05 Ples ob petih, 19.00 Lahko noč, otroci! 20.00 Pesni o sili, vinu in ljubavi... 21.00 Humoristična voščilnica, 21.40 Glasbeni nokturno, 22.15 S popevkami po svetu.

TELEVIZIJSKI SPORED

16.10 Angleščina (Beograd)
16.45 Madžarski TV pregled (Beograd)
17.00 Poročila (Zagreb)
17.05 Mali svet — oddaja za otroke (Zagreb)
17.30 Skrivnosti narave — (Ljubljana)
17.55 Po Sloveniji (Ljubljana)
18.20 Propagandna medijna (Ljubljana)
18.25 O izboru besed v posameznih vrstah jezika — oddaja iz cikla Slovensčina (Ljubljana)
18.50 Zemlja brez Adama — reportaža Sarajevo (Zagreb)
19.25 Vokalno instrumentalni solisti form Jones (Ljubljana)
19.45 Mi smo za vas, dedek Mraz: Vesele za ples (Ljubljana)
20.00 TV dnevnik (Ljubljana)
20.30 Vijavaja (Ljubljana)
20.35 Cavalerija Rusticana — TV drama (Ljubljana)
21.20 Novoletna čestitka (Zagreb)
22.35 Johnny Griffin Quartet — iz cikla Jazz festival v Ljubljani (Ljubljana)
22.55 Poročila (Ljubljana)

23.35 Novoletne čestitke — balet (Ljubljana)
0.30 Spored JRT

SREDA, 1. JANUARJA
10.15 Novoletno jutro: Domača koleda z Zadovoljnimi Kranjci (Ljubljana)
10.30 Hrestač (Ljubljana)
11.20 Alice v deželi čudešev (Ljubljana)
12.15 Dana: Novoletni koncert — prenos (EVR)
11.30 Garinisch: Smučarski skoki — prenos (EVR)
15.30 Madžarska glasba (Beograd)
15.45 Koktajl silvestrovskih oddaj drugih centrov JRT (Ljubljana)
19.45 TV prospekt (Zagreb)
20.00 TV dnevnik (Ljubljana)
20.30 B. Martinu: Komedijska na mostu — opera (Ljubljana)
21.15 Novoletni spored (Sarajevo)
22.45 Veseli berači (Ljubljana)
23.15 Poročila (Ljubljana)

ČETRTEK, 2. JANUARJA
10.00 Koktajl silvestrovskih oddaj (Zagreb)
15.50 Dedek, Kilijan in jaz — češki film (Ljubljana)
17.20 Robert Burns: Veseli berači (Ljubljana)
17.50 Po Sloveniji (Ljubljana)
18.10 Na silvestrovo — ponovitev (Ljubljana)
18.35 Solitje brez meja — oddaja Svet na zaslonu (Ljubljana)
19.45 Cikcak (Ljubljana)
20.00 TV dnevnik (Ljubljana)
20.30 Vijavaja (Ljubljana)
20.35 Saga o Forsythih — nadaljevanje (Ljubljana)
21.30 Black and White — zabavno glasbena oddaja (Skopje)
22.30 Poročila (Ljubljana)

PETEK, 3. JANUARJA
15.30 Smučarska tekmovalna v slalomu — posnetek iz Berchtesgaden (Zagreb)
16.45 Madžarski TV pregled (do 17.00) (Beograd)
17.25 Doktor — serijski film — (Ljubljana)
18.15 Melodije iz dvorane Tivoli — mladinski koncert (Ljubljana)
19.00 V središču pozornosti (Ljubljana)
19.50 Cikcak (Ljubljana)
20.00 TV dnevnik (Ljubljana)
20.30 Vijavaja (Ljubljana)
20.35 Jo, jo — francoska filmska komedija (Ljubljana)
22.05 Zabavno glasbena oddaja — (Ljubljana)
22.35 Poročila (Ljubljana)

SOBOTA, 4. JANUARJA
16.00 Berchtesgaden: Smučarska tekmovalna v veleslalomu (do 17.00) (EVR)
17.45 Narodna glasba (Beograd)
18.15 Mladinska igra (Beograd)
19.15 S kameru po svetu: Indija II (Ljubljana)
19.45 Cikcak (Ljubljana)
20.00 TV dnevnik (Ljubljana)
20.30 Vijavaja (Ljubljana)
20.35 Iz tuje glasbene produkcije (Zagreb)
21.35 Filmske burleske (Ljubljana)
22.00 Sherlock Holmes — serijski film (Ljubljana)
22.55 TV kašipot (Ljubljana)
23.15 Poročila (Ljubljana)

TOREK, 31. DECEMBRA
9.35 TV v šoli — novoletni spored (do 10.55) (Zagreb)
16.50 Risanka (Ljubljana)
17.00 Leila — grafični balet — (Ljubljana)
17.30 Plesočni osiček (Ljubljana)
18.45 Obrežje — oddaja za Italijansko narodnostno skupnost (Ljubljana)
18.15 Mladinska oddaja — (Ljubljana)
19.10 Z levo nogo skozi staro leto (Ljubljana)
19.40 Na zdravje (napitnice) — (Ljubljana)
19.55 Cikcak (Ljubljana)
20.00 TV dnevnik (Ljubljana)
20.45 Vijavaja (Ljubljana)
21.00 Mali oglasi (Ljubljana)
22.00 Malo za šalo, malo za res (Ljubljana)
22.35 Na Silvestrovo (Ljubljana)
23.20 Domača koleda z zadovoljnimi Kranjci (Ljubljana)

PONEDELJEK, 30. DECEMBRA
9.35 TV v šoli (Zagreb)
10.30 Ruščina (Zagreb)
11.00 Osnove splošne izobražbe — (Beograd)
14.45 TV v šoli — ponovitev — (Zagreb)
15.40 Ruščina — ponovitev (Beograd)

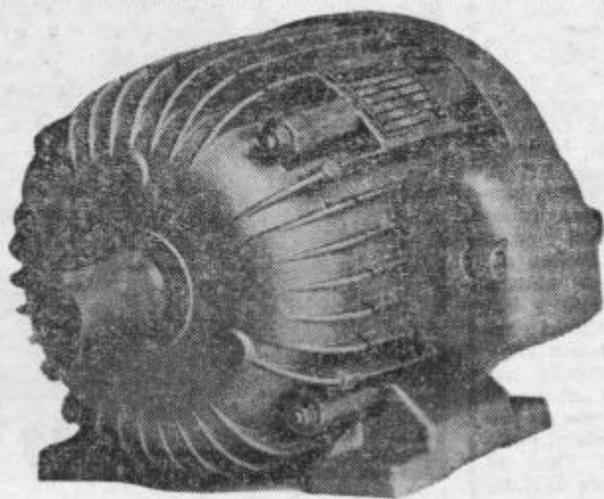
Proti koncu devetnajstega stoletja se čedalje bolj oglašala klic znanega francoskega državnika Clemenceauja: »Revanche!« ki pomeni težnjo po obnovitvi francoskega vpliva proti vse bolj naraščajoči moči nemškega sosedu.

Ko je postal Clemenceau prvič minister, se je hotel osebno prepričati, če je kaj resnice na govoricah, da uslužbenci ministrstva zamuja službo.

Zato se je nekega jutra že ob osmih nenadoma pojavil v ministrstvu. Spremljal ga je šef kabineta. Stopita v prvo pisarno: nikjer nikogar. Pogledata v drugo; tudi ta je bila prazna; nato v tretjo, četrto in dalje. Povsod same prazne pisalne mize.

Nazadnje naletita v sedmi pisarni na uradnika, ki je sladko dremal v svojem stolu. Šef kabineta pohiti, da bi ga prebudil, toda Clemenceau ga ustavi in mu tiho reče:

»Nikar ga ne budite. Potem bo še on odšel...«

ZA BOLJŠE GOSPODARJENJE V KMETIJSTVU IN OBRTNISTVU, ZA VSAKO VAŠKO GOSPODARSTVO — POMENI VELIKO PRIDOBITEV

NOVI TRIFAZNI MOTOR „ELEKTROKOVINE“

Uporabljate ga lahko za pogon kmetijskih, gospodinjstkih in obrtniških strojev. Zaradi odličnih lastnosti, kakor tudi zaradi nizke cene, je izdelek za nabavo najbolj smotrna naložba v gospodarstvu

Njegova nabavna cena, ki je odvisna od moči motorja (od 1/4 do 10 konjskih moči), je minimalna v primerjavi s številnimi prednostmi, katere daje vsakemu gospodarstvu, ki ga uporablja.

Jamčimo za kvaliteto izdelavo, za pravilno delovanje pa dajemo enoletno garancijo!

Vsa pojasnila dobite v krajevnih trgovinah s tehničkim materialom, pri našem predstavništvu v Ljubljani, Titova 38, telefon (061) 315-824 in v tovarni

ELEKTROKOVINA MARIBOR

Novoletni motiv iz Logarske doline

Z otvoritve ceste Dol-Smarjeta

Besedo ima:

TONI HERCFELER

»Sem mislil, da bi tudi jaz napravil nekakšno inventuro za minule mesece 1968, vendar tega ne bom počel. Inventur bo tako ali tako v teh dneh dovolj ter se nam tako lahko zgodi, da bomo zdaj tu, zdaj tam butnili v zaprta vrata. Sicer pa te ob določenih stvareh lahko brez inventure vrže na... Zadostuje n. pr. da greš po nekaterih pločnikih v Celju ali Zalcu, pa te bo vrglo po ledu kot strela z jasnega. No ja, pred celjsko kreditno banko te že ne more. Tu so namreč navajeni vsako stvar zasoliti; recimo obresti itd. pa so zastran tega vztrajni tudi v hišnem svetu s soljo za pločnike. Ko bi nasploh bili v Celju tako vztrajni vsi; denimo okrog snega in plundre. Vse ceste so plavale, ker se voda ni imela kam odtekat. Plugji so namreč zrlili sneg na stran, tistega s pločnikov pa si ga ljudje tudi niso zataknilji za klobuk in tako je bilo vse vkup tam, kjer bi morala teči voda v požiralnike. Upam, da so si Celjani dodobra tisti dan okopali noge in da se kaj takega to zimo ne bo ponovilo. Sicer pa, kaj si bodo skuhal, to bodo pojedli.

Pred dnevi sem prebral decembrsko gradivo za sejo skupščine Velenje in ugotovil, da je odborica te skupščine zelo zaskrbljena nad zdravim telesnim razvojem šolske mladine. V svojem predlogu se sicer ne zavzema za najosnovnejše, kar bi morala imeti vsaka šola — to je za telovadnice, pač pa za to, da bi občinska blagajna dala denar za šolsko smučarsko vlečnico v Belih vodah. Presneto razkošno! Kaj bo občina storila, ko bo prišel iz vrst delavcev predlog za delavsko smučarsko vlečnico, pa iz vrst krojačev (tem se še kako krivijo hrbtenice!), za krojaško smučarsko vlečnico, pa za strojepisno smučarsko vlečnico... Ja, kdaj bi se pa potem učili in delali, če bi imeli toliko naprav za vleko, potegovanje, pretegotovanje in sploh...»

KAR SEBI POMAGAJ!

Dragi Pepe, če ti po pravici povem, nisem popolnoma prepričan, da je tvoje pismo veljalo prav meni. Vem namreč, da je še kdo, ki ima več kot jaz, hkrati pa me seveda čudi, od kod je sosesčina, o kateri pišeš, dobila takšne podatke, ko je vendar osebnemu delu z zasebnimi sredstvi bolj kot ne zajamčena tajnost poslovanja. Lepo te prosim, kdo ti bo pa dal takšne podatke, če ti jih ne dam jaz? Sklicujete se lahko kvečjemu na nepremičnine, te pa še zdaleč niso vredne 200 milijonov!

Pišeš o bogatenju in o nepravilnem bogatenju, ki da oboje ni socialistično. To me ne zanima. Jaz samo zaslužim in služim in imam. Imam pač takšno obrt, ki jo družba vedno nima. Zakaj, misliš, kakšno gostinsko podjetje, ko je v družbeni lasti, ustvarja le izgubo, kakor hitro ga dajo v roke zasebniku, pa prinaša dobiček? Ali ne zato, ker nekdo od obeh ne zna gospodariti? Zakaj bi moral biti potentakem kralj na Betajnovi v svoji občini? Zakaj pa ni občina kraljevina Betajnova?

S primerom, ki si mi ga dal za zgled in me hotel z njim spodbuditi k novim podvigom, da bi bil moj privatni čudež še bolj čudežen, me, odkrito povedano, nisi preveč presenetil. Ga namreč zelo dobro poznam. Vse,

kar se naučiš iz njega, je to, da ga človek pri nas lahko pač tako dolgo lomi, dokler ga ne polomi in se vse ne konča s polomijo. A pri tem, ne pozabi, ni vedno kriv ta, ki ga lomi, ampak je krivo tudi to, kar dopušča, da ga kdo polomi. S tem seveda ne opravičujem Alojza, ki je pokazal res nekoliko preveč iniciative in poslovne spretnosti, ampak ga kvečjemu obžalujem, ker ga je očitno nekoliko zaneslo na stranpota, kakor ga prav tako razumem, da je hotel čimprej obogateti. Kdo pa danes ne bi bil rad bogat? In koliko nas je, ki smo bogati?

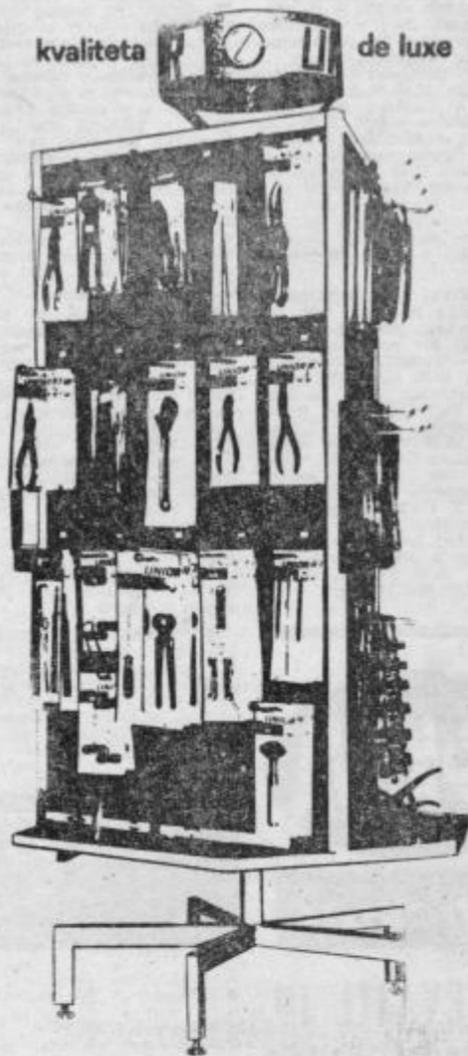
Po nepotrebnem te skrbi, če me bodo po novem zelo priškrnili. Ne rečem, da me davek ne bo nekoliko bolj prizadel, ampak lepo te prosim, kaj pa ti sploh veš o davku, če nimaš davčnih obveznosti? Kako bi mi s svojo nizko plačo tudi lahko pomagal? Ali ni to izzivanje? Kar sebi pomagaj, Pepe in bodi zadovoljen, če si lahko pomagaš! Če bi rad vedel, poznam tudi jaz delavca, ki res gara, pa zasluži verjetno še manj kot ti, takole kakih 55 starih tisočakov na mesec. Ima kup otrok in družino, žena pa ni v službi. Ta se nič ne postavlja, da bi komu pomagal. Kaj hočeš, takšno je življenje in tako ga je treba jemati. Vsi nimamo enakih želodcev. Tvoj je gotovo manjši od mojega.

Bodi lepo pozdravljen in glej, da boš dobil kakšen giblji del za Novo leto!
Tvoj сосед Jaka

posled posedu

POMAGAJ SI SAM
IN UNIOR
TI BO POMAGAL

kvaliteta de luxe

ORODJE ZA VSAK DOM
TUDI V VAŠI TRGOVINI

UNIOR

KOVARSKA INDUSTRIJA ZREČE

Kakor je naravno, da verjamemo mnogočemu brez dokazov, ni nič manj naravno, da o marsičem kljub dokazom dvomimo.

Vauvenargues

NOVI TEDNIK — Uredništvo in uprava Celje, Gregorčičeva 6, poštni predal 161. Urejuje uredniški odbor. Glavni in odgovorni urednik BERNARD STRMCNIK, tehnični urednik JURE KRASOVEC. NOVI TEDNIK izhaja od decembra 1968 kot naslednik C. TEDNIKA, ki je izhajal od 1955 leta. NOVI

48

TEDNIK izhaja vsak četrtek. Izdaja CP »DELO« — enota informacije propagandna Celje. Tisk in ključji CP »DELO«. Rokopisov ne vračamo. Cena posamezne številke 60 par (60 SD), letna naročnina 30 novih din (3.000 SD), polletna 15 novih din (1.500 SD). Za tujino znaša naročnina 60 novih din (6.000 SD). Tekoči račun 507-1-1280 — TELEFONI: uredništvo 23-69, mali oglasi in naročnine 11-05, ekonomska propaganda 30-85.

konfan. Kakor da ni nicesar opazil, je nadajevali neurtudilivi trgovci: Vstal je, toda gospod Bekker ni hotel razumeti, da je sprejem kov, ki bi jih rad dokončal. »Obzajnem, gospod Bekker, da moramo zaključiti današnjo sejo zelo dobro premagovati in mirno reči: ministru je bil še vedno razburjen in poln prezira. Veliki vojvoda se je da bi videl vti, ki so ga napravile njegove besede. Obraz finančnega Glada je in opazoval zdej senjora Paquena zdej velikega vojvoda, in dajset. Kaj pravite na to?«

spod Bekker, »toda če je stvar taka, sem pripravljeno dati tudi sto pet. Misli sem ponuditi sto tisočakov.« je rekel popolnoma mirno gospodar. »Toda zdej zanesljivo veste, da grad ni napredal.«

je ukvarjal z mnogo slabšimi, gospod je namreč moj finančni ministar. Senjor Paqueno ni važen takih kupčij, gospod Bekker. Do zdej se Bekkerju:

Urhnil je, ker je videl, da je don Ramon spet zamahnil z roko in Hermosa zgorela. »Kaj pravite? Nihče ne bi videl, da bi Punta logi? Prodati? Nihče, posebno pa vam ni Rajši bi videl, da bi Punta prišel semkaj s takim ponudbam, kako si nas upate žaliti s takim pred. »Kaj jaz pravim? Ako hočem? Senjor, kako si upate skora hrtavo zaključiti:«

silo na dan. Hitro je vstal, opazoval gospoda Bekkerja s prezirnim in zaradi svojega vladarja z največjo muko krotil, sta zdej priklopela z vso Razburjenje in jez, ki sta se zbirala v senjoru Paquenu in ki ju je grad? Koliko hočete zanj?«

»No,« je rekel, »kaj pravite vi k mojemu predlogu? Ali mi prodaste z novim in velikim zanimanjem. Gospod Bekker se je hitro obrnil k senjoru Paquenu in ga opazoval quena.«

čas s tako nevhvaležnim delom. Grad Punta Hermosa je last senjora Paquena in službi, ker bi nikakor ne bil mogel dovoliti, da zapravljajo svoj meni v vrednih 150.000, kakor vi pravite, pa k vragu, meni je všeč njegova lepa lega, zame je vreden 300 tisočakov. Sem bogat in nekaj beličev več ali manj. . . . Torej ostajam pri svoji ponudbi.«

sem si prijel s krtičnim mamonom, prvi sveto pismo — podaril nekod je bil moj, toda podaril sem ga svojem prijatelju — kupil sem grad svojem prijatelju, da je ostal pri meni v službi.«

»Razumem, razumem.« je rekel skora porogljivo gospod Bekker. »Ne, vi ne razumete, gospod Bekker. Prijatelj bi sicer ne ostal pri meni v službi,«

»300.000, da, toda k temu ste me prisilili vi. Saj ste skoraj izsiljevali vsoto za vsoto. Prvič sem vam vendar ponudil 100.000.«

Veliki vojvoda je vstal in se nasmehnil:

»Torej preklicujete svojo ponudbo? To sem si tudi mislil. Storili ste to v svoji nepremišljenosti in prepričan sem, da ne daste za Punto Hermoso niti 100.000, kakor ne bi nikoli dali zanj 300.000. Dvomim, da ste sploh nameravali kupiti ta grad. Zal mi je, da sem vas za trenutek imel za resnega človeka, in zdej vam želim: z bogom!«

Sel je počasi do vrat, kakor da bi bil hotel pokazati gospodu Bekkerju pot. Ta je še vedno sedel na stolu in preplašeno rekel:

»Visočanstvo, razumeli ste me popolnoma napačno. Če sem se kdaj šalil, sem se zdajle, ko sem govoril o sili in izsiljevanju. Morda grad res ni vreden teh 150.000, kakor vi pravite, pa k vragu, meni je všeč njegova lepa lega, zame je vreden 300 tisočakov. Sem bogat in nekaj beličev več ali manj. . . . Torej ostajam pri svoji ponudbi.«

Napeto in nervozno je opazoval velikega vojvodo. Ta pa je mirno in dostojanstveno odgovoril:

»Oprostite, gospod Bekker, vidim, da ste resen in zanesljiv trgovec. Razumem tudi možnost, da je Punta Hermosa za vas vredna 300 tisočakov. Se več, prepričan sem o tem in imam vašo ponudbo za tako kakor vi. . . . (Gospod Bekker se je pri teh besedah nehote nasmehnil.) Toda pri vsej stvari je neki ali. Iz razlogov, ki sem jih vam pravkar navedel, je grad Punta Hermosa zame in za senjora Paquena mnogo več vreden kakor teh bore 300 tisočakov. Če bi ga pa hotela navsezadnje vendarle prodati, tedaj bi bila najnižja cena, razumete, gospod Bekker, ne 300.000, ampak pol milijona.«

Iz grla senjora Paquena se je izvil globok in obupen vzdih. Ze je mislil, da se je rešil Semjona Markoviča, propada in sramote, ki sta jima pretla. Tako srečen je bil, da ni niti poslušal, kaj je govoril don Ramon. Čakal je samo, kdaj bo sprejel vojvoda velikodušno ponudbo tega prekletega Holandca. Kaj za to, če ostaneta brez zavetja! Saj imata še vedno stari samostan v Barceloni. Zdej pa je visočanstvo s svojimi pretiranimi zahtevami pokvarilo vse, ker je vedel, da bo Bekker tako zahtevo kratko malo odbil. Pol milijona! Ze sama misel je bila skrajno smešna. S pogledom, polnim očitkov, je gledal svojega vladarja, ki je stal mirno in z resnim obrazom, kakor da si je bil nadel železno masko. Potem je pogledal Bekkerja in pričakoval, da bo odklonil pretirano zahtevo. Toda začudil se je.

Poteze v obrazu tega človeka bi bile najhvaležnejši predmet za študij o ljudskih strasteh. Njegove male, svetle oči so bile uprte v mrzli obraz don Ramona, njegovi debeli prsti so mečkali namizni prt, nje-

bile goste, skora ščetnaste, vendar tako svetlo plave, da si jih komaj zlo njegovo zunanost tudi to, da je bil gladko obrt. Njegove obrti so da je človek, ki je stal pred velikim vojvodo, lep. Vrhu vsega pa je ka- obraz je nosil poteze grobe, neobdelane moči. Nihče ne bi mogel trditi, je videl, kakor da ne more po svoji volji krotili svojih ustnic. Njegov okoli njegovih ust na se je pojavil zdej pa zdej čuden smehljaj. Bil je v prvem hipu, ko je stopil iz mračne sprejemnice, za kratak čas za- teklosti njegovega življenja in njegovega značja. Ostro sončna luč ga nico, se je takoj videlo, da njegova zunanost prav nič ne zatajuje pre- Ko je stopil gospod Bekker s silno Augustom v vojvodsko jedil- pri don Ramonu.

je lahko zgodilo, da je zašel na pota, na katere je zašel ob sprejemu zvitost in prekanjenost prišla v nasprotje z njegovo brezobzirnostjo, se prekanjenost, ne pa toliko nadarjenost. Samo v primeru, če je njegova spoznal njegovo brezobzirnost in trmoglavost, vrhu tega precejšnjo leta 1910 neprčakavano pojavil na Menorci. Ty je imel vsakdo priliko opis popolnoma njema z značajem istega gospoda Bekkerja, ki se je je živel gospod Bekker po svojem begu iz Amsterdamu v Ameriko, se ta nadarjen, zelo brezobziren, a nadvse trmoglav. Glede na življenje, ki ga njegovih lastnosti, pravi to, ki so ga dobro poznali, da je bil precej Taka je preteklost gospoda Bekkerja. Kar se tiče drugih

lant v Cherbournu nove načrte in podjetja.

že dolgo časa ni uprabiljal, in gladko obrt je snoval podjetni špekul- spodov, ki so ga pričakovali v Southamptonu. S pravim imenom, ki ga vano zapustil hadjo že v Cherbournu, v veliko razočaranje nekaterih go- med voznjo izstopal s svojo skopostjo in majhno priljago, je neprčako- prvega razreda na parniku »Frankonija«. Gospod Schidknecht, ki je 1909 ga spet najdemo pod imenom Abraham Schidknecht kot potnika ju menjal svoje ime, je onemogočila uspešno zasledovanje. Oktobra novem svetu, se ni dalo ugotoviti. Njegova navada, da je v vsakem kra- bilo z njim pozneje, kod se je potikal, kakšni so bili njegovi doživljaji v niki, s katerimi sta špekulirala in sčeparila njegova gospodarja. Kaj je odpotoval v Mehiko in Nikaraguo, da bi pregledal vse tiste bogate rud- spod Adolfa Teodora Bekker. Sele po dolgem času se je zvedelo, da je jela oba špekulant, si je zarnan prizadevala, da bi ji prišel v roke go- njala na račun izginulega gospoda Bekkerja. Poličja, ki je kmalu pri- delničarjev na oba ogoljufana sčeparja, sta ta dva z veliko vnamo poši- odpotovati brez denarja. Kljete in psovke, ki so deževale od prevarantih nekaj dni zapustiti domovino, sta bila zaradi njegove analize prisiljena Amsterdamu. Gospoda Althaus in Meyers, ki sta nameravala sele čez

človeka, kakršen je v resnici bil — neomejen trinog Menorce in človek, ki ga čaka po enem mesecu popoln propad in silna sramota. Senjor Paqueno, ki je molče poslušal njegove besede in se brez uspeha trudil, da bi ostal prav tako ravnodušen kakor njegov vladar, ga je opazoval z nemim občudovanjem. Avgust je prišel in prinesel skodelice s kavo ter jo natočil. Njegova visokost je popila skodelico kave, potem pa se je spet obrnila k senjoru Paquenu z besedami:

»Zelodec je izhodišče in središče vsega,« je rekel filozofsko premišljeno. »Poglejte me samo, dragi Paqueno, kako dobro sem razporežen zdajle. Pripravljen sem na najplemenitejša in najneverjetnejša dejanja — tako sem na primer danes pripravljen, da odpustim vsem tistim, ki sem jim kaj dolžan. Pripravljen sem celo, da dam svojemu ljudstvu ustavo. Tega doslej nisem storil in tudi ne bom, ker vem, da je moje ljudstvo mnogo predobro, da bi sprejelo ustavo. Pod mojo vlado žive Menorčani mirno in zadovoljno, kakor so žive njihovi očetje. Mislijo le na to, kaj je treba njihovim želodecem. Ko pa bi jim dal ustavo, bi začeli misliti na druge stvari, ki so čisto nepotrebne. Zato sem se odločil, da ne dam svojemu ljudstvu ustave toliko časa, dokler bo pač to šlo. Dragi Paqueno, ali nimam prav?«

»Visočanstvo ima popolnoma prav, parlamentarizem je popolnoma v nasprotju z našo zgodovino. Požrtvovanje in delo, ki ju je posvetila ljudstvu dinastija vaše visokosti, vas opravičuje, da temu ljudstvu vladate kot absolutist.«

»Ne govorite tako dvorjanski, dragi Paqueno! Ravnanje moje dinastije z ljudstvom je bilo — milo rečeno — dosledno nizkotno in nesramno. Pomislite le na Louisa X., ki je prodal našo mladino v zahodno Indijo! Jaz nisem absolutist v svojo korist, ampak le zato, ker želim svojemu ljudstvu samo dobro. Jaz ljubim svoje ljudstvo z ljubeznijo, ki prihaja iz globin stoletnih zvez med ljudstvom in dinastijo; zato ta ljubezen tudi ne more biti tako plitka. Jaz hočem, da je moje ljudstvo srečno. Vem, da vzdihuje pod bremenom težkih davkov, ne sicer glasno in javno, ampak vzdihuje vendarle. Vem pa tudi, da je za Menorčane mnogo bolje, da mi redno in pravilno plačujejo davke, kakor pa da jim naložim na vrat še ustavo. Z ustavo pridejo razne druge stvari, na primer industrija in druga podobna bremena. Tedaj bi bilo moje ljudstvo šele nesrečno! Na svojih potovanjih sem se prepričal o upravičenosti svojih načel. Danes se ne more na Menorci nihče pritoževati. Res živimo v velikih gospodarskih stiskah, ki pa dajejo navsezadnje življenju vendarle mikavnost. In jaz sem z vami, dragi moj Paqueno, ker jaz ljubim svoje ljudstvo, posebno po takole dobrem zajtrku.«

mu je nekajkrat začelo zmanjškovati sape, ko je stopal po ulicah. On, Bekker, ki je vendar... Ta misel je Bekkerja tako razburila, da zadnje še zadovoljil z 10 odstotki, on, Bekker pa bi ostal praznih rok. Kaj pa, če preleti don Ramon vendarle kje dobi denar? Ta bi se navsezadnje dovolil komaj 10 odstotkov čistega dobička. Bekker pa mu je obrat na svojo roko, toda to bi bila slaba kupčija, saj bi mu drug obrestni. Morda misli don Ramon najeti kje kako posojilo in začeti obrestni, zato mora ta poraz vrniti bestranskemu princu z bogatimi še ni doživel, zato mora ta poraz vrniti bestranskemu princu z bogatimi čul tako nestrmen in obenem neumen odgovor. Preklete! Kaj takega vorom zaradi ljudstva, prebivalstva, deštavstva. In to tako, da se je vse skrivnosti, potem pa je odbil njegove ponudbe z neumnim izgovorom zaradi ljudstva, prebivalstva, deštavstva. In to tako, da se je njaš don Ramona. Ta zvit lopov, ta hinarvski vrag! Izsilil je iz njega premisljevanju prišel do te točke, je začel prav po gorijsko preklislenih te kupčije za bestrskih 300.000 peser. Ko je Bekker v svojem tero bi lahko zaslužil sto in sto tisoče. Le malo je manjkaljo, da ni ker kraj leži v bližini pristanišča, ki je s svojo lego kot nalašč za pomorski promet. Kratko in malo, to bi bila imenitna kupčija, s katero, da si je boljše ni mogel zamisljati. Zeleniških stroškov nobenih, tek, skrajno poceni je bila delovna sila na Menorci, lega pa tako odlična s svojimi poskusi, je bilo prve vrste, potrebnih stvari in je bilo na pre-Hermosa je bila, kakor se je sam prepričal — in v svojih računih se je mislil na to, da bi po tem prvem neuspehu opustil svoje načrte. Puna bilo zal, da je zaprosil za sprejem pri velikem vojvodi, še manj pa je prav občuten, kar so dokazovali nekateri deli njegovega telesa. Ni mu moral ogorčeno priznati, da je doživel za zdaj trenuten poraz, in to bi se kesal zaradi svojega pogovora z velikim vojvodo. Vendar si je dejanj, če izguba ni bila preobčutna, zato pa se tudi ne da trditi, da don Ramon, ni imel prav srečne roke: sam gospod Bekker bi bil Tiste sobote meseca februarja, ko smo ga videli na sprejemu pri priča, da bi mogel zaradi svoje trne vendarle kaj zgubiti.

gospod Bekker ni poznal. Odnahal je le takrat, če se je trdno pre- vimi sredstvi. Odnahal v stvari, kjer bi mogel kaj zaslužiti, tega duševne boje zavest, da je moral doseči cilj vsaj s precej dvornji-gode doseči cilj. To ga ni plašilo. Prav tako ga ni spravljal v kakšne ker ni nikoli odnehal, čeprav je bilo na prvi pogled videti, da je nemo- svoje lastnosti je takrat, ko je šlo za velike vsote denarja. Gospod Bek- oset iz južne Italije. Ni treba še posebej omenjati, da je pokazal te

»No, torej prvi korak k poboljšanju! Vendar gospod Bekker — ta vaša nesrečna brada! Zakaj ste se vendar obrili? Ko sem videl vaš obraz, sem takoj vedel, da se ne boste obrnili nikoli na kakega konzula.«

Gospod Bekker je še bolj prebledel, ko je veliki vojvoda nadaljeval: »Vidite, hotel sem govoriti z vami pametno besedo. Prav lahko bi mi bilo poklicati iz Barcelone kakega strokovnjaka za rudnike in stvar bi bila urejena. Gospod Bekker, bodiva torej odkritosrčna! Pomislite, kupčija je kupčija, in to z menoj ali pa z nikomer. Gospod Bekker, sem edini predstojnik tega podjetja. Če pride med nama do kupčije, bodite prepričani, da se bova kljub vašemu precej nudnemu nastopu lahko pogodila. Na to vam dam svojo besedo.«

Obraz gospoda Bekkerja je spet postal mikaven predmet za psihološke študije, vreden samega Foraina. Neodločnost, strah in pohlep, vsa ta čustva so se bojevala v njem. »Tisoč hudičev!« je vzdihnil. Vendarle mu je preostajalo še nekaj, še vedno je lahko izsilil najboljše pogoje, ki jih je bilo možno doseči.

»Morda,« je rekel počasi, »je res tako, kakor ste... kakor pravi vaše visočanstvo. To se pravi...«

»To se pravi?« je zaklical veliki vojvoda. »Mislim, da sem res nekaj našel v okolici Punte Hermose.«

»Če tako misli tak mož, kakor ste vi, če samo misli, potem je gotovo nekaj na stvari,« je rekel vljudno don Ramon.

»Hm, morda, prav lahko mogoče; upam, da se ne motim. Seveda popolnoma natančno še ne vem, ker še nisem vsega preiskal, nameraval sem to začeti šele pozneje, ko bi uredil kupčijo.«

»Da bi mi priredili takole nekollko presenečenja, kajne?« je rekel don Ramon.

»Da, natančno tako kakor pravite, kakor pravi vaše visočanstvo,« se je hitro popravil Bekker. »Zato pa bom zdaj odkritosrčen, visočanstvo.«

»Sijajno, gospod Bekker! To je pač najboljšo, kar lahko storite. Samo brž!«

»V zadnjem času sem napravil nekaj izletov na Punto Hermoso...«

»Dalje, dalje! Poslušam.«

»Vsa okolica me spominja na kraje, ki sem jih videl v Ameriki. Ne grad sam, pač pa zemljišče, posebno tisto na obali in tisti grič, no, kako se že imezuje?«

»Monte Cartagen.«

»Da, visočanstvo, Monte Cartagen. Ima krasno lego, dviga se iz zelenih gozdov...«

»Ne tratite časa z občudovanjem narave! K stvari!«

»Tam sem napravil nekaj poskusov, tako mimogrede, ki seveda še ne morejo biti odločilni.«

se ne more nič spremeniti. Hiše, pota, trgovina, poljedelstvo, ljudje Luis se je žalostno nasmejal. »Vi se šaljite, gospod. Tu na Menorci je dvoje: da zapustite Menorco ali pa da jo... da jo preuredite.«

»Če je stvar taka,« je odgovoril počasi Bekker, »potem vam ostane človek kaj zaslužiti. To je tako zato, senjor, ker živimo na Menorci.« dvesto let. Tu je nemogoče, da bi človek dosegel kaj postopenega, da bi novega, človek mora delati to, kar so delali njegovi predniki zadnjih česa naj se lotim tu na Menorci? Tu je čisto nemogoče začeti kaj »Da, to sem poskušal vse svoje življenje, senjor! Toda kaj hočete, Luis je postajal vse bolj živahen.

zaupno rekel Bekker.

»Vi ste častihlepni, senjor Hernandez! Hotel bi se dvigniti nad to menortansko ozračje, jaz vsaj sem dobil tak vtis,« je vljudno in

Menorci in to življenje je naravnost strašno.«

»Kaj hočete,« je ravnodušno odgovoril, »je že tako, živimo pač na Luisu je bil ta poklon neznanjsko všeč.

se zanima za naš jezik.«

»Dojga leta sem bil v tujini in odavil sem se svojega materinskega jezika. Zelo pa me veseli, da srečam tudi tukaj na Menorci človeka, ki

»Senjor Hernandez,« je rekel, »jaz govorim mnogo rajši špansko. Gospod Bekker je opazil mladencevo zadrego.

bilo konec njegovega znanja holandsčine.

zardel, ko je čul to laskanje, vendar je molčal, brčkone zato, ker je Luisa za najpomembnejšo osebo v družini Hernandez. Luis je našelmo

S svojim podrazom je hotel mlademu možu samo dokazati, da ima počasti samo glava družine. To je gospod Bekker prav dobro vedel.

Na Menorci je navada, da se z imenom senjor in polnim priimkom sko,« je rekel Baker.

»Da, senjor Hernandez, nisem se niti spomnil, da govorite holand- da zna tudi ta jezik.

»Dober dan, gospod Bekker,« je odzdravil po holandsko, ponosen, dal in videl njegov rdeči in zabuhli obraz.

To je bilo glede na njegove navade precej nenavadno. Luis ga je gle- Bekker pa je vstal iz nastančaja in zamrmral skozl zobe: »Dober dan!«

Ko je mladi Luis zagledal to bogastvo, je široko odprl svoje oči. Gospod Na mizi je ležala poleg velikega kupa zlatnikov knjižica s dekl.

v žepih.

nem nastančju v sobi. V ustih je leno držal cigaro, roke pa je imel Kio je vstopil, je našel gospoda Bekkerja lažno sedčega v edl-

dom. Zato ga je toliko bolj iznenadilo zdaj, koga je gospod Bekker po- klical k sebi sam. Radoveden in razburjen je hitel v njegovo sobo.

KREDITNA BANKA CELJE — 42 — KREDITNA BANKA CELJE

vi mislite. Toda svojo skrivnost ohranim zase, ali ste me razumeli? Zdaj pa hočem vaš jasni in odločni odgovor.«

Bekker je opazoval Luisa s svetlimi očmi, ki so žvigale sem ter tja, kadarkoli se je spomnil, kako otročje je nasedel velikemu vojvodi. Luis pa je hitro mislil. Bekker mu ni bil več tako všeč, prehitro mu je izdal svoje karte. Luis mu še vedno ni zaupal, še vedno se je bal, da ga nazadnje vendarle spelje na led. Nikakor se ni mogel odločiti, da bi se vnel za predloge in načrte neznanega tujca kar tako na slepo. Toda pred očmi so mu bile lepe Bekkerjeve objube, da bi imel on največje koristi. Zlato, čast, dostojanstvo! In ko bi vse to dosegel, potem bi gotovo ne bilo tako težko, da preslepi Bekkerja in se ga otrese. Če pa odgovori, da ne, potem bo Bekker gotovo našel koga drugega, kar mu ne bo težko. Ko je pomislil na vse to, mu odločitev ni bila pretežka.

»Dobro, senjor,« je rekel, »vsa stvar gre sicer nekoliko prehitro, vsaj po mojem mnenju, toda gotovo imate svoje vzroke, da se vam tako mudi. Vaš sem, senjor! Toda verjemite mi, čaka naju težko delo! Naše ljudstvo je otopelo za vsako novo misel iz samega spoštovanja do gosposke in vlade. Če pa mi pustite proste roke in mi daste dosti denarja, vam obljubljam in prisegam, da je naša zmaga gotova. Toda, senjor, denar, denar in spet denar — to je glavna stvar.«

Pomenljivo je pogledal čekovno knjižico in zlato, ki je ležalo pred Bekkerjem na mizi. In ta pogled je izražal spoštovanje, pohlep. Toda gospod Bekker je na kratko odgovoril:

»Glavna stvar? Morda za vas, dragi Luis. Če si predstavljate stvar tako, potem dvomim, da bi dolgo skupaj orala. Vem, da je za revolucijo potreben predvsem denar. Toda dokler mi ne predložite natančno izdelanega načrta, kaj hočete in kako boste izpeljali svoj načrt, vam ne dam niti beliča. Morda pa že imate načrt narejen?«

»Deloma, senjor! Rekel sem vam že, da sem s prijatelji snoval najrazličnejše načrte, ki pa so bili zaradi pomanjkanja denarja nezanesljivi in neizvedljivi. Še nočaj pa bom poiskal prijatelje, da se bomo posvetovali, in v najkrajšem času vam bom sporočil naše sklepe.«

Luis je izrekel te besede z velikim dostojanstvom in rahlim očitkom. Jasneje so govorile njegove poželjive oči: takole majhen predujem bi ne bil nikakor odveč, bil bi zelo koristen, če hočemo narediti revolucijo. Toda Bekkerjeve oči so ostale mirne in nikakor niso mogle razumeti te neme govorice.

»Dobro,« je odgovoril. »Dogovorite se s prijatelji in potem mi o vsem poročajte! Samo nekaj vam moram svetovati: Kolikor hitrejši boste v svojih sklepih, toliko bolje bo za vas. Če imate količkaj vreden načrt, pridite, denarja je dovolj!« (Pokazal je na denar na mizi.) »Če

Misli in čakal sem, kako daleč bo segala njegova predznost. Zveplovi Paquenu vrtil v jedlinco.

»Freaklet lopov!« je rekel. »Zabaval sem se, ko sem ga poslušal. Veliki vojvoda je namignil slugi, da lahko gre, sam pa se je s čevljev po tlaku. Potem pa je tudi to utihnilo.

»Maga! Vojvoda. Od daleč je bilo čuti udarjanje njegovih težkih rumenih težka vrata in stekel na plano z isto brzino ko poprej, ko mu je pod njegove salonske suknje rftotahi ko krila. Nepricakovano hitro je odprl dovito hitro k zavesti in je tekel po hodniku tako hitro, da so krajiči ču- Toda preden je prišel sluga do gospoda Bekkerja, je ta prišel ču- mojo vojvo! Zdaj pa glej, da kar najhitreje zgine od tod!«

»Fomaga! Temu gospodu na sveži zrak, Avgust!« je rekel vojvoda in pokazal gospoda Bekkerja. »Če si še predzahn pokazati se v bližini gradu, ti dam pravico, da streljaš nanj. Tudi vsem drugim sporoci sluga in vprašujoče gledal gospodarja.

Med vrati, skozi katera je odlelel, je videl don Ramona, ki si je padel in prestrašeni obraz gospoda Paquena. Po hodniku je prihlel vodovarnega položaja.

preden je lahko dvignil svoje razbolelo in drhteče telo iz nenaravnega roji v njej deset rojev gebel. Minile so prav gotovo tri dobre minute, na kamnitem tlaku hodnika; v glavi mu je sumelo in rojilo, kot da nad njima pa peterotaka zvezda. Njegovo telo je precej trdo pristalo Menorce; dva leva, ki sta držala pod šapami hebebarde, ovite z repoma, zlatih, zdaj pa že v popolnoma zbledelih barvah grb velike vojvodine ne topovske krogle skozi vrata, na katerih je bil nastikana v nekdanj- V naslednjem trenutku pa je zletelo njegovo telo z brzino izstrelje- menjal svoje ime, (kakor je svoje ime pogosto menjal Bekker sam), mu je priložila krepko brco v tisti del telesa, kjer je Bekkerjev hrbet čutil, da se je njegovo telo dvignilo od tal, kratka in orjaska noga pa zdelo se mu je, da se vse vrte okoli njega. V naslednjem trenutku je za- začel bunkati po njegovi kratko ostrizeni trepanji dve zelezni roki, zavedel se ni, kaj se je zgodilo in kako se je začelo. Nenadoma sta so bili pozneje v Bekkerjevi glavi precej čudni in zelo zmedeni. Niti Spomni in občutki po tistem, kar se je zgodilo po teh besedah, ne bečica, tako gotovo kakor se pišem Bekker.«

Toda, jaz sem popustiliv, torej rečimo, 25 odstotkov, a ne bečica več, vašem otoku s takim obratom, zato bi pač morali zatisniti eno oko. hlnini nepriljetnostni in neugodnostni, ki bi nastale, če začnemo na Visočanstvo pač misli, da je 20 odstotkov premalo v primeri z maf- »Vaše visočanstvo je postalo nenadoma sentimentalno. Razumem. Bekker je poslušal velikega vojvoda s prekanjanim nasmehom:

morete začeti ničesar, pa če ste tudi stokrat veliki vojvoda Menorce. Kje pa lahko danes dobite le eno pezeto z ugodnimi in sprejemljivimi pogojji? Kdo bi vam danes sploh še posodil denar? Jaz sem dober trgovec, zato sem pripravljen, da vam odstopim 20 odstotkov čistega dobička. Toda stvar bom uredil sam, kakor vem in znam, tako strokovno kot trgovsko. Drugače pa ne bo nič, prav nič, da veste!«

Gospod Bekker je bil popolnoma prepričan o svojem uspehu, gledal je velikega kneza z izzivalnim pogledom. Videlo pa se je, da je popolnoma zadovoljen, čeprav je stvar malo poprej še slabo kazala.

Veliki vojvoda je mimogrede omenil:

»Trgovsko? Kako to mislite?«

Gospod Bekker se je namuznil, ko je čul vprašanje: trgovsko? Kako misli to? Čudno vprašanje.

»To pa kar meni prepustite! Vložena glavnicca se mora obrestovati, to je prva in glavna stvar. Delovna sila je tu pri vas baje zelo poceni?« Don Ramon je preslišal to vprašanje in rekel:

»Ali ste že bili na Siciliji, gospod Bekker?«

»Ne! Toda stvar moramo urediti kar mogoče hitro. Kolikor je sploh to mogoče v tej zaspani državi...«

»Tako, tako! Vi torej niste bili na Siciliji? Jaz pa sem bil tam, gospod Bekker. Videl sem tam žveplove rudnike v popolnem obratu. Ali veste, kaj sem takrat rekel Paquenu?«

»Ne!« je odgovoril Bekker z glasom, ki je izdajal pomilovanje in nestrpnost:

»Rekel sem: zdaj nama ni treba potovati v Neapelj, kajti kar sva tukaj videla, je dovolj, da lahko umreva tukaj!«

»Haha!« se je zasmel gospod Bekker kot človek, ki ga dolgočasi poslušanje anekdote in se zasmije, da mu je ne bi bilo treba še dalje poslušati.

Veliki vojvoda pa je nadaljeval:

»Sicilski žveplovi rudniki so moderni, strokovno in trgovsko urejeni, tako bi rekli vi, če bi videli, kako tam delajo. Delovna sila je tudi tam poceni, zelo poceni. Tisoče in tisoče delavcev je tam... mož, žena, otrok, da, tudi otrok, gospod Bekker, toda niti enega ni med njimi, ki bi bil star 35 let, take starosti ne dočakajo. In nihče med njimi ni podoben človeku. Telesa in duše so jim uničile in zastrupile žveplove pare. Ti ljudje imajo že tukaj na zemlji pekel z vsemi krogi. Če bi verovali, tedaj te ljudi na onem svetu čaka spet pekel, kajti ti ljudje so sami puntarji, zanikrneži, ki krađejo, kjer in kar le morejo. Toda obrat je trgovsko urejen, kakor bi trdili vi, in dobiček tak, kakor bi si ga mogli le želeti.«

Tedaj pa se je gospod Bekker predramil. Zdelo se mu je, da ne razumel. Povejte mi naravnost, kaj pravzaprav hočete!«

»Ne bodite v zadregi, senjor! Nisem tako neumen, da vas ne bi da bi premislili svoj odgovor.

»Luis pa je popolnoma mirno nadaljeval, ni mu pustil niti časa, trenutku ni vedel, kaj naj odgovori na njegovo jasno in odkrito vprašanje. V prvem nepricakovani napad mladega Menorčana ga je presenetil. Zdal pa je gospod Bekker sramežljivo povesil svoje oči. Neposredni narjem?«

»Zdal pa je gospod Bekker sramežljivo povesil svoje oči. Neposredni narjem?«

»Vse! Nezdovoljstvo je vsak dan večje, treba je to je izkoristiti v pravem trenutku. Zaka! me to sprašujete? Ali ste mogoče pripravljeni, da nam pomagate z denarjem?«

»Moj stari oče vedno pravi: odkritosrčnost je človekova najlepša čednost. Ne morem verjeti, da ste šplon. Pa tudi če ste, si bom že znal pomagati in navezadnje imam na razpolago krivo prisego, v skrj- razpolago dovolj denarja. Moj odgovor je: Vse! Nezdovoljstvo je denarja, kaj nameravate zacetit?«

»Kakor po naključju je iztegnil roko in se igral s čekovno knjizico. Vi! mislite, da je to mogoče samo z denarjem. No, če bi dobili dovolj midva govoriva samo na splošno, če bi se dalo Menorci pomagati. pa je rekel:«

»Seveda, senjor! Tako v splošnem. Tako sem tudi jaz mislil. Tudi Gospod Bekker je vzdral nekaj trenutkov njegov pogled, potem lahko pogoditi!«

»Kdo ste? Če ste ovaduh, potem se motite, če mislite, da bomo videli! Mene ne speljete na ladi! Vsekakor hočete nekaj od mene. Kaj, to vori! Opazoval je dolgo gospoda Bekkerja s pogledom, ki je jasno go- čenje svojih načrtov potrebujemo denar, veliko denarja...«

»Opazoval je dolgo gospoda Bekkerja s pogledom, ki je jasno go- razpravah pa smo vedno prišli do enega in istega zaključka: za uredni- je tako na splošno, če je sploh mogoče rešiti Menorco. V vseh svojih nimanam načrtov, ki bi jih mogli ali hoteli uresničiti. Razpravljali smo »Senjor!« je rekel dostojanstveno, »morda sem se slabo izrazil. Mi bi se njegovi podložniki ukvarjali s političnimi vprašanji. voda je sicer vladal precej svobodoljubno, a nikakor ni dovoljeval, da

vrele kaše. Porabil je svoje stare preizkušene metode, to je enostavnost in nesramnost, in odgovoril:

»Prav imate, senjor! Vaš oče ima popolnoma prav. Odkritosrčnost je res najlepša čednost. Lahko bi vam na primer rekel, da hočem storiti vse — in to res tudi hočem — da pomagam vaši domovini iz neugodnega položaja. Toda povem vam naravnost, da hočem to le zato, ker bi bilo to v mojo korist. Imam namreč pripravljen načrt, ki bi zbudil vaše zaspano ljudstvo. Dal bi mu možnosti, da pride od dela in denarja. Toda položaj je danes tak, da nimam nobenega upanja za uresničitev svojega načrta. Neumna in nora oblika vaše državne ureditve je glavni in edini vzrok vaše nesreče. Ko bi hoteli vi in vaši prijatelji to stvar preurediti, tedaj ni izključeno, da bi vam dal na razpolago potrebni denar. Kaj pravite na to? Ali ste kdaj razmišljali o čem takem? Ali se čutite zmožnega za tak način borbe?«

Luis ga je resno in zamišljeno opazoval.

»Senjor!« je odgovoril, »ko bi se nam posrečilo, da dosežemo to, kar hočete in predlagate vi, kakšno korist bi imeli od tega vi?«

»Toda, dragi Hernandez, ali mi niste pravkar razlagali, kako velike načrte imate, če se vam posreči preureditev Menorce? Jaz sem pripravljen prispevati denar, da vam pomagam. Kaj vam torej še manjka?«

Bekker se je motil, če je mislil, da bo s svojimi zvitimi besedami premotil mladega Menorčana.

»To je že morda res,« je mirno odgovoril Luis. »Toda prepričan sem, da bi imeli vi od naše morebitne akcije po našem morebitnem uspehu veliko večje koristi kakor mi. Bojim se, da nas hočete le poslati zase po krompir v žerjavico.«

»Vas? Recite vsaj: moje somišljenike!« je rekel Bekker z glasom, v katerem Luis ni zapazil zvitosti in prepredenosti starega lisjaka in mojstra v pretvarjanju. »Sodelavci kakega podjetja nikoli ne morejo imeti vsi enakih zaslužkov in dobičkov. Pogodb o sodelovanju nikoli nisem posebno maral. Nekdo mora biti vodja — z drugimi besedami: vi prevzamete vodstvo in potem po svoje razpolagate z dobičkom...« Luis ga je gledal s svojimi pametnimi črnimi očmi.

»Zelo prepričevalno govorite, senjor, toda do zdaj mi še niste povedali, na kako kupčijo mislite, kakšen bo dobiček, ki bo z njim lahko razpolagal tisti, kj bo prevzel vodstvo.«

Ščetinaste, skoraj bele obrvi gospoda Bekkerja so se naježile, njegova lica so še bolj zardela. Pomislil je: Ali me namerava ta mlečno-zobec prav tako speljati na led, kakor je to storil dopoldne prekleti veliki vojvoda? Proti temu, da bi se tako osmešil, se mora pravočasno in